

Wèj de aa zoungé ...

Zoals de ouden zongen ...

Voor Simon, Charlotte, Ruby, Juno ...

... en voor alle kleinkinderen die zich hetzelfde afvragen.

Verantwoordelijke uitgever:

© *Bizou. neosbizou@gmail.com*. Inhoud kan slechts overgenomen worden mits schriftelijke toelating.

Je had oeg vast kertegens en lejt heur van heur oer.

IV *It is avond; man en vrouw en de kerger zjers wier thuis
We gaan de nooskes ete do is pleauer in huis.
Da kant ge nie geluive, kontent as ich dan ben.
Da zijn de schoonste vere, de schoonste dei do ziji*

Jef Machiels in "Oerelank" / "Zoe muis da zytsjës vóódërs gôn" pag. 57

Voorwoord

In 2021 werd het project “Reprise” opgestart door Erfgoed Haspengouw. 12 Zuid-Limburgse gemeenten ondersteunden deze erfgoedcel, die 120 jaar podiumkunsten opnieuw tot leven wilde brengen.

Ook Neos Kortessem tekende present met haar dialectkoor “Bizou”. Zij traden in 2023 diverse malen met succes op in drie gemeenten en ook op de dialectavonden, nu “Kotsovese ka'l” in het CC Mozaïek in Kortessem.

De vraag naar meer stimuleerde de drijvende kracht achter Bizou, Toon Machiels, om, in functie van dit erfgoedproject, een bundel samen te stellen met liederen, in de diverse dialecten van Guigoven, Kortessem, Vliermaal, Vliermaalroot, Zammelen en Kortessem en geschreven door lokale auteurs. Het is een lijvig en uniek document geworden dat de volledige steun en interesse van Erfgoed Haspengouw wegdraagt. Ons enthousiast dialectkoor “Bizou”, heeft diverse van deze liedjes op haar repertoire.

Ludo Buckinx
Voorzitter Neos Kortessem

Met trots presenteren wij u dit unieke liederenboek van Neos Kortessem - een waardevol erfstuk dat de rijke muzikale traditie vastlegt voor huidige en toekomstige generaties.

Dit boek is ontstaan vanuit een diepgewortelde liefde voor de lokale cultuur en taal. De verzameling omvat zowel gekoesterde oude melodieën als nieuw geschreven liederen, allemaal opgetekend in de authentieke Kortessemse dialecten, met Nederlandse vertaling voor wie minder vertrouwd is met het plaatselijk taaleigen.

Vele van deze liederen behoren tot het vaste repertoire van ons geliefde Neos zangkoor BIZOU, waar het motto "beter zingend ouder worden" dagelijks in praktijk wordt gebracht. De enthousiaste zangers bewijzen dat muziek verbindt, vreugde brengt en generaties samenbrengt.

Dit project illustreert perfect waar Neos Kortessem voor staat: veel meer dan zomaar een vereniging. Wij zijn een warm netwerk van mensen die elkaar vinden in gedeelde passies, die elkaar inspireren en ondersteunen, en die samen kostbare momenten creëren - of dat nu is tijdens het zingen, bij culturele uitstappen, of bij een van onze vele andere activiteiten.

Laat dit liederenboek een uitnodiging zijn om mee te zingen, te genieten van onze rijke culturele erfenis, en deel te worden van onze warme vereniging. Want samen zingen verrijkt het leven en verbindt ons allen.

Met verenigde en muzikale groeten,

Martin De Loose
Directeur Neos vzw

Mijn notering van klanken in Kortessemse dialecten

Klinkers in de Limburgse dialecten kunnen we slechts bij benadering juist noteren. Het hangt immers ook samen met de toonhoogte waarop een klinker wordt uitgesproken, daardoor kan de betekenis wijzigen: bv bij gelegenheid (=dèk: lager) dikwijs (=dèk: hoger).

In deze bundel verzamelen we teksten in het Zammels, Wintershovens, Vliermaals, Vliermaalroots, Kortessems en Guigovens. We hebben dus een aangepaste spelling moeten samenstellen om de nuances enigszins vast te leggen.

a	als in het NL kar	vb.	klak (pet)
aa	als in het NL maar		laach (lach zn)
â	als in het NL hand		plâttë bând
ââ	als in het EN laugh		hâân (handen)
au	korte au-klank		in Wintershoven, Vliermaalroot,Vliermaal
âu	lange au-klank		klinkt de a sterker door in de au-klank
âj âi			dâj (die) in Vliermaal, Vliermaalroot, Wintershoven
e	als in NL berk		bek (bek, bakken)als
ee	als in het FR poulain		reech (recht)
ej	korte versie van het NL ei		mejnë (menen)
ei	zoals in het NL wei		deinkë (denken)
è	als in het FR complet		allènhènnë (veral)
éé	als in het FR être		spéét (spijt)
é	korte versie van NL ee		héë (hij)
éé	als in het NL teen		bétéén (samen) stééékkë (steken)
ë	zoals in het NL de		dóë (daar)
i	als in het NL kind		willig (loops)
ie	als in het NK drie		iech, miech (ik mij)
îe	als in het NL bier		zien, wier (zien, weer)
iej	korte ie met een doffe j		diejne (dienen)
o	als in het NL zon		bot (laars)
oo	als in het FR non		zookë (zuigen)
ô	als in het NL kort		horhor (te gehaast)
ôô	als in het EN lawn		gôôn (garen)
ö	als in het NL de		zöl (dorpel)*
öö	als in het FR gueule		vööl (vuile mv)
öj	als in het FR oeil		vöjl (veel)
ööj	lange versie van öj		kööjmë (hijgen) ööjl (uil)
ó	korte versie van oo in boom		dóë (daar), kón dzjë da (kan je dat)
óó	als in het NL boom		béróóm (gewegingsruimte)
oe'	korte oe als in het EN put		moe'të (kalf,moeten)
oe	als in het NL moer		loerë (loeren)
óé	± als in het NL goed		góenkë (gingen)
ou	korte ou-klank Kortesem		houvrou (wervelwindje)
ôu	lange ou-klank Kortesem		môugë (mogen, lekker vinden)
u	als in het FR but		vrug (vroeg)
uu	als in het NL zuur		kuurë (aanstellerig)
ù	als in het NL dun		dùn
eu	als in het NL deur		vanveur
ui	als in het NL kluit		tuisë (tussen)

Vooraf ...

Deze uitgave bevat in het eerste deel (Wèj de aa zounge ...) liedjes die we vonden in archieven van particulieren en de Heemkundige Kring van Kortessem.

Vaak vinden we teksten zonder partituur, maar met vermelding van de melodie waarop ze geschreven zijn. Meestal zijn dat hitjes van indertijd. In dat geval gaan we de bladmuziek niet opnemen in deze uitgave wegens mogelijke problemen met auteursrechten en schrijfwijze. Waar we het hebben kunnen achterhalen zetten we een link naar Youtube waar u de melodie kan horen.

In het tweede deel “... zoew piepe de joeng” zal je teksten vinden van recentere datum, gesprokkeld bij Bizou, Toneelgroep Ik Dien, Kotsóvese Ka’l (jaarlijks dialectvoorstelling) en veel particulieren.

Bij de bladmuziek zetten we alleen de eerste strofe en het refrein onder de noten. De volgende strofen en refreinen staan genoteerd als tekst.

Mocht je het lied willen zingen en er duikt een probleem op qua synchronisatie van tekst en muziek dan kan je contact opnemen met neosbizou@gmail.com. Veel van de liedjes zijn ooit gezongen door Bizou, het dialectkoor van Neos Kortessem.

Oproep

Elke bijdrage aan dit project blijft welkom!

Mocht je een lied kennen in een dialect van Kortessem, of je weet ergens nog een tekst of partituur ... Wij blijven verzamelen en wie weet ... komt er later een deel twee.

Dankuwel

Familie Machiels, om het archief van onze vader (Jef Machiels) aan mij toe te vertrouwen. Al zijn liedjes in het dialect zijn in deze bundel opgenomen.

Neos Kortessem. Zij zorgden voor de feilloze administratieve en financiële omkadering. Merci Machteld en Georges.

Bizou, “mijn” dialectkoor van Neos Kortessem. Om jullie onvermoeibare inzet om voor (bijna) al die liedjes je stembanden, tongen en kaken in de juiste hoek te zetten voor uitspraak, melodie en ritme.

Heemkundige Kring Kortessem, voor hun bereidwillige medewerking voor opzoeken en scannen van de stukken.

Erfgoed Haspengouw, voor hun open oproep tot het indienen van projecten en de goedkeuring voor dit project, dat een grote emotionele waarde voor mij persoonlijk heeft. Ik hoop dat het anderen ook zal plezieren.

En ook nog... Félicien en Els Thompson, Albert Dewarier (+ Mersenhoven) en René Screurs (+ Wellen) voor de gezongen liedjes, waarvan we de melodie anders nooit hadden kunnen reconstrueren. Elly Ketelslegers, Ria Steegmans, Albert Meekers, Jos Achter, Lisette Vanvinckenroye om de teksten in te lezen in hun dialect van Wintershoven, Vliermaal, Guigoven, Vliermaalroot, Zammelen.

Dë kow op zoldër

Tekst: Jef (en Toon) Machiels

Muziek: Piet Muyselaar (1939) Jef Machiels

<https://www.youtube.com/watch?v=1Mbjwnkur1o>

Hët is nën druvën ôorlogstèëd iech zèg 't is ën tem-tôë - së Dzjë zit doë bë dëj controleurs en
bë dëj kor - po - röë - se Âl' - mân déë trik zènn' plang wèj 't gët Weet dzjéë wèj ich da doen? Os
kow tòës zit op't dou - vë - kot ma zwèg zùr pot-vér - dom. Holdër - dë - bol - dër os kow zit ob - - bë
zoldër. Hët is 'n groutë en ën sjow ma dë val dëj lik goe'd tow Holdër - dë - bol - dër, os
kow zit ob - bë zoldër Bë - toe - - rë stüt zë bë hör snoët dör - rë heil klâp - pèt - - tën oët

Dit lied behoort tot het repertoire van Bizzou

De kow op zoldér

Hët is nën druvën ôorlogstèjd,
iech zèg, 't is ën temptôësë.
Djë zit doë bë dëj controleurs
en bë dëj corporôësë.
Âl'mân déë trik zènnë plang wëj 't gët.
Wéét djéé wëj iech da dón?
Os kow toës zit op 't douvëkot.
Ma zwèg zuur, potvërdom!

Refrain:

Holdërdëboldér. Os kow zit obbë zoldér.
Hët is ën groutë en ën sjow,
ma dë val dëj lik goe'd tow.
Holdërdëboldér, os kow zit obbë zoldér.
Bëtoerë stùt zë bë hör snoët
dör dë hejl klâpetten ôët.

En ôengëgëjvë is zë niej,
da hoe'f dzjë niej tē vróëgë.
'ch Kân toch dëj hérë dóë in 't dörp
vör zoe'n prits niej góën plóëgë.
Zë zèggë zondér oórreink lüpt
én kow sjâns grout gëvôér.
Ma in mènnë mèlk tob
jân iech dóë toch nog nik sâns vân gëwôér.

Âl is 't 'n groutë en 'n sjow,
zë it toch mèr vùr ejn zùr.
Gëluf of gëluf mich nie:
zë gif sjâns mèlk vùr minstëns tejn zùr.
Dë vrouw tòës, iech en os aach jung,
da zèn téér toch krèk tejn.
Da hujlt da biskë bë hùr mèlk
mèr fermkës obbë bejn.

Tun môôs iech vör dën direkteur
vân dë mèlkérèj vërsjèjnë.
Zoe stond dóë toch op da pëpier.
De vrouw tòës vuyl ôn't grèinë.
Iech zéj: vrouwkë, grins toch niej.
Iech gôn zoe dèk as 't hùm bëviejlt,
iech wèd da'ch hùm in dùkskës dón,
hieë kân dón wa'tér wiejlt.

De koe op zolder

Het is een droeve oorlogstijd,
Ik zeg: " 't is een beproeving".
Je zit daar met die controleurs
En met die coöperatie.
Iedereen trekt zijn plan zoals het gaat.
Weet jij hoe ik dat doe?
Onze koe thuis zit op het duivenhok.
Maar zwijg hoor potverdekke.

Refrain

Holderdeboldér, onze koe zit op de zolder.
Het is een grote en een kloeke,
Maar de val die ligt goed dicht.
Holderdeboldér, onze koe zit op de zolder.
Soms stoot ze met haar snuit
Door de inlaatkleppen uit.

En aangegeven is ze niet,
Dat hoef je niet te vragen.
Ik kan toch die heren daar in 't dorp
Voor zo'n detail niet gaan lastig vallen.
Ze zeggen: zonder oerring loopt
Een koe nochtans groot gevaar.
Maar in mijn melkemmer
Merk ik daar toch nog niets van.

Al is 't een grote en een kloeke
Ze eet toch maar voor één hoor.
Geloof me of geloof me niet,
Ze geeft nochtans melk voor tien hoor.
De vrouw thuis, ik en onze 8 kinderen
Dat zijn er toch juist tien.
Dat houdt dat beetje met haar melk
Maar fermkes op de been.

Toen moest ik voor de dricteur
Van de melkerij verschijnen
Zo stond daar toch op dat papier,
De vrouw thuis begon te wenneren.
Ik zei: vrouwke, ween toch daarvoor niet,
Ik ga zo dikwijls als het hun bevalt
Ik wed dat ik hem in doekjes doe
Hij kan doen wat hij wil.

Dën direkteur zej tége miech:
„Gij moet een koe bezitten.“
Iech zèg: gin roi, gin blauw,
ménéér, gin zwâttë of gin wittë.
Dë man gélouf miech
en héé vrûldë vots in zen pêpier.
En iech kùjm trùk vân Diepénbeek
en zounk stéjf vân plézier.

Ma leistës kujm nén Hesséléér
dë boe'l tòës controléjrë.
Dëj mánne, dóë kân iech miech toch
zoe' op sjangérnérjë.
Héé zóuch âl ôof en zej miech tun:
Djé zèjt in régél, bôës.
Ma doos'tér noë dë zoldér gôn,
dân kréég tér 't op zén zwôôs

Ich biech mich altèjd oan pëstoer,
al is hët mèr nê koië.
Ich zei hum wei ich bë déj kow
op zoldér zoet té knoië.
Dë kow en ich, vieë kreegtén
d'absolusë vuil té gjaan,
„Ma è pundsje bottér, vrujg tér mich,
kan da niej oaf tèrvân ?“

Noë is 't ginnën ôôrlog ma dë köj
dëj zén wir opgëslottë
Zé krègë méel en wettér
dör è pèpkë veurgégottë.
Dë computér dée régëlt âl
köj zin kréég nog nê mins
dë boer zit bennës vör zé sjerm
en is dôôg en naach vân dins
Holdérdéboldér, sèk kik ins in dë foldér:
méchinën en chimic en âl
vân grôëzé kùmp ginnë kâl
Holdérdéboldér en in déézelfstë foldér
dóë stöt 't tarief vân dë sp****bank
zelfs dën duur is ôôfgëdank

De directeur zei tegen mij:
Gij moet een koe bezitten.
Ik zeg: geen rode, geen blauwe
Meneer, geen zwarte of geen witte.
De man geloofde mij
En hij wroette verder in zijn papier.
En ik kwam terug van Diepenbeek
En zong vol van plezier.

Maar laatst een Hasselaar
De boel thuis controleren.
Die mannen, daar kan ik toch
Zo kwaad op worden.
Hij zocht alles af en zei me toen:
Je bent in regel, baas.
Maar durfde hij naar de zolder gaan,
Dan kreeg hij op zijn donder.

Ik biecht mij altijd bij pastoor,
Al is maar een kwade.
Ik zei hem hoe ik met die koe
Op zolder zat de sukkelen.
De koe en ik we kregen
De absoluut veel te graag.
Maar een pondje boter, vroeg hij mij,
Kan dat niet af ervan ?

Nu is het geen oorlog maar de koeien
die zijn weer opgesloten
ze krijgen meel en water
door een pijpje voorgegoten
de computer regelt alles
koeien zien nauwelijks nog een mens
de boer zit binnen voor zijn monitor
en is dag en nacht in touw
Holderdeboldér zeg kijk eens in de folder
machines en chemicaliën en zo
van grazen is geen sprake
Holderdeboldér en in diezelfde folder
daar staat het tarief van de spermabank
zelfs de stier is afgedankt

Na margeopname
van Tef Cris

Een hoe op molder.

J. Machiels

1. Het ees een drewen oorlogstijd, ich meg't ees een temtose. Dje mit doe bei dei kontroleurs en
2. En omgegeve ees mè nie, da hoeft dje nie te vraage. Ich kan tog dei hore daa in t deurp veur
3. Wil ees 'n grote en een sjauw, ne it tog mer veur ein, miur. Geleuf of gheef mij nie; negen sjans
4. En listes, hoem ne Hasselieer de boel toas kontroleere. Das almoal in 'n eige niks, me
5. ch Mos leistes veur de directeur vande melkerij versjine, noe stond teg daa op da papier, de
6. De directeur ree teige mich: "Dje moet een hoe berulte". Ij hei heum, ch heut geen wippe, heur, geen
7. Ij brech mij altijd oom postoor, al ees toch mèr ne kòje. Ij hei heum ver ug be dei hoe op

1. bij dei korporasie. Alleman die trik mene plang wei 't gét. Heet dje' wi ich da don? Os
2. hoen plets me gean ploage. Ze megge; monder correeng hup 'n hoe sjans gruit gvoar, mè
3. melk veur minstens een huur. De vrouw toos, ig en os each jong, da mèn ter tog hreklein. Da
4. ch mos mij sjangeniere, hie kükde alles, noe en nei: "Dje mit in regel heas!" Mè
5. vrouw toos veel want grijs. Ij hei heur: Grinstog doever nie, ch goch noe dukt as ter irlt, mè
6. rosse of geen wittie. De man geleufte mij op me woord en hukke op ree repier. Hie
7. molder hoeft le kro-je. Men hoe en ig vié kreege d'ab-so-luse van de man, mè

1. hoe thos mit op 't daoverket, mè mweig miur potverdom. Holder de bolder, os hoe mit obbe
2. in mene melktop jom ig doe' toch noig niks van gewoar.
3. hilt da beestie bei heur melk, mer fermekes obbe been.
4. doorter noa de molder gaan, dom kreeg ter't op 'n' qweas.
5. ch wed da ch heum in duokkes dor! al drugter hoe ne buil.
6. sprack mij vry en sjukde mij los, ch heum moat thuis van plenier,
7. e pundje batter vleug ter mij: "han da me oef te van?"

- molder. Het ees in grote en een sjauw, mè de val dei lik goed tauw. Holder de bolder, os

hoe mit obbe molder. Betoere stut me bei heur snoat deer de heil klampetten oot.

't Muis âltèd doenkël zèn

Tekst: Jef (en Toon) Machiels
Muziek: Jef (en Toon) Machiels

Wèi 't hèë nog ôôrlog wès euvér langën tèed. Wéét djë nog wèj djë dóë dóórgëspåtteld zèet ?
Tun kouch iech, 'ch kôs niej t'rôët, n'ôlkë rol pëpier al wès da in déén tèed ongëlùflék dier.
Euvérlichech en vinstêrs hounk iech dóë bë tòw, 'ch huich nën timmér, noemér één op 't slöttelkoeët bë spow.
Nörrës sjéen a strölkë liech ôët ôn 't hejl gélécig, wânt aach 's óvës tòës kum vond iech hët dek kréëg. Tun mós't
doenkël zèn, tun mós't doenkël zèn. Sjéen dóë liech ôët ôan èn bláffé - tuur, vlóóëgt djë nô dë
kômmândatuur. Tun mós't doenkël zèn, tun mós't doenkël zèn. Wânt vân hâlf ââtérnoen kekdën
dèj Pröösë toen Es musz dunkël, es musz dunkël es musz dunkël sein.

Dit lied behoort tot het repertoire van *Bizou*

't Muis altèd doenkel zèn

Wèi 't hèë nog ôôrlög wès euvér langën tèëd.
wéét djë nog wèj djë dóe dóorgëspatteld zèët ?
Tun kôuch iech, 'ch kôs niej t'rôët,
 'n ôlkë rol pêpier.
al wès da in déen tèëd ongélùflék dier.
Euvérlich en vinstêrs hòunk iech dóe bë tòw,
'ch hujch nén timmér, noemér één.
 op 't slöttelkoeët bë spôw.
Nörrës sjéen ë strölkë liech ôët ôn 't heil gélééjg,
wânt aach 's óëvës tòës kum
 vond iech hët dèk kréëjg.
Tun môs't doenkël zèn, tun môs't doenkël zèn.
Sjéen dóë liech ôët ôan ën blâffétuur,
vlóóëgt djë nô dë kômmândatuur.
Tun môs't doenkël zèn, tun môs't doenkël zèn.
Wânt vân hâlf ââtérnoen
kèkdën dëj Pröösë toen
Es musz dunkel, es musz dunkel.
 es musz dunkel sein.

Leistës klopt tòës në mins boëtës obbë deur,
iech zóëg op 't oug ôn z'n kléér,
 't wès në kôntrôleur.
Iech môôs ë verkë lévérë en 'n vjâas ôf drëj,
en dë mèlk dei môs ich dùn nôë dë mèlkérëj.
't Wes vör geld van vlei jóër, da da kjelkë kóóm
'ch weet nie wèj iech hum nie drek
 bè zè kèlkë nòóm
Krek op âl wa tér zej höb iech jôwë gëknik.
al hôë'ch 'ém lievér ôn dë deur gëzwik.
Ma 't muis doenkel zèn. ma 't muis doenkel zèn.
joung, dâñ heë 't nèjg gëstöp !
Iech heë 'm z'n sop ôëtgësjöp !
Ma 't muis doenkël, ma 't muis doenkël,
 ma 't muis doenkël zèn.

As djë bë ë metskë kâlt. is da bë oeg ók ?
Da oer hât dâñ zoe klop bë në fermën djók ?
Ich wès jostrèch nog in kâl bë ë mejnës frôë,
ma 't wes lang euë iech wa rezénôësië hôë,
want m'n hât da wès niej gródér dâñ ën voës,
as zë miech békiekë dôos, wès iech zoe klejn
 a 'n moës.

Het zou altijd donker moeten zijn

Toen het hier nog oorlog was lange tijd geleden
Weet jij nog hoe je daar doorgesparteld bent
Toen kocht ik, ik kon er niet onder uit,
 een ganse rol papier
Al was dat in die tijd ongelooflijk duur
Bovenlicht en vensters hing ik daarmee diecht
Ik sloeg een postzegel nr1
 op het sleutelgat met speksel
Nergens scheen een straatje licht uit aan het heel geleeg
Want als ik 's avonds thuis kwam
 vond ik mijn dekens nauwelijks
Toen moest het donker zijn 2x
Scheen er liecht uit aan een vensterluik
Vloog je naar de kommandatuur
Toen moest het donker zijn 2x
Want van half namiddag
Schreeuwden de Pruisen toen
"Het moet donker het moet donker
 het moet donker zijn.

Laatst klopt thuis een mens buiten op de deur
Ik zag op 't oog aan zijn kleren
 't was een controleur
Ik moest een varken leveren en een vaars of drie
En de melk die moest ik doen naar de melkerij
't Was voor het geld van vorig jaar dat dat kereltje kwam
Ik weet niet waarom ik hem niet direct
 bij zijn keeltje nam
Juist op alles wat hij zei heb ik ja geknikt
Al had ik hem liever aan de deur gezwikt
Maar het moes donker zijn 2x
Man, dan had het ferm gestoft
Ik had hem zijn soep uitgeschept
Maar het moest donker maar het moest donker
 maar het moest donker zijn

Als je met een meisje praat, is bij u ook
Dat uw haart dan zo klopt met een ferme slag
Ik was daarnet nog aan de praat met een zeer fraaie
Maar het was lang eer ik wat conversatie had
Want mijn hart dat was niet groter dan een vuist
Als ze me bekijken durfde was ik zo klein als een muis.

En da kejnd hujl miech zoe sterlings in dë mot
en iech stond t  kiek  erg r as pie snot.
Ma 't muis doenk l z n, ma 't muis do nk l z n.
D n h j ich  k niej v jl t'rop g zejd.
Ma iech he  't hejl  n s  ng lejd.
Tun muist doenk l z n. tun muist doenk l z n,
joung, d n h  't n jg g st p,
ich h  heur h r sop  etg s p.
Ma 't muis doenk l, ma 't muis doenk l,
ma 't muis doenk l z n.

En dat kind dat keek mij zo starend aan
En ik stond te kijken, erger dan piet snot
Maar het moest donker zijn 2x
Dan had ik ook niet veel erop gezegd
Maar dan had ik het heel anders aangelegd
Toen moest het donker zijn 2x
Enz.

Fred De Bruyne

Tekst en melodie: onbekend
liedje op de speelplaats of tijdens marchoefeningen in de Chiro

$\text{♩} = 80$

Fred De - Bruyn déë hô në vi - - lou bë ë kuutsjé in zènë bând en da
plakt ér bë ë sjiks - - kë to - - - - - ow Fred De Bruyn déë hô në vi - lou bë ë
kuutsjé in zènë bând en da plakt ér bë ë sjiks - - - kë tow

Fred De Bruyne die had een fiets
Met een gaatje in zijn band
En dat plakt hij met een kauwgom dicht.
2x

Fred De Bruyne was een wielerkampioen in het midden van de 20ste eeuw.

Hoe'përdëpoe'p

Zammels
Tekst en melodie: straatliedje.
Voorgezongen door Miet Jorissen

Hoeperdepoep zóét op de stoe'p en luut é sjetsje vlègë. Hoeperdepoep zóét op de stoe'p
en luut é sjetsje góén En meester Vinken stond te stinkë op dë berg zondér erg

Hoeperdepoep zat op de stoep en liet een scheetje vliegen
Hoeperdepoep zat op de stoep en liet een scheetje gaan.
En Meester Vinken stond te stinken, op de berg zonder erg.

Dzjemmich, dzjemmich, dzjemmich

Tekst en muziek: Jef Machiels

A handwritten musical score for 'Dzjemmich, dzjemmich, dzjemmich'. The score consists of six staves of music in 2/4 time, treble clef, and key signature of one sharp. The lyrics are written below each staff. The lyrics are:

Vör miech zèn dóë gin middë - - sèj - - - nè.
Iech loup bë - - toe - rë të
grèj - - - - nè.
Al wa iech vör frööstönswil ont - - ha - gë mótt da
is gë - mejnlek op nè wis ôet mèn höjt vót.
Drjenk iech miech vântèjd ë verkën
ein in nè cå - - fej, stòn iech dóë dèk zondér pôrt - mo - - - nej.
Och
dzjemmich dzjemmich dzjem - mich Dée höb iech niej bë mich. Is da nie
vrejd? Wèj kân zoe iet bestoën?
Vör zoe râts oët m'n höjt të goën. Och dzjemmich
Dzjemmich dzjem - - - mich, Dée höb iech niej bë mich

A handwritten section of lyrics for 'Dzjemmich, dzjemmich, dzjemmich'. The lyrics are:

Och, dzjemmich dzjemmich dzjemmich
Vör miech zèn daarg pen medgyng Iech loup be-
sere laorje al wa iech vör frööstönswil
onthage moet. Dat is gemijnd op 'se wis uit mij hoofd
vold. Drink iech miech van tijd een vaniken een in me ca-
fé. Aan iech daar dék zonder porte monnaie. Ach, dzjemmich
dzjemmich, dzjemmich. Sie heb iech nie bë mich. Is dame
ureed wie kan zoe iet bestoën. Vor zoe râts uit mij
hoofd te gaan. Ach, dzjemmich, dzjemmich dzjemmich
Sie heb iech nie bë mich!

Dzjemmich, dzjemmich, dzjemmich

Vör miech zèn dóë gin middëcèjnë,
iech loup bëtoerë té grèjnë,
al wa iech vör frôëstonswil onthagë moet
da is gëmejnlék op nê wis oët mèn höjt voet.
Drejnk iech miech vân tèed ö verkën ein in nê caféj
stoën iech dóë dèk zondér portmènej.

Refrain

Dzjemmich, dzjemmich, dzjemmich,
dèe höb iech nie bë miech.
Is da nie vrejd ? Wéj kân zoe iet bëstoën ?
Vör zoe râts oët m'n höjt té goën.
Och dzjemmich, dzjemmich, dzjemmich !
Déë höb iech nie bë miech.

Iech wès ins on't akkérë vör bejte,
Da pjââd, da môôs dzjé zin zwejte.
Ma'ch âfféséérdë, da wès liefhöbbérë
dóë stontë minsë té kiekë op 'n rèj.
Innë zëj miëch, dzjé zout zoe nie âffésérë jong,
as dóë nê ploeg âter 't pjedsjé houng.

Dóë is én zôök, dóë moe oe'ch vör sjouwë
onthâd da goed, da is trôuwë.
'ch Höb ins on 't gëmeintéhôës gëston gëhâd
per hougen hoed, per bendsjé e per zwelvérstât.
Börgëmistér zej miech: 'Dzjé stöt hèë zoë grôts a'n pauw
moët iech oe'ch trôuwë zondér vrouw ?

Da wès iech wir rurës vërgëttë,
da liedsjé hoë vier couplëttë,
ma iech höb zë bë miech, iech höb noë trop gëlët,
ö growt gëlök da miech téruk gëroepë hèt.
Ma ... da höb iech toch vërgëttel! Hakkernondëvlâm !
Âstréen sjiet iech toch oët mèn krâm.

Asjemenou (3x)

Voor mij zijn er geen medicijnen,
Ik loop soms te wenner,
Alles wat ik normaal moet onthouden
Dat is gewoonlijk in een tel uit mijn hoofd weg.
Drink mij soms een varken in in een café
Dan sta ik daar vaak zonder portemonnee.

Asjemenou (3x)
die heb ik niet bij me.
Is da niet erg ? Hoe kan zoiets bestaan ?
Om zo snel uit mijn hoofd te gaan.
Och Asjemenou (3x)
Die heb ik niet bij me

Ik was eens aan het ploegen voor bieten,
dat paard da moest je zien zweten.
Maar ik ging vooruit, dat was een plezier
daar stonden mensen te kijken op een rij
Eentje zei me "je zou zo niet vooruit gaan jong
als er een ploeg achter je paardje hing."

Er is één zaak, daar moet je je voor hoeden,
onthou dat goed, dat is trouwen.
Ik heb eens aan het gemeentehuis gestaan
met hoge hoed, een bandje en een pandjesjas.
Burgemeester zei me:"Je staat hier zo trots als een
pauw
Moet ik je trouwen zonder vrouw ?"
Dat was ik bijna vergeten
dit liedje had vier strofen.
Maar ik heb ze bij me, ik heb erop gelet,
een groot geluk dat u met terug geroepen hebt.
Maar ... dat heb ik toch vergeten! Hakkernondëvlâm
Straks schiet ik toch nog in mijn kram.

Dë smoe'këlers

Tekst en muziek: Jef Machiels

De smokkelaars

Nör - - - rës störf dóë kât of hond, knèen of berg of
zoug, of iech höb ën heips tē - - - vân, 'n sjóór o'n
zéj vér - - kôuch. Iech vér - - dien - - dë geild wèj mous
joung, ën flin - - - - kë bôôs. Ma mèn leis - - - të
cen - - - - të, dëj drôôg iech no dë pôôs. Da's
on - - - - gë - - luf - - - - lèk wa da op os dùt.
dóë hèjë dân moein en jôë - - - rë op gë - - - brûd.
Os hejl gë - - - smoe' - - - kël hèt niej kó - - në hel-
pë. Os leis - - të geild da gët no Gutt.

Nörrës störf dóë kât of hond,
knèen of berg of zoug,
of iech höb 'n heips têvân,
'n sjóór o'n zéj vérkôuch.
Iech vërdiendë geild wèj mous
joung, ën flinkë bôôs.
Ma mèn leistë centë,
dëj drôôg iech no dë pôôs.

Refrain

Da's ongëlùflèk wa da op os dùt.
dóë hèjë dân moein en jôërë op gëbrûd.
Os heil gësmoe'kël hèt niej kónë helpë.
Os leistë geild da gët no Gutt.

Nergens stierf er kat of hond
Konijn of beer of zeug,
Of ik heb een hesp ervan
En schouder of een zijde verkocht.
Ik verdiende geld als modder
Jong, een flinke beurs.
Maar mijn laatste centen,
Die draag ik naar de Post.

Refrain

Dat is ongelooflijk wat dat met ons doet.
Daar heb je dan maanden en jaren op gebroed
Ons heel gesmokkel heeft niet kunnen helpen.
Ons laatste geld dat gaat naar Gutt.

Iech bén moldér
en iech höb flink mè beis gëdôën.
Bè hét sjöppé höb iech oek
mènë man gëstoën.
Geild vërdienë wès dë klop
zoevöjl as iech kôôs.
Da's dë derdë vraach al
dèj iech vòér no dë pôôs

Iech hèë duvëls gjâan gëtrôwd,
ma os mètskë zej:
Sjèrt dzjë jos nè pounk bëtéén
vör ôs allébej
Wa höb iech nië ôfgëzin:
hoengér, kaa en dôôs.
iech zin miech nog nie trouwë.
iech drôôg allës no dë pôôs.

Iech höb minnig boerëhôës
ôfgëcontroléerd
en mèn pietjës dèj zèn dèk
van nè boer gësmeerd.
Want wéë miech nie smérë kôôs
kóóm zoe zaach nie lôôs.
Al dèj boerëcentë drôôg iech
noë no dë pôôs.

Iech höb meinig vjöjdél éér,
böttér, spek vërkôuch
Os labeurkë hét miech
bra knâbbën opgëbrôuch.
Oôs Léwis lup berrëvóts,
want hör leistë kôôs
dèj stik vol bëlettë.
iech drôôg zé no dë pôôs.

Ik ben molenaar
En ik heb flink mijn best gedaan.
Bij het schuppen heb ik ook
Mijn mannetje gestaan.
Geld verdienen was het *doel*
Zoveel als ik kon.
Dit is de derde vracht al
Die ik voer naar de Post.

Ik had zeer graag willen trouwen
Maar ons meisje zei:
Scharrel jij eerst een *bedrag(?)* bijeen
Voor ons allebei.
Wat heb ik afgezien:
Honger, koude en dorst.
Ik zie me nog niet trouwen,
Ik draag alles naar de Post.

Ik heb menig boerenhuis
Afgecontroleerd.
En mijn ‘pietjes’(?) die zijn dikwijs
Door een boer gesmeerd.
Want wie mij niet smeren kon
Kwam er zo zacht niet vanaf.
Al die boerecenten draag ik
Nu naar de post.

Ik heb menige *hoeveelheid* eieren,
Boter, spek verkocht.
Ons boerderijtje heeft mij
Ferm wat duiten opgebracht.
Onze Louise loopt barvoets,
Want haar laatste kous,
Die steekt vol biljetten.
Ik draag ze naar de Post.

Iech bén facteur

Muziek: Jef Machiels (In de Jordaan ?)

Tekst: Jef (en Toon) Machiels

Iech drôôg bè gë - - zèt - tē dóë móët dzjë'ns op lèt - tē vân 's mörrës heil vrug obbën
dôôg Noë moë't dzjë nie deinkë déé git hùm hèë kreinkë dóë's sjèjn of ap-
prensë da'ch klôôg Oën éeniedërs dùrkë dóë ziet dzjë't fac - tûr - kë bë 'n
hâm - pël pa - pier in z'n hâan Wânt minsën en boerë stôn op miech tê
loe - rë da's vrejd wèi iech oën - gë - höeld jâan. Iech bén al - - lën
hèn - në dë mân. Dan zejng iech zou hôôd as iech kân
Iech bén fac - teur en dë mètskës dèj waachtën op miech onnë deur
Vör në fac - teur klop hët hât van ë mètskë toch vöjl rappér veur
Wei zoe ë keind toch së - - biët kan vör - an - drë van kleur
as dë fac - teur ins èn ögskë wielt pitsën op heur

Dit lied behoort tot het repertoire van Bizou

Iech bén facteur

Iech drôôg bè gëzëtté
dóë móït dzjé'ns op lètté
vân 's mörrés heil vrug obbén dôôg
Noë moe't dzjé nie deinké
déé git hùm hèë kreinké
dóë's sjèjn of apprensé da'ch klôôg
Oën éeniedërs dûrké
dóë ziet dzjé't factürké
bè 'n hâmpél papier in z'n hâan
en minsén en boeré
ston op miech tē loeré
da's vrejd wéi iech oëngéhôôld jâan.
Iech bén allénhènné dë mân
dan zejng iech zou hôôd as iech kân

Iech bén facteur
en dë mètskës dëj wachtén op miech onnë deur
Vör në facteur
klop hét hât van é mètskë toch vöjl rappér veur
Wei zoeë keind toch sëbiet kan vêrandrë van kleur
as dë facteur
'ns én ögské wielt pitsén op heur

Dzjé moe't miech zin véegé
dör strôëtén en stéegé
bè Jef en bè Bèèr en bè Tuur,
ma dóë's toch é dûrké
boe iech as factürké
hét lifst dë gëzet eindrôôg zuur.
É mètskë zoe hennig, zoe frôë zoe verstennig
zé héët nog mer 20 jóér Vonne
Zé is toch zoe lief hè,
zoe vlög en zoe vief hè
da'ch vliegës bè heur troowë góën.
Zé kan rejd'lek goed voe't bè zaank
noë zienk zé dën hejlén dôôg laank

Héë is facteur
en iech waach ilke mörgén op heum onnë deur
Vör në facteur
klop hét hât vân é mètskë toch vöjl rappér veur
't Is toch komik,
wei iech dóëdelijk vêrandrë vân kleur
as de facteur
kréeg de klejnke vââs hèt toës ônne deur.

Ik ben postbode

Ik draag met kranten
Daar moet je eens op letten
Van 's morgens heel vroeg op de dag
Nu moet je niet denken
Die gaat ziech hier boos maken
Er is geen sprake van dat ik klaag.
Aan eenieders deurtje
daar zie je de postbode
Met een bundel papier in zijn handen,
En mensen en boeren
Staan naar mij op de uitkijk
Het is fantastisch hoe ik onthaald word
Ik ben overal de beste
Daarom zing ik zo luid als ik kan

Ik ben postbode
En de meisjes die wachten op mij aan de deur
Voor een postbode
Klopt het hart van een meisje toch veel sneller
Hoe zo een kind zo snel kan veranderen van kleur
Als de postbode
Eens een oogje wil pinken naar haar

Je moet me zien rennen
Door straten en stegen
Bij Jozef, bij Albert en bij Arthur
Maar er is toch een deurtje
Waar ik als postbode
Het liefst de krant in draag hoor
Een meisje zo knap, zo mooi zo ernstig
Ze heet nog maar 20 jaar Yvonne,
Ze is toch zo lief hé
zo kwiek en zo levendig
Dat ik vlug met haar ga gaan trouwen
Ze kan tamelijk goed overweg met zang
Daarom zingt ze de hele dag lang

Hij is postbode
En ik wacht elke morgen op hem aan de deur
Voor een postbode
Klopt het hart van een meisje toch veel sneller
't Is toch opvallend
Hoe ik dadelijk verander van kleur
Als de postbode
Nauwelijks de klink vast heeft thuis aan de deur

Da hejvig kërséerë
 da kôôs iech nie kéérë
 vë trouwdë bëtéén hejl gëzwak.
 Noë zèn vë ën houpë
 klejn kejnger ont koupé
 dôë stout iech nie veur ôn mèn klak
 En bè heil dëj kejngér
 dôë is ók në zejngér
 iech zeg dée jùnt zékér pastóór
 ma dôë moet dée lòbbë
 nog nie vöjl van höbbë
 "Zeg pa" zèt'r dan, "Kùs mèn óér"
 Dan speelt dée kadej op zèn pout
 "Pastoor jon iech toch nou't of nouit!"

Iech jon facteur
 en dë mètskës dëj waachtën op miech onnë deur
 Vör në facteur
 klop hët hât vân mètskë toch vöjl rappér veur
 Wèj zoe ë keind toch sëbiet kan vërandérë van kleur
 as dë facteur
 es 'n ùgskë wielt pitsën op heur.

Höjn rëdt ilk factürkë
 rond in ë vwatürkë
 dée villou' stöt lang onnë kânt
 B'toerë zie j'm stôën stërë
 bè't sjóóm op z'n hèrë
 ènnë géoroet-kôôt innë hând.
 Wânt 't mótt âmol râp gôn
 niemeij innë deur stôñ
 dë briev'bùs stöt veur obbë vôôt
 en mètskës amaal!
 Of en tow 'n a kanai
 Joë 't werk vân 't factürkë jont hôôt.
 Dan krigt ër 't oën zènnë straank
 en drùmpt ër zènnë koogej laank

Vân zoe në facteur
 boe dë mètskes op waacht'n allén dôôg onnë deur
 Déé allémân kâant
 ën héé wies áltèd vânâál oët dë jostë hând
 't Is toch komik
 wèj në mins wielt mètgoën bé d'n tèèd
 ma is tèr zo wèèd
 ja, dan hèt tèr gëmejnlèk trùk spèèt

Dat hevig vrijen
 Daar kon ik niet tegen
 We trouwden met elkaar heel gewoon
 Nu zijn we een hoop
 Kleine kinderen aan 't kopen
 Daar stoot ik niet voor aan mijn pet
 En bij al die kinderen
 Zit ook een zanger
 Ik zeg die wordt zeker pastoor
 Maar daar moet die loebas
 Nog niet veel van hebben
 Zeg pa zegt hij dan kus mijn oor.
 Dan speelt die kerel op zijn poot
 Pastoor word ik toch nooit of nooit

Ik word postbode
 En de meisjes die wachten op mij aan de deur
 Voor een postbode
 Klopt het hart van een meisje toch veel sneller
 'Hoe zo een kind toch rap kan veranderen van kleur
 Als de postbode
 eens een oogje wil pinken naar haar

Vandaag rijdt elke postbode
 Rond in een wagentje
 Die fiets staat al lang aan de kant
 Soms zie je hem staan staren
 Met het schuim om de mondhoeken
 En de georoute-kaart in de hand.
 Want het moet allemaal snel gaan
 Niet meer aan de deur staan
 De brievenbus staat vooraan aan de oprit
 En meisjes o wee
 Af en toe een ouwe sloerie
 Ja het werk van de postbode wordt zwaar
 Dan krijgt hij rugklachten
 En droomt hij gedurende zijn ziekteverlof

Van zo een postbode
 Op wie de meisjes wachten alle dagen aan de deur
 Die iedereen kende
 En hij wist altijd vanalles uit de eerste hand
 't Is toch opvallend
 Hoe een mens wil meegaan met de tijd
 Maar is hij zover
 Dan heeft hij gewoonlijk terug spijt

Jeh bin Fadher

A handwritten musical score for 'Jeh bin Fadher' on five staves. The key signature is A major (no sharps or flats). The time signature varies between common time and 3/4. The vocal line consists of mostly eighth and sixteenth notes. The lyrics are written below each staff. The score includes a basso continuo line with bass clef and a cello-like line with a bass clef.

Handwritten lyrics:

1. Ich schrey' by jare her doen moet geens op letter was morgens heid
moy den dag nu moet ze en deke die goed hem den haude do
sijn of sprees in dien thay in eenieder doek daer niet jet paffent by
kompe regen in ey hars. Wat minnen er over steen spanne leuen der weinrich
zanghaelst wpon. Soe bin allen dae de mon. Den zanghael toe hand esch hem.
2. Ich bin fadher tis de mothe du wantken op seich van de obur. Vor de fadher
klyt her haed voor en mitte noch veel copper veide. Wer za e heind loch ze.

Voorbeeld van handgeschreven partituur zoals die in de archieven zitten
In deze publicatie nemen we er enkele op.

Kom mèt dë lâppën op

Duo

Tekst en muziek: Jef Machiels

En wjont oe'r mèts - kë krie - kël - - èè - - tig, wielt nie wèj dzjéé wö-
-öjt Bë gint zë vân 're jâan të môô - kë spéélt zë bë hör hö-
-öjt Zit zë nie mè vöjl bë oech ein, dân luuj zë bé - - tér stô-
-öen. 't Zâl heur wel vóóë - rën in 't bë - gin ma 't zâl wel eu - vër - - - gôën.

Kom mèt dë lâp - pën op, stèk nik's in oe - - rë kop Vé
vie - - re kar - na- - val Bè stoe't concèèer en bâl Véé gie - - te il - - ken
dôôg Ë stök in oz - ze krôôg Kom ók is bë os mèt dan
ziet dzjéé wèj da gët en wa plë - zier aa hèt.

Kom mèt dë lâppen op

A- En wjont oer mètskë kriekélètig
wielt nie wèj dzjéé wöjt
B- Begint zë vân 're jâan tē môökë
spéélt zë bë hör höjt.
A- Zit zë nie mè vöjl bë oe'ch ein
dân luuj zë bétér stôôën.
B- 't Zâl heur wel vóóërén in 't bëgin
ma 't zâl wel euvërgôôën.

Refrain A + B

Kom mèt dë lâppen op, stèk niks in oerë kop
Vë vrögén 't allébej, löt oëch bekallé hej ! *
Vë gietën ilkën dôôg, ö stök in ozzë krôôg.
Kom ók ins bë os mèt,
dan ziet dzjé wèj da gët
en wa plëzier aa hèt.

Of zè per ongëlök gëtrouwde
en is hët jostë vuur
âl oët gëgoën. Dzjé laach dobëë,
da kùmp ins op dën duur.
En hèë ö keind of vier vèëf zis
da lùt oe'ch nout gëruis
Joch zë to'ns ââtér oer kont ôët
'ch gëlöf nie da 't lèttë kuis.

En komt dzjé nout gëlèèk bë 't werk
dë boës jug ââtér oe'ch.
En zèn dë dôôg âltèd tē kot
en hèjë nout tèèd gënoeg
Of moë't dzjé léëvë vân dën dop
en hèt dzjé werk tē min
Heurt allémo'l no mènnë róëd
en 't help da zult dzjé zin.

Dzjé zujt miech zeggë: Jomma joung
dën drank da's ok niks jâad
Hët is nie dööstig alléwèjl
het wéér is vöjl tē kâad.
Dë bakkë dëj zèn vöjl tē dier
ën dovân wjont dzjé zôët
dóë is altèd middël
kom mèr mèt dan dreink
dzjé limménôët

Kom mee op café

En wordt je meisje slecht gezind,
Wil ze niet hoe jij het wilt,
Begint ze een hoge toon aan te slaan
En wordt ze koppig.
Zit ze niet meer veel met je in,
Dan laat je haar beter staan.
Het zal haar wel tegenslaan in het begin,
Maar 't zal wel overgaan

Kom mee de lappen op, steek niets in uw hoofd.
We vragen het allebei, laat je overhalen, kom.
We gieten elke dag een stuk in onze kraag.
Kom ook eens met ons mee,
Dan zie je hoe dat gaat
En wat voor plezier je hebt.

Of ben je per ongeluk getrouwde
En is het eerste vuur
Al uitgedoofd. Je lacht ermee,
Dat komt eens op den duur.
En heb je een kind of vier, vijf, zes,
Dat laat je nooit gerust.
Jaag die toch eens achter je gat uit,
Ik geloof niet dat dat kwaad kan.

En geraak je nooit klaar met je werk,
De baas jaagt je op.
En zijn de dagen altijd te kort,
En heb je nooit tijd genoeg.
Of moet je leven van werklozensteun,
En heb je werk te weinig:
Luister allemaal naar mijn raad
En het helpt dat zul je zien

Je zal me zeggen; Ja maar jongen
De drank is ook niets waard.
Het is niet dorstig tegenwoordig
Het weer is veel te koud.
De borrels die zijn veel te duur
En daarvan word je dronken
Er is altijd een oplossing
Kom maar mee dan drink
Je limonade

* het refrain bij de bladmuziek was een tekstruiziging om het lied éénmalig aan te passen aan carnaval

Mètskë dó's gi kroëd veur

Tekst en muziek: Jef Machiels

The musical score consists of ten staves of music. The lyrics are written below each staff. The key signature is two flats, and the time signature is 2/4.

Da is âl wir - - âl vöjl jöë - - rë lejn, lùjp iech bë lôôm bejn ob-
-bë kér- - mis rond. Iech wes âl - lejn, da wes toch teë bont, en
iech loer - dë rond o'ch gé mèts - kë vond. En potvér - - dèkkë ôën dë
hôôtë pjââd dóë stond zë en iech vond zë sjoun en feën en lief.
m'n hât da klop - të miech in mèn kéél, zoe roud as në kréel zèè'ch:
da's mè gë - - rief. En iech zej: Mètskë dóë's gé krôëd veur
'ch wip miech bë oech ob - be hôôte - - pjââd Mètskë dóë's gé
krôëd veur ë bietsjë bë oech zèn is âl - lës wjââd. Mètskë
dóë's gi krôëd veur. Vör dée kir da't kermis is hagë véë is lekkér
fis. Bosmans brenk dóë'n kôot of zis want iech
bèn zoe blèi aa'n bis 'ch Wip miech bë da mèts - kë
ob - - bë hôô - - të pjââd. Mètskë dóë's gé krôëd veur.

Mètskë dóë's gi kroëd veur.

Da is wirâl völj jóérë lejn,
lùjp iech bë lôôm bejn
obbë kermis rond.
Iech wes allejn, da wes toch tê bont,
en iech loerdë rond, o'ch gi mètskë vond.
En potvèrdèkkë, onnë hôôtë pjââd
dóë stond zë.
En iech vond zë sjoun en fêën en lief.
M'n hât da klopte in m'n keël,
zoe roud as nê kréel zè'ch: da's mè gërief.

Mètskë, dóë's gi kroëd veur
'ch Wip miech bë oe'ch obbë hôôtë pjââd.
Mètskë dóë 's gi kroëd veur
Ö bietsjë bë oe'ch zèn da's allës wjââd.
mètskë dóë's gi kroëd veur
Vör dée kér da't kermis is,
hagë vée is lekkér fis.
Bosmans brèng dó'n kôôt of zis
want iech bèn zoe blèj aa'n bis.
'ch Wip miech bë da mètskë obbë hôôtë pjââd.
Mètskë dóë's gi kroëd veur.

En o'n hör moevémentë zoe'ch iech
zèë hujl oek va miech, krek wèj iech van heur
iech pô'ndë hör dóë in dëj vwatuur
vol lifdë en vuur, en iech stèldë heur veur:
As iech en dzjéë noë bë goei ménierë
kermis vierë gunkë, da weur froë.
En as iech oe'ch wès en dzjéë miech
en dzjéë vru'g da miech, dan zéé iech drek jôë.

Mètskë, dóë's gi kroëd veur
En zêt noë astëmblif is stil en brôôf
mètskë dóë 's gi kroëd veur
en boelvaart bë miech 't dörp op en ôôf
mètskë dóë's gi kroëd veur
iech loup hèë bë mèn moël vol prèj.
Bè nén diekë portmonèj
Kom 'ns mèt nö dée cafèj
Zék noë toch da't goed is, hèj.
En boelvaart toch ins bë miech 't dörp op en ôôf
mètskë dóë's gi kroëd veur.

Meisje, daar is geen kruid tegen.

Dat is weeral vele jaren geleden,
Ik liep met lamme benen
Op de kermis rond.
Ik was alleen, dat was toch al te gek,
En ik loerde rond, of ik geen meisje vond.
En potverdekke, aan de houten paarden
Daar stond ze.
En ik vond ze mooi en fijn en lief.
Mijn hart dat klopte in mijn keel,
Zo rood als een baksteen zei ik: dat is mijn gerief
(smaak...)

Meisje, daar is geen kruid tegen (gewassen).
Ik wip me bij jou op de houten paarden.
Meisje ...
Een beetje bij jou zijn dat is alles waard.
Meisje ...
Voor die keer dat het kermis is,
Houden wij lekker feest.
Bosmans, breng daar een kaart of zes,
Want ik ben zo blij als een beest.
Ik wip me bij dat meisje op de houten paarden.
Meisje ..

En haar bewegingen zag ik:
Zij hield ook van mij, net zoals ik van haar.
Ik kuste haar daar in die wagen
Vol liefde en vuur, en ik stelde haar voor:
Als ik en jij nu met goede manieren
Kermis vieren gingen ware dat mooi.
En als ik jou was en jij mij
En jij vroeg me dat, dan zei ik direct ja.

Meisje ...
En wees nu asjeblieft eens stil en braaf.
Meisje...
En struin met mij het dorp heen en weer.
Meisje ...
Ik loop hier met mijn zakken vol loon.
Met een dikke portmonnee.
Kom eens mee naar die café,
Zeg nu toch dat het goed is, komaan.
En struin toch eens met me het dorp heen en weer
Meisje ...

Höb iech da mètskë toe'n nóégëvèg
Aa da zikzèn krèg da's toebak zùr noenk.
iech tréedë ilkën dôôg ins tot dóë
da koe'nt dzjë wel gróë wèj gjâan as iech goenk.
Drèj moejn terneróë touch heur al
da'ch tê lang kërséerdë.
Ma iech kéerdë miech zoe fél aa'ch kôôs.
'ch Zèg vör tê trowë is 't tèèd gënoe'g
vör miech en vör oe'ch.
Ma 'ch kum zoe nie lôôs.

Mènkë, dóë's gi kroëd veur
Fiezëldë da vrommës in m'n óór.
Mènkë, dóë's gi kroëd veur,
strak néém iech oe'ch mèt no dë pastóór.
Mènkë, dóë's gi kroëd veur,
Of dzjéé goed of lèstig zèët
iech höb höjn krek ginnën téëd.
Potvèrdèkkë, hoo'ch dóë spéët
iech wjondë drek zo wit as krèët.
Ma zë noem miech fèën mèt no mënénér pâstóór.
Mènkë, dóë's gi kroëd veur.

Zë wès zoe lief vör miech in't bëgin.
Zoe is dóë mèr ejn, da wes mè gëdaach.
Ma da slabbakdë toch obbën duur.
En noë zööjt zë zuur, dën dôôg bè dë naach.
En vielt dóë 's naachs
één vannë këngér ins on't kéekë,
wil ik stéekë blévë in më bëd.
Ma zè sjikt miech dëj kaa kôômër ein,
en iech ondérvein wëj 't bè trouwë gët.

Wat heb ik dat meisje toen nagelopen.
Als je die ziekte krijgt, dat is straffen toebak hoor man.
Ik liep elke dag eens tot bij haar,
Dat kan je wel raden hoe graag dat ik ging.
Drie maanden erna vond ze al
Dat ik te lang vrijde.
Maar ik verweerde mij zo hard ik kon.
Ik zeg: om te trouwen is het tijd genoeg
Voor mij en jou.
Maar ik kwam zo niet ervan af.

Manneke, daar is geen kruid voor.
Fluisterde dat vrouwmens in mijn oor.
Manneke...
Straks neem ik je mee naar de pastoor.
Manneke...
Of je akkoord of lastig bent
Ik heb vandaag net geen tijd
Potverdekke, had ik toch spijt
Ik werd direct zo wit als krijt.
Maar ze nam me fijn mee naar pastoor.
Manneke ...

Ze was zo lief voor mij in het begin.
Zo is er maar één, dat was mijn overtuiging.
Maar dat slabakte toch op den duur.
En nu zaagt ze hoor, dag en nacht.
En begint er 's nachts
Één van de kinderen eens te schreeuwen,
Wil ik dan blijven steken in mijn bed
Maar ze stuurt me die koude kamer in;
En ik ondervind hoe het in het huwelijk gaat.

Manneke ...
‘t Is weer hoogtijd dat je het oppakt.
Manneke ...
Zoek daar maar een droge doek voor het kind.
Manneke ...
Ik kan tegen dat geween,
Ik heb overal pijn.
Pak daar maar een oude gordijn.
‘t Is zowel het uwe als het mijnen.
Verman je en zoek een droge doek voor het kind.
Manneke ...

Vâstélöëved

Vastenavond

Liedje om op vette dinsdag van deur tot deur te gaan zingen
om een cent of snoep te vragen
Tekst en muziek: onbekende auteur

The musical notation consists of five staves of music in common time (indicated by '4') and a key signature of one sharp (indicated by '#'). The lyrics are written in Dutch and are as follows:

Vâs - tél - ó - - véd ich kóóm tó - - véd, âl - - lë mets - kës vrug op stoën. Dân
kie - kë zë hèë dán kie - kë zë dóë dan kie - - kë zë rom - - më - - dom - - më.
Moe - - dér zét më kep - - kén op Ma - rie - - kë zal tó - - véd kó - - - më;
en kùmp Marie - - kë tóë - - véd niej dán slùp zë in mèn erm - kës niej. A-
rom-pom-pom A - - rom - - pom-pom. Ich höb zoelang gë - - - zoungeñ en nijs gë -
hâd: gëf mich ë stök van 't ver-ke zë gât of ë - - - në knab

Vastenavond, ik kom vanavond
alle meisjes (moeten) vroeg opstaan.
Dan kijken ze hier, dan kijken ze daar
dan kijken ze om zich heen.
Moeder zet mijn masker op
Marieke zal vanavond komen.
En komt Marieke vanavond niet,
dan slaapt ze in mijn armpjes niet.
Arompompom, arompompom.
Ik heb zolang gezongen en niets gehad,
geef mij een stuk van het varken zijn bil
of een munt.

Wat zo'n arme kloet voor een meisje doet

The musical score consists of ten staves of music in 2/4 time with a treble clef. The lyrics are written below each staff in Dutch. The music features various note values including eighth and sixteenth notes, with rests and dynamic markings like 'p' (piano) and 'f' (forte). The lyrics describe a young girl's thoughts and feelings, mentioning a boy named 'mètskèn', her love for him, and her desire for him to notice her.

Ma wa ë mètskèn ôofziet, löt miech dó'ns vân kâl - - - lë.
Da kùmp bë - - toe - - rën ók tē stôñ vör viejs gë - - - vâl - - - lë. Në groutë
löb - - - bë wiejlt zë niej höb - - - bë. Döe muis zoe'gë - - nô - - - më
nën ân - - - drë kó - - - më. En wa zoe ë mètskë, gek vèrliefd,
veur ë jöjngskë dùt. as héé heur stik - al - - lein mèr no hùm hujnkë
lüt. Da's nie tē zèg - - - gë of öet të
lèg - - - - gë. 't Gèt dôoch of naach oët hör gëdaach.
Dân zèkt djë wa'nén ermë kloe't vör ë mètskë doe't.
Ma wa ë vrom - mës ôofziet. weet djë da wel goe'd ?
Wa ë mèts - - kë lèd, dó's nimând dieë döë iejt vân zèt,
Wèj lång as zë dèk gët euë zë ë jöng - skë hèt.

Wat een arme kloet

Tekst en muziek: schrijver(s) onbekend

Weet gij o vrienden lief, ik moet u dat eens vragen,
wat enen jongeling voor een meisje moet verdragen.
Als hij uit gaat vrijen, hij heeft veel te lijden.
Bij dag en nachte is 't lief in zijn gedachten.
Hij ziet meer af, o metskes, dan gjzelve weet
als hij vol liefden voor u altijd staat in 't zweet.
Want al zijne zinnen die staan op het minnen,
En hoe dikwijs niet kwijnt hij van verdriet.

Refr.

O meisjes, weest dan toch niet zonder medelij.
en maak het hatteke van oeren arme vrijer blij.
En ziet eens wat die arme jongen lijden moet.
En wat zo 'n arme kloet voor een mètske doet.

Een heerke uit de stad en nogal ne felle,
Die kwam verkeren met een boeremamezelle.
Maar de jonge boeren, die stonden te loeren
al op dat heerke met zijn pitteleerde.
En toen dat heerke 's avonds stapte van den tram
toen kwamen al die jonge boeren boos en gram,
en ochot och here, kreeg die daar smeren,
en wel zoveel dat hij zijn broek voldeed.

Refrain

Als hij gaat slapen valt hij dikwijs aan het dromen
dat hij zijn lieveken in zijn armkes heeft genomen.
Hij is in den hemel. En dat is gene zemel.
En ik wil nie liegen om u te bedriegen.
En als 'm wakker wordt, ocharme wat bedrog !
't Slaapkussen drukt 'm minzaam in zijn armen nog.
En hij valt metene bitter aan het wenien,
zijn kleur werd schier g'lijk postpapier.

Refrain

Sus Krol, die vrijde met Katoke Vanderlinden.
Wou geven ene serenad' aan zijn beminde.
De meid die liet hem wachten ene halve nachte.
En 't vroos dat 't kraakte wijl dat Sus daar waakte.
En 's morgens als het klokje zijne stem verhief,
stond Sus bevroren aan het venster van zijn lief.
En nu staat bewezen op zijn graf te lezen:
Hier ligt Sus die voor zijn trien bevroor.

Refrain

Een vrijer was eens bij Marieke stil gekropen
door 't zoldervenster dat zij liefdevol deed open
Maar Marieke's vader kwam seffens nader.
Hij pakte dat kadeeke met zijn kollieke.
En met een forse arm zwikt hij hem door de ruit
Daar lag hij plat op straat, die arme guit.
Zeven flessen zeker van de apotheker
heeft het hem gekost eer hij was verlost.

Refrain

En voor 't bezit van een schone mammezelle
ben ik geweest aan meer dan zeventien kapellen.
Zo van Mersenhoven recht naar Wintershoven.
Naar Kuttekoven en dan naar Oetseloven.
En op het laatst ook nog 't kapelleke van de Klik,
't was al verloren moeite, 't was alles mer nik.
Ja ik ben verlaten, nijs kan mij nog baten,
Nu maak ik een kruis over 't vrouwengespuis.

Refrain.

Dit lied is opgetekend vanuit een opname van "Berke van Toekske", Albert Dewarier uit het Mersenhoven.
Hij zong volkse liedjes in de vele cafés die er toen overal waren. Hij zong altijd in het Nederlands. We
hebben de opnames op Youtube gezet.
We hebben dit ene lied in onze bundel opgenomen omdat er in het dialect een antwoord is geschreven
door Jef Machiels. Zonder het origineel verliest die versie veel van zijn inhoud.

Antwoord op “Wat een arme kloet”

Tekst: Jef Machiels

Ma wa è mètskën ôôfziet, löt miech dó'ns van kâllë.
Da kùmp bëtoerën ók tē ston vör viejs gëvâllë.
Në groutë löbbë wiejlt zé niej höbbë.
Dòe muis zoegénómë nén ândré kómë.
En wa zoe è mètskë, gek vërliefd, vûr è jongskë düt.
as hieë heur stikallejn mèr no hùm hujnkë lüt.
Da's nie tē zèggë of ôet tē lèggë.
't Gët dôôch of naach oët hör gëdaach.

Refr.

Dan zèkt djë wa'nén ermë kloet vûr è mètskë doet.
Ma wa è vrommës ôôfziet. wéét djë da wel goed ?
Wa è mètskë lëd, do's nimand dieë dòe iejt van zèt,
Wei lang as zé dèk gët euë zé è jongskë hèt.

Në boerëjoung kërséérdë bë è Hessëleujskë.
Zé verfdë heur vûr hùm nog rojér as è kjeuskë.
Boeréménierë dèj goenk zé lëerë.
En allë werkë on kööj en verkë.
Ma wèj zé 't hôë géléerd è jóér of ondérhâlf,
wéé zé tun niemej zoeg da wor da boerékâlf.
Dèj loempë boerë lujtén heur boerë.
én nén employé dieë kum tér ók niej mej.

Iech kèn è mètskë, ma iech gôn hët oeg niej nöjmë,
da lóég ins op nê naach van zènnë joung tē dröjmë.
Héé wès no heur kómë. hôë heur vååsgénómë,
héé mos toch ins kóenë zé mètskë pöënë.
Zèe daach wèj kriebëlt tér miech toch bë zèn mëstes.
Ma 't wes én spèn dèj van 't plafoung gëkleddërd wes.
En wej Marjakkë no heum wou pakkë,
krujp hörë joung trük nô 't plafoung.

Ma wei déé vòér déé joung dûr dë vinstér hôë dùn vâllë.
wa dóënóë is gëbeujrd dóë kan iech mèt van kallë.
Da erm Mariejkë da óet gi snejkë.
Da doestig sjöpkë da drounk gi dröpkë.
Drëi wéekë hùjl zé 't vol, da ongëlökkig króom,
totda dë vòëdér towlujt da dieë joung wier kóom.
Heur vòér mos vlôuwë, zé mougdën trouwë,
ma 't mètskë zit bë nén invalid.

Maar wat een meisje afziet, laat me daar een over spreken.
Dat komt soms ook te staan voor lelijke gevallen.
Een grote loebas wil ze niet hebben.
Er moest zogezegd een andere komen.
En wat zo een meisje stapelverliefd voor jongen doet
Als hij haar heel alleen maar naar hem verlangen laat.
Dat is niet te zeggen of uit te leggen:
Het gaat dag of nacht niet uit haar gedachten.

Dan zeg je wat een arme kloot voor een meisje doet.
Maar wat een vrouwmens afziet, weet je dat wel goed ?
Wat een meisje lijdt, er nooit iemand die daar iets van zegt
Hoe lang ze vaak moet uitgaan eer ze een jongen heeft.

Een boerenjongen vrijde met een Hasseltse.
Ze verfde ziech voor hem nog roder dan een kersje.
Boernmanieren, die ging ze leren,
En alle werken aan koeien en varkens.
Maar toen ze het had geleerd na een jaar of anderhalf,
Wie ze toen niet meer zag was dat boerenkalf.
Die lompe boeren lieten haar boeren
En een bediende die kwam er ook niet meer.

Ik ken een meisje, ik ga ze hiet niet noemen,
Die lag eens op een nacht van haar jongen te dromen.
Hij was naar haar gekomen, had haar vastgenomen
Hij moest tocg zijn meisje eens kunnen kussen.
Ze dacht; “Hoe kietelt hij mij toch met zijn snor”
Maar 't was een spin die van het plafond geklouterd was.
En toen Mariake naar hem wij grijpen
Kroop haar jongen terug naar het plafond.

Maar toen vader die jongen door het venster had doen vallen
Wat daarna gebeurd is daar kan ik over meespreken.
Dat arm Mariek, dat at geen sneetje.
Dat lief schaapje, dat dronk geen druppeltje.
Drie weken hield ze 't vol, dat ongelukkig schepsel
Totdat de vader toeliet dat die jongen weer kwam.
Haar vader moest toegeven, ze mochten trouwen.
Maar het meisje zit met een invalide.

Kot nöda Sùs vör zè Katoukë wès bëvróëre,
vërgoenk Katou van spëjt. Da wès ën ander kóérë.
Zë bëgôôs tē grénë en voe'rt tē kwéinë.
Eëtë of drènkë kôs zë kréeg op dènkë.
En kreke wei Sus veur zèn Katou bëvróér wèj'n bis,
gëluft dzjë da Katouw vör Sùs gësmoltë is ?
Da's potvèrdorë dë wóér histórë.
van dë erm Katouw, dë gësmoltë vrouw.

Djef van Lewiej van Kriekëlkoubus wès ôën 't bëlkë.
In dë wej tèrlangs dóë zoet zë liejf dë köoj tē mèlkë.
Zë zoëg Djef wènkë en dzjë koe'nt wel dènkë,
da hennig mögskë vlóëg dör da hôgskë,
Ma bë tē râp tē zèn tun sjeurdë miech dëj flâts
në lâp wei da wit vellékë van heur sleinksë bâts.
Djef wou probéérë hët blujë tē keërë,
ma zë störf, ocherm. in Djef zèn erm.

Kort nadat Sus voor zijn Katoke was bevoren,
Verging Kato van spijt dat was een ander paar mouwen.
Ze begon te wenen en weg te kwijnen.
Eten of drinken, kon ze nauwelijks aan denken.
En net zoals Sus voor zijn Kato bevroor gelijk een beest,
Geloof je dat Kato voor Sus gesmolten is.
Dat is potverdorie een ware historie
Van de arme Kato, de gesmolten vrouw.

Jef van Louis van Kriebelkobus was aan het ploegen,
In de wei erlangs daar zat zijn lief de koeien te melken.
Ze zag Jef wenken en je kan wel denken:
Dat knappe maagdje, vloog door dat haagje.
Maar door te snel te zijn scheurde me die troela
Een gelijk dat wit velletje van haar linkerdij.
Jef wou proberen het bloeden te stelpen,
Maar ze stierf ocharme in Jef zijn armen

De pijp van Marten.

I

Ik was spotverdekkelike jaan of 2.3 and.
En nog geen apprensie van te loupe
Mam di se: ber este bein chi zijn geen knepke wijzaad
Z Moet jenadij e nouw kindje loupe.
Maar toen leitich op min taan aan 't knie liep u hòch
't Goenk wel duvel lastig maar tot nu toe loop ich nog!
As't soe slacht get as het wielt trekt oeg daar mihs van een
Geef toch daar de pijp nie veur aan Marten
Spronk eens meimes in ser hânen denkt ich veeg se traan
Geef de pijp soe jocum toek mi aan Marten
As iemand segt dat lastig get
Dan ben ich okker jos bij opgerutter
Legt mich uit kuriersetst I sprelwa in de baan
Saar geef ich de pijp nie veur aan Marten.

II

De pèëp ôn Mâttë

Tekst en muziek: Jef Machiels

Voorgezongen door “Lange René” (René Screurs)

Iech wes pot-vér - - dèkkē al ë jóér of twie drèj âäd en nog gin âp-
prensë vân tē lou - - - pë. Mâm dèj zej: oer ees - tē bejn dèj zén gi knepkē jâad.
'ch_mót gë - nôë - dig ë now kiendsjë kou - - - - pë. Ma tun béét iech
op mèn tâan, on't leistë lùjp iech toch, 't goenk wel duvëls lees - tig, ma tot
noë tow loup iech nog. As't zoe sleech git as hët wielt, trèkt oech dóë nijs vân
öën gëf toch dóë dë pèëp nie veur öën Mât - - - - tē. Spouwt 's mejnës
in ór hâan en deink iech vëëg zë trôen Gëf zoe gow de" pèëp mer nie ôn
Mât - - - - tē As immand zèt da't leestig gët dân bèn iech dóë
- jos bë op - - gë - zat - - - - të. Lèk miech ôët kör - iøj - zë - tèet ins prel wa innë
böen dóë gëéf iech dë pèëp nie veur ôn Mat - - - - tē.

De pèëp ôn Mâtté

Iech wes potverdèkké âl
ë jóér of twie- drèj ââd,
en nog gin apprensé van tē loupë.
Mâm dèj zej: “Oer eesté bejn
dèj zén gi knepké wjâat”
‘ch Moet gënôédig ë now kiendsjé koupé.
Ma tun béét iech op m’n tâan
on ‘t leisté lup iech toch,
‘t Goenk wel duuvéls lèstig
ma tot noë tow loup iech nog.

Refrain

As ‘t zoe slèech git as het wielt,
trèk oe’ch dóë nik s vân ôën.
Gèf toch dóë dë pèëp nie veur ôën Mâtté.
Spout ins mejnës in oer hâan
en deink iech véeg zé troën.
Gèf dë pèëp zoe gow toch nie ôn Mâtté.
As imand zèt da’t lèstig gët,
dân bèn iech dóë jos bë opgëzâtté.
Lèk miech ôët köriöjzéteèt
‘s prel waa inné boën:
dóë géef iech dë pèëp nie veur ôn Mâtté.

Ma wèj iech goed loupë kôos,
tun wès hét spéél tot dóë.
Tun wès ‘t hougtèëd da iech goenk kërséérë.
Hek en jök van vrolej
dèj lujp iech nie âtérnóë.
‘ch Goenk bë ‘t frôésté kiendjé jos probéérë.
Hët wès tē vrejd wèj min as zèë
bë miech hör hùjt gébróëk,
Ma iech stond op mèn tejnë
en iech stiet zé oët dën hóëk.

Refrain

‘t Åldérjosté boe ‘në mins
vör zörgt in zènnen trouw
is è këind, dóë koe’ch bë amëséérë.
Zèèt nie ongëruis want zoe iet
kùmp gëmejnlèk gouw.
En bë ondérveining koe vuyl léëre.
Kùmp dóë dàn nén twieling
of nén drèj- of vierling ôën,
zèk dàn: Eén wès oek gënoeg,
ma kom, wa duë wir trôôn.
Refrain

De pijp aan Maarten

Ik was potverdekke al
Een jaar of twee, drie oud,
En nog geen aanstalten van te lopen.
Moeder die zei: “Jouw achterste benen
die zijn geen vijf cent waard.
Ik ben nog verplicht een nieuw kindje te kopen.”
Maar toen beet ik op mijn tanden
en op het laatst liep ik toch.
Het ging wel duivels moeilijk
maar tot nu toe loop ik nog.

Refrain

Als het zo slecht gaat als het wil
trek je daar niets van aan.
Geef toch daar de pijp niet voor aan Maarten.
Spuw een deftig in je handen
en denk: “Ik veeg ze eraan.”
Geef de pijp zo gauw toch niet aan Maarten.
Als iemand zegt dat het moeilijk gaat,
dan ben ik daar pas mee opgezet.
Leg uit nieuwsgierigheid
eens gelijk wat in de weg:
daar geef ik de pijp niet voor aan Maarten.

Maar wanneer ik goed lopen kon,
toen was het spel tot daar.
Toen was het hoogtijd dat ik ging vrijen.
Sloerige vrouwen
die liep ik niet achterna.
Ik ging bij het mooiste kindje eerst proberen.
Het was te erg hoe weinig dat ze
over mij haar hoofd brak.
Maar ik stond op mijn tenen
en ik stootte haar uit de haak.

Refrain

Het allereerste waar een mens
voor zorgt in zijn huwelijk
is een kind, daar kun je je met amuseren.
Wees niet ongerust wan zoiets
komt gewoonlijk snel.
En uit ondervinding kan je veel leren.
Komt er dan een tweeling
of een drie- of vierling aan,
zeg dan “Eén was ook genoeg,
maar kom, wat doe je weer eraan.

Da miech trùkgéroepen hèt,
hèt miech plézier gëdôën.
En noë kóóm iech oe'ch nog iet vërtëllë.
Dóë is nén tèëd van kóómë
en dóë is nén tèëd van gôn.
En déë da vèrändërt is në fèllë.
Iech wil oe'ch toch nog zèggë
ùë iech oe'ch vèrlóët
lööstërt noë nog innë kéér
no mènnë goeie róëd

Dat je mij terug geroepen hebt,
Heeft me plezier gedaan.
En nu kom ik u nog iets vertellen.
Er is een tijd van komen
En er is een tijd van gaan,
En die dat verandert is een straffe.
Ik wil u toch nog zeggen
Eer ik u verlaat
Luister nu nog één keer
Naar mijn goede raad.

1953, Zang- en toneelavond van wielerclub "Sport en Vermaak". Opvoeringen van "Den Amour" en "Verkeerd begrepen".

Ma da's lang vörbèë

Tekst; Piet Van Heers

Melodie: "Laat maar gaan" <https://www.youtube.com/watch?v=9s4luDnOby8>

Tweezang Jef en Geraar

Voorgelezen door Els Thompson

Jef: Goeienóëvend minsë, ja vëe zèn ók wir ins hèë
Ger: (ma da's lang vörbèë)
Jóómér van os twieë, ozzën tèed is nô vörbèë.
(ma da's lang vörbèë).
Héë wes zoe nê nettë, en iech wes nê sjônë joeng.
(ma da's lang vörbèë)
Ja, vë wóërë tippë en vë hôônën ën goei toeng.
(ma da's lang vörbèë).

Refrain (Jef en Geraar samen)

Ma da's vörbèë, è kröës dòë op, da's vörbèë.
Ja, vë vujlë goed, vë wjaanë aad, hët is vörbèë

Wes hët ergës kerrëmis, dòë vond dzjë Jef en Geraar.
(ma da's lang vörbèë).
Mètskës as vë hôënë, vör ôôs wóërë dëj nie raar.
(ma da's lang vörbèë).
Pinkte vë ën ögskë, ja zë wóërë ôn os zëj.
(ma da's lang vörbèë).
't Is nie vör tē stoe'fë ma vë hôônën tēr elk drëj.
(ma da's lang vörbèë).

Lùjt iech miech nie vangë, och! Ja, Tîenëkë hôë iech lïef.
(ma da's lang vörbèë).
Héë kôôs ók nie waachtë,wânt Lina wâs zè gerief.
(ma da's lang vörbèë).
't Is nie vör tē laachtë, ma zë wóërë toch zou lïef.
(ma da's lang vörbèë).
't Wes âltèd me Jefkë of Gerarke hâttendïef.
(ma da's lang vörbèë).

't Is nie tē gelójvë ma vë wjonden dâñ papa.
(ma da's lang vörbèë).
Kingërdûkskës wââssë, ma vë mouchtë nie dada.
(ma da's lang vörbèë).
Wâs hët vrugér zondôg: krégë vë nê goeië prâj.
(ma da's lang vörbèë).
Mót ët nie me vróëgë, neen da lök os nôë nie mât.
(ma da's lang vörbèë).

Maar dat is lang voorbij

Goede avond mensen, ja, wij zijn ook weer hier
(maar dat is lang voorbij).

Jammer van ons twee, onze tijd is nu voorbij.

Hij was een knappe en ik was een mooie jongen?.

Ja we waren heertjes en we hadden een vlotte tong.

Maar dat is voorbij, een kruis daarop, dat is voorbij.
Ja we voelen goed, we worden oud, het is voorbij.

Was het ergens kermis, daar vond je Jef en Geraar.

Meisjes dat we hadden! Voor ons waren niet zeldzaam

Pinkten we een oogje, ja, ze waren aan onze zijde

Het is niet om te bluffen maar we hadden er elk drie.

Laat ik mij niet vangen, och! Ja Tinneke had ik lief.

Hij kon ook niet wachten, want Lina was zijn gerief.

't Is niet om te lachen, maar ze waren toch zo lief.

t Was altijd maar Jefke of Gerarke hartendief.

't Is niet te geloven, maar we werden dan vader

Kinderdoekjes wassen, maar we mochten eens uit.

Was het vroeger zondag: kregen we een goed zakgeld

Moet het nu niet vragen, nee dat lukt os nu niet meer.

Nôë zen véë vërslètë, vrugér zóëgë vë sjônér ôët.
(ma da's lang vörbëë).

't Is nie tē gëlöjvë, ma dë foep dëj is nôë trôët.
(ma da's lang vörbëë).

Vrugér âs vë zoengë, kréégtë vë hèë bîer en wèën.
(ma da's lang vörbëë).

't Is bësjin dë sjùld da vë nôë wa aadér zèn.
(ma da's lang vörbëë).

Biscouplet

Dank oe'ch brâfstë minsë da dzjéë roept bis bis bis
(ma da's lang vörbëë).

't Is nie tē gëlöjvë wèj plëzîrig a da is.
(ma da's lang vörbëë).

Wielt dzjéë nôë is roepë: gëf hön ë glôskë bîer,
(ma da's lang vörbëë).

't Is nie vör 't tē hëbbë, ma hët düt ôs toch plëzîr.
(ma da's lang vörbëë).

Nu zij wij versleten, vroeger zagen we er mooier uit.

't Is niet te geloven, maar de fut die is nu eruit.

Vroeger als we zongen, kregen we hier bier en wijn.

't Is misschien de schuld dat we nu wat ouder zijn ?

(*tussendoortje*)

Hejlë

Vroeger mochten de kinderen op nieuwjaar van deur tot deur om te gaan “hejlë”: een liedje zingen in ruil voor snoep, fruit of duit.

The musical score consists of three staves of music. The first staff starts with a dotted half note followed by eighth notes. The lyrics are: "Tejn - - tsje Tejn - - tsje ich kóóm hej - - - le". The second staff continues with eighth notes. The lyrics are: "Te boë - - - te stoën twiej". The third staff begins with a dotted half note. The lyrics are: "tej - - - le ejn vol pap en ejn vol sop Tejn - - - tsje lop de". The fourth staff concludes the melody. The lyrics are: "zol - - - der op en goj nen die - - ken ap - - - pel op mène kop."

Tanteke, tanteke ik kom hejle.

Buiten staan twee schalen:
eentje vol pap en eentje vol soep.
Tanteke loop de zolder op
en gooi een dikke appel op mijn kop.

En als er niemand open deed zongen de kinderen “houg hôës, lejg hôës, dôë zit ën gierige pin in hôës”: hoog huis, laag huis, er zit een gierige pin in huis.

Hët leistë nôôws in ‘t kot

Tekst: Piet VanHeers, 16-1-62
Melodie Café zonder bier. https://www.youtube.com/watch?v=kLC06_TM1Yk
Voorgelezen door Els Thompson

Ich móit vör oe'ch hè zingë, het nôws in ‘t kot.
Ë bietsjë vânâllës, wa drujf en ë wa zot.
Is’t wóér of ‘t zèn lüögës, hët kùmp nie van miech.
Dzjë móit strak nie zèggë, iech gëlöjf da héê lieg.

Dë keuning dëe trôwdë z’n Fa-bie-ó-la,
ma spèetig gënoeg is héë nog nie papa.
Ma volgës hët sjënt, kùmp da toch tèvâân.
Iech wens hët vör heuér en dée goeië mâân.

Dë Rùssë dëj trokkë né moer dör Berlèen,
Wéét dzjéé wa da vör dej Bèrlèjnners móit zèen ?
Stèlt oe'ch da ins veuér zoe né moer èn ör bëd
tuissé oe'ch en ör vrôw da’s toch iejt da nie gët.

Dë Belzë dëj wóérën in Congó dë bôës
Noë móte së loupë zoe râp as ènnën hôës.
Iech kân ‘t nie bëgrëepé, wèj da toch gët.
Zë bringën ôët Congó nog nàjgérkës mèt.

Dë ottous dëj vliejgë, tége hondërd pér oer,
dzjë móig miech gëlövjé ‘t kùmp ôën hùnnën toer.
Wânt nôë bë dëj wèt vân dë veurrang vân reechs
Kóómë tér nog vöjl op hët kerkhof tereech.

Gôt dzjéé in vérlof ôn Ostendë ôn zâj
of bësjin hèë kotbëë no dë Rôiérhâj.
Lop dán dóë nie nôks rond, ontklejd bëgot.
En toch zéjkér toch nie wèj Brigit Bardot.

Zë góën no dë móën, bënnékot zèn zë trop,
ma ‘t zèn nik as ôôpë, dëj móte vörrop.
Wa gôn zë dóë zèggë, iech gëlöjf da ‘t iech wééët
Vérdomë wa zèn zë op d’ jââd toch mer léeëd.

Hugokë Scrayën is ozzé coröör,
hëé rëd atér dernies nê viloumotöör.
En kloptë ‘t récôôr da sind zès jóër âl stond
nog wel bë ‘n mënuut is da nie tê bont.

Het laatste nieuws in het kort

Ik moet voor u hier zingen, het nieuws in het kort
Een beetje vanalles, wat droef en wat zot.
Is het waar of het zijn leugens, het komt niet van mij.
Je moet straks niet zeggen: ik geloof dat hij liegt.

De koning die trouwde zijn Fabiola,
Maar spijtig genoeg is hij nog geen papa.
Maar naar het schijnt komt dat toch ervan.
Ik wens het voor haar en die goede man.

De Russen die trokken een muur door Berlijn,
Weet jij wat dat voor die Berlijnners moet zijn ?
Stelt je dat eens voor zo een muur in je bed
Tussen jou en je vrouw, dat is toch iets dat niet gaat.

De Belgen die waren in Congo de baas.
Nu moeten ze lopen, zo rap als een haas.
Ik kan het niet begrijpen, hoe dat toch gaat.
Ze brengen uit Congo nog n****kes mee.

De auto's die vliegen egen honderd per uur,
Je mag mij geloven het komt aan hun beurt.
Want nu bij die wet van voorrang van rechts
Komen er nog veel op het kerkhof terecht.

Ga jij op verlof in Oostende aan zee
Of misschien hier dichtbij naar de Rooierheide.
Loop dan niet naakt rond, ontkleed begot
En zeker toch niet gelijk Brigitte Bardot.

Ze gaan naar de maan, binnenkort zijn ze erop,
Maat ‘t zijn niets dan apen, die moeten voorop.
Wat gaan ze daar zeggen ? Ik geloof dat ik het weet:
‘Verdomme wat zijn ze op de aarde toch maar lelijk.’

Hugo Scrayen is onze wielrenner,
Hij rijdt achter derny's: een motorfiets.
En brak het record dat sinds 6 jaar al stond
Nog wel met een minuut is dat al te kras.

Héë vlóëg dör dë pistë rôktë ginnë grond
't Wes zjùs en rakèt zoe vlóëg dée dóë rond.
Van Steenbergen zej ôn Van Looy en ôn Poôs
Hét doert nie me lang, goit dée snottér ôs lôôs.

Iech móöt noë gón stoppë, iech wéét nik s némèj
wânt âter miech kómè tér nog vójl mèj.
Dzjé móöt ók goed wéët hét gét hëe toer op toer
intuisé gón iech nog éns nö dë koer.

Biscouplet

Dzjéé klâtst en dzjé roept mer, ja, héë bén ich wîer
iech héb da zoe gjâán, da dùt mich plézîer
Ma Pejké dée zét miech, zék Jef nô 's't gedön
Dzjé muis ók éns wéëjté wèvöjl döë nog stön.

Hij vloog door de piste, raakte geen grond.
Het was net een raket zo vloog die daar rond.
Van Steenbergen zei aan Van Looy en aan Post *
'Het duurt niet meer lang, gooit die snotneus ons los.'

Ik moet gaan stoppen, ik weet niets meer.
Want na mij komen er nog veel meer.
Je moet ook goed weten: het gaat hier beurt mom beurt
Intussen ga ik nog eens naar het toilet.

Jullie klappen en jullie roepen maar, ja, hier ben ik weer
Ik heb dat zo graag, dat doet mij plezeir.
Maar Peike die zegt mij: "Zeg Jef nu is 't gedaan." **
Jullie moesten ook eens weten hoeveel daar nog staan.

* Rik Van Steenbergen, Rik Van Looy, Peter Post: *drie wielerkampioenen in de jaren '60*.

** Peike: roepnaam van de schrijver, tevens regisseur van de bonte avond.

Het Leiste nouws in het kot
Woorden van Piet Van Heers; Wijze; Berlakxkomje café zonder
bier.

1

Ich moet oeg hei zinge, het nouws in het kot,
Ee bitsje van alles, wa druf en wa zot.
Ist waer of 't zen leugens, het kumt nie van mich, (herhalen)
Djie moet straks nie zegge, ich gleuf da hei liegt.

2

De Keuning die trouwde zen Fa-bi-o-la
Ma!spijtig genoeg is hij nog nie papa,
Me volgens a 't schent, kunt da toch te van,
Ich wens het veur heur en dei geeie man.

3

De Russen dei trokken ne moer door Berlijn,
Weet djie wa da veur dei Berlijners moet zgn.
Stelt oeg da eens veur, zoe ne moer dn oer bed,
Tussen oeg er oer vrouw, 'd as toch iet da nie get.

4

De Belze dei waere in Congo de baas,
No moete zei lope zoe rap as nen haas.
Ich kan nie begrijpe, wei da do toch get,
Ze brengen uit Congo, nog neegerkes met.

5

De auto's dei vliege, tege honderd per oer,
Djie moog mich geleuve, 't kumt aan heunne toer.
Want no bij dei wet van, de veurrang van rech
Kome ter nog veul op, de kerkhof te rech.

6

Gaet djie in verlof no, Ostende aan sei,
Of meschien hei kot Bij, no ge Royer hei.
Loop dan do nie nachs rond, on kleed bagot,
Na zeker toch nie wei, Brigitte Bardot.

7

Ze gaen no de moon, binne kot zen ze trop,
Ma't zen nicks as apen, dei moete veurop.
Wa gaen ze do zegge ? ich gleuf da dich weet,
Verdoeme wa zen ze, op diaad toch mer leed.

8

Twiej goej

Tekst: Piet Van Heers

Melodie: 'Ik heb een huis met een tuintje gehuurd'

<https://www.youtube.com/watch?v=RfiDSmhZfkk>

Voorgelezen door Els Thompson

Twee goede

Goeiën óëvend damës en hérë,
véé zèn ók wir hèë.
As vë wééjtē da dóë plëzier is,
zèn véé ók gjâan tèbèë.
Vë kónë ôs tòës dàn nie haage,
nèèn vë trèkkë troët.
En nog râpper dàn vë't oeg zègge,
zèn véé dë pèèpën oët.

Refrain

Ja, zoe zèn véé, iech en héë, âllébâj
Véé zèn twiej goej, betér veind dzjé némâj.
En drinkë véé soms ë goed glôskë bier
Dân is hët toch mer âllâin vör 't plëzier.

Zôëtlep, neen, da zèn vë nie,
minsë, 't is mer vör 't plëzier.
Da vëé os âmésérë
en ins gôn op zwier.
Héë is ók âl thôës gekómë
zonder klak of hoeëd
en da héë móôs oere zùkke
ôën zén deur nö 't slötëlkoot.

Vie zèn brâaf sérjöjs en gëdinstig,
wânt véé zen getrowd.
Ma vör oeg da rëechôët té zèggë,
't hèt ôs nout berowd.
Ja, ôs vroukes, da deuërë véé zèggë
drôôgë véé op os haan.
Och 't is tòës nien echten hémël,
wânt vé zin zë gjâan.

Ja, zë drôôgë nèélô kooskës,
't zèn dzjùs bloutë bâin
en zoe âllerlifste sjûntsjës
zondér vââs of tejn.
Vë kôuchten hùn ë sjoun komplékë
bè nê kol téljöör.
't Is in heun gégôtë,
't mik vânatér wèj vânveur.

Goede avond dames, heren,
wij zijn ook weer hier
Als we weten dat er plezier is,
zijn wij ook graag erbij.
We kunnen het thuis niet uithouden,
nee we trekken eruit.
En nog rapper dan we het jullie zeggen
zijn wij de pijp uit.

Ja, zo zijn wij, ik en hij, allebei.
Wij zijn twee goeie, beter vind je ze niet meer.
En drinken we soms een goed glaasje bier,
Dan is het toch maar alleen voor het plezier.

Zatlappen, nee, dat zijn we niet,
mensen, 't is maar voor 't plezier.
Dat wij ons vermaaken
en eens op zwier gaan.
Hij is ook al eens thuis gekomen
zonder pet of hoed,
en dat hij moest uren zoeken
aan de deur naar het sleutelgat.

Wij zijn braaf, ernstig en gedienstig,
want we zijn getrouwde.
Maar om jullie rechtuit te zeggen,
het heeft ons nooit berouwd.
Ja, onze vrouwtjes, dat durven we zeggen,
dragen we op onze handen.
Och 't is thuis een echte hemel,
want we zien ze graag.

Ja, dragen nylon kousjes,
het zijn net blote benen,
en zo allerliefste schoentjes
zonder hiel of teen.
We kochten hen een mooi compleetje
met een col tailleur
't Is hen op het lijf gegoten
het past vanachter gelijk vanvoor.

En os kingér zondér tē stoefē
zèn ók braaf en goe'd
Och wa gôt dzjéë dóë vân zèggë,
ja da zit in 't bloe'd.
Ja, vé laachté as zé 't zèggë:
't is toch zjùs hùn ma,
ma dèj stréken en dèj strejpé
höbbé ze vân hùnné pa.

Véë zèn ók nie bâng vân tē wèrrékë,
nèèn da zèn vë nie
Vë dùërë nog os knùëk gebröökë,
ja vée âllëtwiej.
Söttérdos as véë kóómë bennë,
muj ma toch content
zèggë véë tégen os vroukes:
hèë is os lèisté cent.

Langér mòugë véë nie blèèvë,
of 't jont middérnaach
Och, dzjé muis hët toch ins wééjte,
wèj zé no mich traach.
Ma het is toch oek mer triestig,
zoe âllâjn in bëd
Ja vie gôn vèrtrèkkë,
ma zingt âllémôl ins mèt.

Biscouplet
Minsélf dzjé klâtst en dzjé roept mer,
ja, hè zèn vie wier.
En dzjé môuch ôs vrèè gëlöjvë,
da dùt ôôs plëzier.
Ma da kân nie blèvë doerë,
vie gôn no os bëd
ma euë vie vèrtrèkkë
zing 't rëfréjn nog 's mèt.

En onze kinderen, zonder te bluffen,
Zijn ook braaf en goed.
Och wat ga je daarvan zeggen
Ja, dat zit in het bloed.
Ja, we lachen als ze 't zeggen:
't is toch net hun mama,
Maar die streken en die strepen
Hebben ze van hun papa.

Wij zijn ook niet bang om te werken,
Nee dat zijnwe niet.
We durven nog onze knoken gebruiken,
Ja, wij alletwee.
's Zaterdags als we binnen komen,
Moe maar toch tevreden
Zeggen we tegen onze vrouwtjes:
Hier is ons laatste cent.

Langer mogen we niet blijven,
Of het wordt middernacht.
Och je moest het toch eens weten,
Hoe ze naar mij tracht.
Maar het is maar droevig
Zo alleen in bed.
Ja we gaan vertrekken,
Maar zing allemaal eens mee.

Mensenlief, je klapt en je roept maar,
Ja, hier zijn we weer.
En je mag ons vrij geloven,
Dat doet ons plezier.
Maar dat kan niet blijven duren
We gaan naar ons bed.
Maar eer we vertrekken
Zing het refrein nog eens mee.

14-12-1952

Se Loppen op

A handwritten musical score for 'Se Loppen op'. The score is in G major and 2/4 time. It features six staves of music, each with a different rhythmic pattern. The notation includes various note heads and rests, typical of early printed music notation.

De smokkelaars.

A handwritten musical score for 'De smokkelaars.' in G major and 3/4 time. The score includes lyrics in Dutch:

Nemias stierf de kat of hond, knijt of lerg of zout. Of ik heb een
heids te van in schoor en mij verkouch. Ik verdiende geld weel moest jong een
flinke los ma mijn laaste centje, die draag ik naar de pas. Tas onge-
tafflyk wa dat op ons dat. So héj dan moein en jaren op getrud. Ons
heit gesmeekel het mé koenen helpen, os heint gehd de yet no Gott.

REFRAGIN

Ma z'n vrâw kóóm trùk

Tekst: Piet Van Heers

Melodie: Zuid-Afrikaans volkslied "Maar die kat kom weer"

Voorgelezen door Els Thompson

Maar z'n vrouw kwam terug

Dóë wes ins in - ne mân, héë wes jóë-re gëtrowd. 't Goenk tuissen hùn nie goed, het hô
hùm álted bë-rouwd. Z'n vrouw lup vân hùm vót och wa wes héë tun blèi. Héë
lujp zôët drëi dôôg ôn ë stök. Ma zén vrouw kóóm trùk da hôô héë nie vërwaach. Z'n
vrouw kóóm trùk da hôô héë nie gëdaach Z'n vrouw kóóm trùk héë hô ók gi gëlök Héë
wes toch zoe gëlökkig, ma z'n vrouw kòòm trùk.

Dóë wes ins éné mân, héë wes ál jóëre gëtrowd,
't Goenk tössën heun nie goed, 't hôë hùm álted bërowd.
Z'n vrâw lujp vân hùm voe't, och wa wes héë tun blèi.
Héë lujp zôët ... drëi dôôg ... ôn ë stök.

Refrain

Ma zén vrâw kóóm truk, da hôô héë nie vërwaach.
Z'n vrouw kóóm truk, da hôô héë nie gëdaach.
Z'n vrouw kóóm truk, héë hôô ók gë gëlök.
Héë wes toch zoe gëlökkig, ma z'n vrâw kóóm trök.

Ma no én moeind of twiej, zë lujt hùm wir âllâjn.
Héë daach wa hèt zë noë, da's toch ech gëmâjn.
Zë zâj nôë is 't vörgoe'd, dzjéë ziet miech nie me trük.
Héë wenstë hér ... stillékës blèi ... vöjl gëlök.

Héë döj dën doktóór kómë, héë zâj men vrouw is gek.
Zë dùt mer nik sâs éëtë, âllë dôôg twiej kilou spek.
Héë döj hör don nö Géél, en daach bèn vân hér ôôf.
As dat nog lang mótt doerê, helpt zë mich nog in hët grôôf.

Er was eens een man, jij was al jaren getrouwde,
Het ging tussen hen niet goed, het had hem altijd berouwd.
Zijn vrouw liep van hem weg, och wat was hij toen blij.
Hij liep dronken ... drie dagen ... aan een stuk.

Maar zijn vrouw kwam terug, dat had hij niet verwacht.
Zijn vrouw kwam terug, dat had hij niet gedacht.
Zijn vrouw kwam terug, hij had ook geen geluk.
Hij was toch zo gelukkig, maar zijn vrouw kwam terug.

Maar na een maand of twee, ze liet hem weer alleen.
Hij dacht 'Wat heeft ze nu, dat is toch echt gemeen'.
Ze zei: 'Nu is 't voorgoed, je ziet me niet meer terug.
Hij wenste haar ... stiljetjes blij ... veel geluk.'

Hij deed de dokter komen, hij zei mijn vrouw is gek.
Ze doet maar niet dan eten, alle dagen twee kilo spek.
Hij deed haar doen naar Geel en dacht "Ben van haar af".
Als dat nog lang moet duren, helpt ze me nog in het graf.

‘t Wes èn dë lâjstën óórlôg zë wes tun partiezôen,
dzjë môôs hér dóë is heuërë, ze drujg dë roj vôleen.
De Pröösë kóomen hùm zèggë, uw frau die ist kaput,
Wir haben haar totgeschossen, maar jeztmal für gut.

Dë slôôg in de Ardennë, viel zèë op ‘t veld vân éér.
Héë wjondë dóë geroe’pë, gëvierz as groutë héér.
Zë wes dóë âl bëgrôôvë, âs held vân dën armâj.
Héë daach, no..bèn iech vân ër ôôf...en iech trèk nog prâj.

Men hôë hùr ôëtgékóëzë vör ‘t vliejgë per raket,
Zë wjondë voë’t gësjöttë, dzjë wééjt wel wèj da gët.
Zë blééf doë drej moen drèëjë, rond ozzë wérëldbol.
Héë daach noë is ‘t gëbakkë, da hujld zë nout ni vol.

Noë wilt z’âs jostë vrou gon lâanën op te móën,
Zë is noë dzjüs vërtrokkë, héë lujt dovér gin tröen.
As ‘t mennékë ôët te móën, hùr noë dóë haage wou
Ma ‘t zâl âlwier nie lökkë, ‘t is ë mirakël zoe’n vrou.

Slotrefrein

Wânt zë kùmp toch trùk, âl hôë héë zë nie vërwaach.
Zë kùmp toch trùk, âl hôë héë ‘t nie gëdaach.
Zë kùmp toch trùk, nog éëvë diek en grout,
Zë kùmp bësjin nog spoekë, as zë hejl is doud.

Biscouplet

Zèg joengskës èn dë zôël, pâs op iech zèg hët oe’ch,
en trowt mer nie té gow, dzjë hèt toch tèèëd gënoeg.
Oe’r ketsje is zoe’ liejf, aa ôn’t kërsérë zèëët,
Ma ‘t jont mësjin èn kât, en dzjë jont zë nie me kwèët.

Refrain

Wânt zë kùmp toch trùk, as dzjéë ze nie vërwaach.
Zë kùmp toch trùk, âl hôë dzjéë ‘t nie gëdaach.
Oe’r kât kùmp trùk, en smörs vör dôôg en dauw,
Zit zë ôn oe’r deur, en rùp, miauw miauw miauw

t Was in de laatste oorlog, ze was toen partizaan,
Je moest haar daar eens horen, ze droeg de rode vaan.
De Pruisen kwamen hem zeggen:Uw Frau die is kaput,
Wir haben haar totgeschossen, maar jetztmal für gut.

De slag in de Ardennen, viel zij op het veld van eer.
Hij werd daar geroepen, gevierz als grote heer.
Ze was daar al begraven, als held van de Armée.
Hij dacht ... ben ik van haar af ... en ik trek nog loon.

Men had haar uitgekozen om te vliegen per raket,
ze werd weggeschoten, je weet wel hoe dat gaat.
Ze bleef daar drie maanden draaien, rond onze wereldbol.
Hij dacht ‘Nu is ‘t gebakken, dat houdt ze nooit niet vol.’

Nu wil ze als eerste vrouw gaan landen op de maan,
ze is nu pas vertrokken, hij liet daarvoor geen traan.
Als ‘t mannetje in de maan haar nu daar houden wou.
Maar ‘t zal alweer niet lukken, ‘t is een mirakel van een vrouw

Want ze komt toch terug, al had hij het niet verwacht
Ze komt toch terug, al had hij het niet gedacht.
Ze komt toch terug, nog even dik en groot
ze kump misschien nog spoken, als ze helemaal dood is

Zeg jongetjes in de zaal, pas op ik zeg het jullie
En touw maar niet te snel, je hebt nog tijd genoeg.
Je poesje is zo lief als je aan het vrijen zit
Maar het wordt misschien een kat en je raakt ze niet meer kwijt

Want ze komt toch terug, als jij haar niet verwacht.
Ze komt toch terug, al had je haar niet verwacht
Je kat komt terug en ‘s morgens voor dag en dauw
Zit ze aan je deur en roept miauw 3x

Dë Witté

tekst: Piet Van Heers
melodie: O Heideroosje, <https://youtu.be/s7VL8WZLdWA>
Geschreven voor en gezongen door Félicien Thompson

Goeiënóvend minsé
goeiënóvend hèë bèn iech,
iech móth kóómë zeingë
en hët gët nog euvér miech.
Iech zin hè vöjl gëzîechtë
vân minsé dëj iech nie kèn,
iech zâl oe'ch dâñ ók jos mer zèggë
wéé iech ejgëlèk bèn

Refrain

Iech bèn dë Witté, dë zón vân pa.
Iech ben dë Witté, ja ók dë zoon vân os ma.
Pa moet dzjë kënnë, zoë në komiek
en os mamaakë ja zoe lief klein ma diek.

‘t Is nie vör tē stoefë,
ma iech bèn në bravë jong:
âltèd heil plëzierig
in bëzondér bë mèn tong.
Euë iech vâás kërséerdë
wès iech ók gjân têbëe
ma da lök miech noë niemej:
zë lùt miech nie me vrëe

Wèj iech goenk kërsérë,
ja iech ho dât nog nout gëdön.
Iech wès toch zoe vërléegë
en dzjë mos miech dóë zin stön.
Iech wies nie wa iech móôs zèggë
en iech wès nog euvér tèèd.
Hör ma wès kóëd en zë zâi
‘Zék miech ins wéé dzjéé zèët.’

Iech go'n noë kërsérë
ja per wééëk innë kér of drëj.
Het stöt miech ôôf tē waachtë
en hët laach dâñ toch zoe' blèj.
Ma bleëf ik soms wa hângë
of bèn iech wa tē lôët
dâñ is zë kóëd en zë zèt:
‘Dzje zèët toch wir nie zôët?’

De Witte

Goede avond mensen,
Goede avond, hier ben ik.
Ik moet hier komen zingen
En het gaat nog over mij.
Ik zie hier veel gezichten
Van mensen die ik niet ken.
Ik zal jullie dan ook eerst maar zeggen
Wie ik eigenlijk ben.

Ik ben de Witte, de zoon van pa
Ik ben de Witte, ja ook de zoon van ons ma
Pa moet je kennen, zo een komiek
En ons mamaatje ja zo lief klein maar dik

‘t Is niet om op te scheppen
Maar ik ben een brave jongen.
Altijd heel plezierig,
In het bijzonder met mijn tong.
Eer ik vaste verkering had
Was ik graag erbij
Maar dat lukt me nu niet meer
Ze laat mij niet meer vrij.

Toen ik uit ging vrijen,
Ja, ik had at nooit gedaan.
Ik was toch zo verlegen
En je moest me daar zien staan.
Ik wist niet wat ik moest zeggen
En ik was ook nog te laat.
Haar ma was kwaad en ze zei
‘Zeg mij eens wie je bent.’

Ik ga nu uit vrijen
Ja per week een keer of drie.
Ze staat me op te wachten
En ze lacht dan toch zo blij.
Maar blijf ik soms wat hangen
Of ben ik wat te laat.
Dan is ze kwaad en ze zegt:
‘Je bent toch weer niet zat?’

Iech deink ook âl ôn trowë
en zâi hêt tegën os ma.
Zé zâi më lilstè mennékë
zèk da nie tégen oerë pa.
Iech zâi më lief mamaakë
héé hêt hêt ók gëdön
is 't nie wóér ? zèk hêt rëechoët:
iech zeu ânës héé nie stön.

Ik denk ook al aan trouwen
En zei het tegen ons ma
Ze zei maar liefste mannetje
Zeg dat niet tegen uw pa.
Ik zei: "M'n lief mamaatje
Hij heeft het ook gedaan.
Is het niet waar ? Zeg het rechtuit,
Ik zou anders hier niet staan."

*Owee van Cuijzen
Woorden van Piet Van Hoes*

Istrof 1

Hausse: Ne jocie, dames en here
Ja vie, j'an oek wien te bei.
Ich gemoeg jas ekplikeren
Wie ve gelyklik jas ich en hei.

Hausse: Heum kent dje, tus os Hausse
De aritte, ja da ben ich.
In ejuiven stand es riechte,
- ëm jode ve het poste liet,

Istrof 2

Hausse: Es annes heut dje nu klage
In ejuiven, stoeft iedereen
In auto, jiet dje je jage
En leunne, dut iedereen

Hausse: Le jaffe, toe jaenitjet hæle
Bren poef, ~~ja~~ humm je mee
Ja ieda han hei totale
Hæ belasting, toch liever mee

Istrof 3

Hausse: Ja! Sondag ist hei plejieren!
Hausse: ~~Janesdag~~ ^{alle op een wint} Veui jocie werke jas je nie gieriç
Och ieder get hei mo de tent
Jeha Dechte of ers ruge make
do heut dje ^{na wie} van, och god?
A s'ers aan it vechte gerate
Sam jen altyd neunde, best.

Istrof 4

Hausse: Init oulef, ~~gat~~ dje fatje am toer
Die Spanje of mo de jec
Dje muis do eins heine loere
Neen minne dje kent hem nu mei
Jeha Jan het hem huid do donk teure
Die legge do nauke ot het shand
~~gat~~ dje ^{no} hei bitje van seur
Hoa di rest jo bloot as men hand

Ende

Hausse: Oeu da fel biszeren
Die ~~la~~ haem de mist verward
Wilt dje os mo eins traktere
By Jetche, da noem ic gedacht
Jeha Hei jet da nie veur te lachte
Hei merent altyd wa hei jet
Dje mocht os staats do verwachte
Hæ jengt jas trefcen nog eins mist

Ende

Piet Van Hoes

Guigoven

Tekst: Piet Vanheers 1966

muziek: "Jim, Jony en Jonas" <https://www.youtube.com/watch?v=trszk27LB44>

Duo. Geschreven voor en gezongen door Felicien en Els Thompson

* Në goeùïë damës en hérën
Joë vée zèn ók wir tēbée.
Iech gôn oe'ch jos explikérën
wéé vée ejgélék zèn iech en héé.
°Heur kënt dzjë da is os Elskë
Dë Wittë ja da bén iech.
In Guigovë stond ins os wiegskë
en zóogë vië hét jasdë liech.

Refrain

Löt dândér mér klôôgë
in Guigovën is hét toch goed.
Löt dândér mer zôôgë
os dörpkë da zit os in 't bloed.
En as zë héé trôwë,
het dzjéé döé nog nout op gélët:
hùn höskë da komë zë hè bouwë
en hùn vrouwkë dât brengë zë mèt.

*Ers âânës heurt dzjë mer klôôgë
in Guigovën stoef iedéreén.
Per ottow ziët dzjë zë jôôgë
en bouwë dut héé iedéreén.
°Zë zèggë boe gó'n zë hét hôëlë
en poe'fë kënnë zë nie,
wânt iedér kân héé bêtôëlë
ma bëlastingën toch lievér nie.

*Ook 's zondos is 't héé plëzîerig
ma 's móndos iedér on 't werk.
Veur goei werkë zén zë nie gîrig,
want iedéreen git no dë kerk.
°Vechté of ruzie môôkë
da heurt dzjë héé nout nie ochot.
As z'errës ont vechté gérôôkë
dan zén 't altèd vrömdë bëgot.

*In 't vörlof dan gôn zë hè toerë
nö Spanjë of nö dë zâi.
Dzjë muis dóé ins kónë loerë
dëj minsë, dzjë kent zë niemej.
°Dë zon hèt hun korpës dón kleurë,
zë liggën as Eva's op 't strând.
Gëkleid hè è bietsjë vân veurë
ma dë rest, ja zoe blowt as mèn hånd.

Een goede (avond) dames en heren
Ja, wij zijn ook weer erbij.
Ik ga u eerst uitleggen
Wie wij eigenlijk zijn ik en hij.
Haar ken je, dat is ons Elske,
De Witte, ja dat ben ik.
In Guigoven stond ons wiegje
En zagen wij het eerste liecht.

Laat de anderen maar klagen,
In Guigoven is het toch goed.
Laat de anderen maar zagen,
Ons dorpje zit ons in het bloed.
En als ze hier trouwen,
Heb je daar nog niet op gelet ?
Hun huisje dat komen ze hier bouwen
En hun vrouwtje dat brengen ze mee.

Ergens anders hoor je maar klagen,
In Guigoven pronkt iedereen.
Per auto zie je ze rijden,
En bouwen doet hier iedereen.
Ze zeggen waar blijven ze het halen ?
En schulden maken kennen ze niet,
Want ieder kan hier betalen,
Maar belastingen toch liever niet.

Ook 's zondags is het hier plezierig
Maar 's maandags ieder aan het werk.
Voor goede werken zijn ze niet gierig
Want iederen gaat naar de kerk.
Vechte of ruzie maken
Dat hoor je hier nooit niet ochot.
Als ze ergens aan het vechten slaan
Dan zijn het altijd vreemden begot.

In de vakantie dan gaan ze hier reizen
Naar Spanje of naar de zee.
Je moest daar eens kunnen gluren
Die mensen: je kent ze niet meer.
De zon heeft hun liechaam doen kleuren
Ze liggen als Eva's op het strand,
Gekleed hier een beetje van voor
Maar de rest ja zo bloot als mijn hand

Dëj dörpkës hèë gon vërdwèjnë
hët jont ein gëmintë bieéén.
Zë zèn al on 't sôômën lëjmë
ma weinnâi dat wéét nog genéén.
°Dë kwestë wei zâl hët hétë
en Brüssel wéte zë dat.
Nie zeggë dat vée hët âl wééte,
wânt hët jont grout Guigovénstâd.

*Merci vör t' applodissérën
da hône vë nie vérwaach.
Dzjë môuch os strak ès traktérë
in dë foyer da weur ë gëdaach.
°Zë zet da nie vùr tê laachtë
zë meint áltèd wa zë zèt.
Dzjë môuch os strak dóë vérwaachtë
ma zejngt jos hët rëfrèen nog is mèt.

De dorpjes hier gaan verdwijnen
Het wordt één gemeente bijeen
Ze zijn al samen aan het lijmen
Maar wanneer dat weet nog geeneen
De kwestie is: hoe zal het heten ?
In Brussel weten ze dat.
Niet zeggen dat wij het al weten,
Want het wordt Groot-Guigovenstad

Bedankt om te applaudisseren,
Dat hadden wij niet verwacht.
Je mag ons straks eens trakteren
In de foyer, dat is een goed gedacht.
Zij zegt dat niet om te lachen,
Ze meent altijd wat ze zegt,
Je mag ons straks daar verwachten,
Maar zing eerst het refrein nog eens mee.

Hef tot woe eens hē! Doe aan Louwē wat grotē!

Metskes sij do toch genoeg!

as gij achttien twintig een of twee en twintig jare zigt Laat toe

van ne gekvereid sijn dat is vere schouwsta tid Kent gij
honderd overend metskes sitt se à mol even gjaan Dan hē nocht ge leid te

bij nikkie spelente van En hant de in der baan e hudge

metskes van Hei! Laat ons pompe laat ons drenke obbe schoonste metskes

wenke, metskes sij do toch genoeg. Kikt da knibbog ein op og Last ons

drende laatos dansse, ich weg kreksa almyvāse 't is wi uch zeg

tegen og: metskes sij do toch genoeg

Metskës zèn dóë toch gënoe'g

Tekst en muziek: Jef Machiels
Kortessemse

The musical score consists of eight staves of music in 3/4 time, treble clef. The lyrics are written below each staff, aligned with the corresponding musical notes. The lyrics are in Dutch and describe a forest scene. The score includes measure numbers (9, 17, 25, 33, 41, 49, 58, 66) and some smaller numbers above the staff.

9 As dzjéé aachtejn, twin-tig, één- of twiej - én - twien - tig jóë - - rë zéjt,
17 löt 't oech van 'në gek gë - - zejd zen, da is oe - - rë sjon - stén tèèed.
25 Kent dzjéé hon - dërd - doe - zénd metskës, ziet zë â - - mol é - - - vë gjâan.
33 Dan hèë nowt gi lejd té - - bëë, niks as plë - - zier té - - - vâan.
41 En kùmt dóë in oer boën é ködsjé metskës oën:(Ref)Hèj!
49 Löt os poem - pë, löt os drèn - - kë, ob - - bë sjón - stë mets - kës win - kë,
58 mets-kës zèn dóë toch gë - - noeg, kik, dóë knikt nog ejn op oech. Löt os
66 drin - kë, löt os dâa - - së, iech véëg krekoën ál mèn vââ - - së. 't Is wèj
iech zeg té - - - gën oech: mets - - kës zèn dóë toch gë - - noeg.

Mètskës zèn dóë toch genoe'g

Wintershovens, vertaald door Chretien Lambrechts
Voorgelezen door Elly Ketelslegers

As dzjéë aachtejn, twintig,
één- of twie-entwintig jóérë zèèt
löt hét oe'ch vân nē gek gëzejd zèn
da is oerë sjonstë tèèd.
Kent dzjé hondérdoezend mètskës:
ziet zé âllémol évë gjâan.
Dan hèjé nout gi lejd tē bëè,
niks as plëzier tèvâan.
En kùmp dóë in oer böën
é ködsjé mètskës ôën

Refrain

Hey
Löt os poempë löt os drinkë
op dë sjônstë mètskës winkë.
Mètskës zèn dóë toch gënoeg.
Kik dóë knik wir ejn op oe'ch.

Hey
Löt os drinkë, löt os dââsë,
iech véeg kreke ôn âl m'n vââsë.
't Is wej iech zèg tégen oe'ch:
Mètskës zèn dóë toch gënoeg.

Mè hét is nog ôrlog
ók âl lùp téér nôë stil op z'n ejn,
dó is nog nie vöjl tē frette
en dën drank déé is gëmejn.
Toebak is dóë kréjg tē krègë
en déé is nog duvëls sleech.
Mè dóë zèn toch mètskës nog
en da hujlt ôs nog reech.

Jont hét zóómér is hét kèrrëmis
voetbalmatch of festival
hôönëvèechtës of komédë
vilouwkoers concert of bal
Véé mankérë gin okôëzë,
âltèd zennë véé op roet
Véé zèn âltèd vuur en vlâm
en éevë goed gemoed.

Meisjes zijn er toch genoeg

Als je achttien, twintig,
Een- of tweeëntwintig jaren bent,
Laat het je van een gek gezegd zijn,
Dat is je mooiste tijd.
Ken je honderduizend meisjes,
Zie ze allemaal even graag,
Dan heb je nooit geen leed ermee,
Niets dan plezier ervan.
En komt er op je weg
Een groepje meisjes aan:

Hey!
Laat ons pompen, laat ons drinken,
Naar de mooiste meisjes wuiven,
Meisjes zijn er toch genoeg,
Kijk, daar knikt nog een naar je.

Laat ons drinken, laat ons dansen,
iech veeg juist aan alles mijn hielen.
Het is gelijk ik zeg tegen jou:
Meisjes zijn er toch genoeg.

Maar het is nog oorlog,
Al loopt het stilaan op z'n eind,
Er is nog niet veel te eten
En de drank is maar zozo.
Tabak is er nauwelijks te krijgen
En hij is nog duivels slecht,
Maar er zijn toch meisjes nog
En dat houdt ons recht.

Wordt het zomer, wordt het kermis,
Fietswedstrijd of festival,
Hanenvechten of toneel,
Voetbalwedstrijd of carnaval,
Wij missen geen gelegenheid,
Altijd zijn we onderweg.
Wij zijn altijd vuur en vlam
En even goed gezind.

Âs véë doud zèn en bëgrôôvë
hât dzjé ôs nog in gin kîes.
En vë dzjoegëlen no dën hiemël
dör hét Hinnëstéégskë tries.
Âs véë os hèë bë dë mëtskës
âmëzéérde goed en fèen
Wa zâl da bóëvë bë dë echte ingëlkës zen.
Iech pak bë hând en voet
wânt iech keék dör 't slötëlkoet.

Mè âs 't hèë in höës en sjool,
vol Âmërikôënë lik
dân is dóë gin inkël mëtskë
wa nog no os jöngskës kik
Zë zèn toch zoe fèèn van vel
en zë zèn toch zoe wit van tâan.
Zë stön áltèd bë sjoklôët
en sjiklèt in hun hâan.
En zoe zen zëë dân dë mân,
iech krèëg grëjs hóër têvân.

Slotrefrein

Hey
Löt os poempë löt os drinkë
op dë sjônstë mëtskës winkë.
Mëtskës zèèn dóë toch gënoeg.
Mè dóë knik toch gejn op oe'ch.
Hey
Löt os drinkë, löt os dâasë,
iech véëg krek ôn âl m'n vâasë.
Mëtskës zèn dóë sjâns gënoeg,
mè ginejn probéért no oe'ch.

Als we dood zijn en begraven,
Hou je ons nog in geen kist.
En we wandelen naar de hemel
Door het Hennensteegske kortweg.
Als we ons hier met de meisjes
Amuseerden goed en fijn,
Wat zal dat boven bij de echte engeltjes zijn.
Ik pak met hand en voet
Want ik keek door het sleutelgat.

Maar als het hier in huis en scholen
Vol Amerikanen ligt,
Dan is er geen enkel meisje
Dat onze jongens nog beziet.
Ze zijn toch zo zacht van huid
En ze zijn toch zo wit van tanden,
Ze staan altijd met chocolade
En kauwgum in hun handen.
En dan zijn zij de belangrijkste,
Ik krijg grijze haren ervan.

Laat ons pompen, laat ons drinken,
Op de mooiste meisjes wuiven,
Meisjes zijn er toch genoeg
Maar er kijkt geen enkele naar jou.

Laat ons drinken, laat ons dansen,
Ik veeg juist aan alles mijn hielen;
Meisjes zijn er nochtans genoeg,
Al heeft er geen enkele aandacht voor jou.

in de x man

De 2 Schanffeurkes

1

Baroedig ons te presentieren ga huiden ophalen en even lig
holt me een beetje dat ga leut De 2 schanffeurkes aan de hand lig op het
je oppassen hoor we hopen u niet te voorstellen En over huiden enz.
REFRAIN

Op De 2 schanffeurkes zijn wij zo de schanffeurkes wij zijn de schanffeurkes
Op de schanffeurkes wij zijn de schanffeurkes wij zijn de schanffeurkes
Lijgen oeh dat ons van ons bed en daal ophalen heel erg soe vullt het han.

Handwritten musical score for 'Als jen Klaenkens' featuring lyrics in Dutch. The score consists of two systems of music. The first system starts with 'Als jen Klaenkens' and includes lyrics: 'We no goet en jachman wes enen vijftig westig was Zondag jar en alleman e paar klandy dat is want toe op hondre gevoertend nelle nacht as ~~REPREIN~~ Gonde sy dor stene vry en bly en nu xangit helme dei'. The second system continues with 'Bij mij klaende van ly mij klaender want ik heb enke van niemand car Bij mij klaende van ly mij klaender van jor ik heb enke van de brae'. The score concludes with 'Klaende trean'.

Min kloempë

Tekst en muziek: Jef Machiels

Vertaald in het Wintershovens door Chretien Lambrechts

Deze tekst wijkt licht af van het origineel.

Voorgelezen door Elly Ketelslegers

The musical score consists of eight staves of music in common time (indicated by '3/4'). The key signature changes throughout the piece. The lyrics are written below each staff in Wintershovens, with some words in Dutch or German. The lyrics are:

Wej mènne groutvôér joenkmân wes euver fèef - tig sèes - tig jóér
tun droeg jân en âl - - le - - mân ë pôér kloempe da is wóér
zoew op kloem - pe ge - mon - - téérd höbbe miech mèn ââs ge - léérd
goenke ze dör 't léé - - vê vranks en blèi en nôë zing ich krek wej dèi -
-éj Bè mén kloempen oën bè mén kloempen oën trèk ich mich
niks van ieëmand ôën .Bè mén kloempen oën bè mén kloempen oën gôn
ich vör nieëmand ôët de bôën. Bè mén kloempen oën bè mén kloempen
ôën da veurvilt wa wilt 'ch_véëg mén kloem - pe trôën

Min kloempë

Wej mènnë grou'tvôér joe'nmân wes,
euvér fèeftig sèestig jóér,
tun droe'g jân en allémân
ë pôér kloe'mpë da is wóér.
Zoe'w op kloe'mpë gëmontéerd
höbbé miech mèn ââs géléérd
goe'nkë zé dör 't léevé vranks en vrëë
en nôë zing iech krek wej zèë.

Refrain

Bè mën kloempën ôën bè mën kloempën ôën,
trék iech miech nijs vân iéemând ôën.
Bè mën kloe'mpën ôën bè mën kloe'mpën ôën,
gon iech vör nîeémând ôët dë bôën.
Bè mën kloe'mpën ôën bè mën kloe'mpën ôën,
da veurvilt wa wilt, iech véeg mën kloe'mpë trôën.

Tun droe'gë allë mâns
's zondôs ené blówé kiejl
fèèn gëstrékë ènnë ploi;
wes 't nê boer of mâñ vâ stiel.
Wes nê mins dâñ zoe' gëklejd
wer tér toch nie hejl komplejt,
mè ë pôér sjoon da vond tér vöjl té fèën:
ë pôér klùmpkës moes hét zèn.

Iech hôë és fleurës iech wes zoe' zik,
dóë holp nijs zelfs gin tablèt.
Iech lóëg plât, iech kôôs nie vòts
iech lóog té röörén in mè bëd
bè zès soddës en 'n sprej,
âl wes op, iech hôë nie mej.
Ë poér kloempë nóóm iech bë miech mèt
dâñ hoë iech werm vujt in bëd.

Iech wes gek vërliejf op Bâb
wej iech bë hér kërsérë goe'nk.
Zé wes zoe' ellendig knâp
en wej iech: zé goenk pér kloemp.
Kotstérnoë gëtrowd bëtéén
koe'më kengér één per één,
én hejl ködjë lief en stil mè brôôf
zujtjës op hún klúmpkës ôôf.

Mijn klompen

Toen mijn grootvader ongehuwd was
Vijftig zestig jaar geleden,
Toen droeg iedereen
Een paar klompen, dat is waar.
Zo op klompen gemonteerd,
Zo hebben mij mijn ouders geleerd
Gingen ze door leven vranks en vrij
En nu zing ik net zoals zij.

Met mijn klompen aan, met mijn klompen aan,
Trek ik mij niets van iemand aan.
Met mijn klompen aan, met mijn klompen aan,
Ga ik voor niemand uit de weg.
Met mijn klompen aan met mijn klompen aan
Er mag gebeuren wat wil ik veeg mijn klompen eraan.

Toen droegen alle mannen
's zondags een blauwe kiel,
Fijn gestreken in de plooï;
Zowel de boer als de stielman.
Was een mens dan zo gekleed
Was hij toch heel compleet,
Maar een par schoenen, dat vond hij veel te fijn:
Een paar klompen moest het zijn.

Ik had eens longliesontsteking, ik zo zo ziek
Er hielp niets zelfs geen tablet.
Ik lag plat, ik kon niet verder
Ik lag te bibberen in mijn bed
Met zes dekens en een sprej
Alles was op, ik had niet meer.
Een paar klompen nam ik met me mee:
Dan had ik warme voeten in bed.

Ik was gek verliefd op Bab,
Toen bij haar vrijen ging.
Ze was zo verschrikkelijk knap
En zoals ik: ze ging op klompen.
Kort erna met elkaar getrouwde
Kwamen kinderen een na een
Een heel groepje lief en stil maar braaf
Zoetjes op hun klompjes af.

Oerëlank.

Tekst en muziek: Jef Machiels
 Vertaling Wintershovens: Chretien Lambrechts. 2003

The musical score consists of ten staves of music in 3/4 time, key signature of E♭ major (one flat), and a tempo of approximately 100 BPM. The lyrics are in Dutch and are placed below each staff. Chords are indicated above the staff at the beginning of each measure. The lyrics describe a scene of a small mouse (zoe muis) being chased by a cat (lankende kat) through various parts of a house (delen van 't huis).

Chords:

- Staff 1: E♭7, A♭, B♭7, E♭
- Staff 2: E♭7, A♭, B♭7, E♭7
- Staff 3: Cm, F7, B♭, Gm
- Staff 4: da, ál - - tèd, mej, mi - sé - - - re
- Staff 5: E♭7, A♭, F7
- Staff 6: Mè, wielt, dóë, iet, ge - - beu - - - re
- Staff 7: F7, B♭, Edim
- Staff 8: Wéét, dzjéé, wa, dán, mó̄t zèg - - - - ge:
- Staff 9: E♭, B♭7, E♭, B♭7, E♭
- Staff 10: hèë!, Zoe muis, da, zutsjes, vòdders, gòn,
- Staff 11: E♭, B♭7, E♭, B♭7, E♭
- Staff 12: oe - - re - - lank, oe - - - re -
- Staff 13: - lank, As, noë, den, tdèe, toch, stil, wou, stön,
- Staff 14: B♭7, E♭, B♭7, E♭, B♭7, E♭
- Staff 15: oe - - - re - - lank, oe - - - re -
- Staff 16: lank., Zoe muis, da, zutsjes, vòd - ders, gòn,
- Staff 17: B♭7, B♭7, E♭, B♭7, E♭
- Staff 18: oe - - - re - - - lank.
- Staff 19: 5 slot
- Staff 20: E♭, B♭7, E♭
- Staff 21: Tussenspel
- Staff 22: E♭
- Staff 23: B♭7
- Staff 24: E♭

Lyrics:

Wa's toch ne mins ze léë - - - ve héé nog nout t'rop ge - - lèt
 Cm F7 B♭ Gm F7 B♭
 da ál - - tèd mej mi - sé - - - re as goed - don dóë van hèt
 E♭7 A♭ F7 B♭
 Mè wielt dóë iet ge - - beu - - - re da déénk: kik da vilt bëè.
 F7 B♭ Edim B♭7
 Wéét dzjéé wa dán mó̄t zèg - - - - ge: Löösterst ál ' mol ès goed
 E♭ B♭7 E♭ B♭7 E♭
 hèë! Zoe muis da zutsjes vòdders gòn, oe - - re - - lank oe - - - re -
 B♭7 E♭ B♭7 E♭ B♭7 E♭
 - lank, As noë den tdèe toch stil wou stön, oe - - - re - - lank oe - - - re -
 B♭7 E♭ B♭7 E♭ B♭7 E♭
 lank., Zoe muis da zutsjes vòd - ders gòn, oe - - - re - - - lank.
 B♭7 B♭7 E♭ B♭7 E♭ B♭
 5 slot
 E♭ B♭7 E♭
 Tussenspel

Oerëlank

Strofen in het Wintershovens
Voorgelezen door Elly Ketelsegers

Wa's toch nē mins zè lēëvē,
hèë nout nie trop gélét,
da áltèd mej misére
as goe'ddon dóëvân hèt.
Mè wîelt dóë iet gëbeurë
da dejnk kik da vilt bëë
Wéét dzjéé wa dâñ móñ zèggë
lööstert ál'mol ës goe'd hèë.

Refrain

Zoe'w muis da zutsjës vòddërs gôn
oerëlank, oerëlank.
As nôë dë tèed toch stil wo stön
oerëlank, oerëlank.
Zoe muis da zutsjës vòddérsgôn
oerëlank.

En jont hët zondôg óëvët
dân môôkë véë plëzier
Vë bollë en vë drinkë
ë lekkér pientjë bîer.
Mè jont hët moe'ndogmögë
dân jug dë boës os tos
mè öë iech áwt zë kot bén
dân zing iech toch nog jos.

Refrain

Flink bollë bë dë kermis
da's lekkér en gëzond
Dzjé zut téerno vërlângën
dât 't gâw kermis jont.
En 's moe'ndos dân en 's téësdos
dân is hët plëzier inorm
't is vrejd dât 't dân gëdön is
dân kóóm iech jôs in fôrm.

Refrain

Urenlang

Wat is toch een mens zijn leven,
Heb je nooit erop gelet,
Dat je altijd meer miserie
Dan genot daarvan hebt.
Maar wil er iets gebeuren dat je denkt:
Kijk dat valt mee.
Weet je wat je dan moet zeggen:
“Luistert allemaal eens goed hier.”

Zo moest dat zoetjes verder gaan
Urenlang, urenlang.
Als nu de tijd toch stil wou staan,
Urenlang, urenlang.
Zo moest dat zoetjes verder gaan
Urenlang.

En wordt het zondagavond,
Dan maken wij plezier.
Wij vieren en wij drinken
Een lekker pintje bier.
Maar wordt het maandagmorgen,
Dan jaagt de baas ons naar huis.
Maar eer ik uit zijn kot ben
Dan zing ik toch nog eerst.

Flink vieren bij de kermis,
Dat is lekker en gezond.
Je zou ernaar verlangen
Dat het toch gauw kermis wordt.
En 's maandags dan en 's dinsdays
Dan is het plezier enorm.
't Is jammer dat het dan gedaan is!
Dan raak ik pas in vorm.

Iech hùjl vöjl van ë mètskë, *
dzjéë wet wel wej dat gèt.
En op inné viezë óëvéd
sjoerdë iech tér bë met..
Mè bloed da jug labëndig
iech vujdë miech zoe' smoór.
Iech hùjl miech kôt tärtége
en zej hör ôën hör óór.

Ik hield veel van een meisje,
Je weet wel hoe dat gaat.
En op een zekere avond
Ging in ermee mee.
Mijn bloed dat joeg 'labendig'
Ik voelde me zo smoor.
Ik hield me diecht ertegen
En zei haar aan haar oor.

Refrain

Dzjéë heurdë gjân dât liedsjë
boevör wit ginné mins
bè lang tèrnôë té grôjë
ving iech hët toch mësjins.
Dzjë zèet nie muj gëlööstërd
iech höb hët inné mot,
iech muis zékér zingë blèvë
da liedsjë wes té kôt.

Jullie hoorden graag dit liedje
Waarom weet geen mens.
Met lang ernaar te raden
Vind ik het toch misschien.
Jullie zijn niet moe geluisterd
Ik heb het in de smiezen,
Ik moest zeker blijven zingen
Dit liedje was te kort

*

De originele strofe klonk anders:

Aa vöjl hâd vân ë mètskë
dzjé wéét wel wèj da gèt.
Zoew ôp nē viezén óvéd
dân sjoert dzjé tér bë mèt.
Oer hât da klópt lâmlendig,
dzjé deink iech bén tèrdóór.
Dzjé hâd oe'ch vaâs tärtége
en zèkt heur ôën hör óór.

Als je veel houdt van een meisje,
Je weet wel hoe dat gaat.
Zo op een zekere avond
Dan ga je ermee mee.
Je hart dat klopt lamlendig,
Je denkt ik ben erdoor.
Je houdt je diecht ertegen
En zegt haar aan haar oor.

Het originele liedje bevatte nog één strofe meer:

't Is óëvéd, mâñ en vrow
en dë kengér zèn wieér tòës.
Vë gôn dë noskës éëtë,
dóë is plëzier in hôës.
Da koent dzjé nie gëlöjvë,
kontent as iech dân bén,
Da zèn dë sjónstë oerë,
dë sjónstë dëj dóë zèn

Het is avond, man en vrouw
En de kinderen zijn weer thuis.
We gaan avond eten,
Er is plezier in huis.
Dat kun je niet geloven
Kontent dat ik dan ben,
Dat zijn de mooiste uren
De mooiste die er zijn.

Wa duu dān

Tekst en melodie: Jef Machiels

Trio: de drie zangers zingen elk om beurt een regel
het refrein zongen ze allicht samen

Dit is het enige liedje van Jef Machiels waarvan we geen bladmuziek gevonden hebben en ook geen gezongen opname.
Maar wat niet is kan nog komen ... ?

H Hèë ziet dzjē Hânnës,
Hoebèr en Wânnës,
joenkâns deftig innë ploi.
Hb Kot bë de zeestig,
ma toch nout leestig,
hetsjes zoe vjùës a'n savoi.
Hb Vör zoe drëj mânnë
joenk âât te jâanë,
da is gejn laachmertérèj.
H Iech kôos gejn krègë,
W jôë, 't is tê zèggë,
nimând van ôos allëdrèj.

Refrain

Muis dóë iet gëbeuërë
sèk, wa duu dâñ ?
A zou kâl mótt heuërë,
sèk wa duu dâñ ?
Wânt da't zôökës weuërë sèk,
Jôë, dâñ kreink nê mins ùm dèk

Ma véë zèggë dâñ tégenéén,
dzje hoef nie tê probérë
oeg tê sjangérnérë,
wânt dâñ hét dzjé 't spek ôën oer béen. (2x)

H As iech vân waach bén,
't môug doenkel naach zén,
drôôg iech rond bë 't gësjöt.
W Iech höb nê góënsteck,
Hb iech höb innen ermbând.
Ziet da âl befréë löt.
H Ma ondérwégë
goenkë véë véégë
vör én groutë dievëbejn.
W 't Sloeg in ôs knèjë
zèë wórë bë drèjë
H Véë wórë toch mer allejn.

Refrain

Wat doe je dan

Hier zie je Johannes,
Hubert en Johannes,
Jonkmannen, deftig in de plooï.
Kort bij de 60,
Maar toch nooit lastig,
Hartjes zo vers als een savooi.
Dat zo drie mannen
Ongehuwd oud worden
Dat is geen lachertje.
Ik kon geen krijgen,
Ja, 't is te zeggen,
Niemand van ons alledrie.

Mocht er iets gebeuren,
Zeg, wat doe je dan ?
Als je zulke praat moet horen,
Zeg, wat doe je dan ?
Want als het zaken (zaakjes ?) waren,
Ja, dan wordt een mens misschien kwaad.

Maar wij zeggen dan tegen elkaar,
Je hoeft niet te proberen
Je kwaad te maken
Want den heb je het spek aan je been.

Als ik van wacht ben
't mag donkere nacht zijn
Draag ik rond met het geschut.
Ik heb een wandelstok,
Ik heb een armband,
Zie dat je als intact laat.
Maar onderweg
Gingen we lopen
Voor een grote dievenbende.
't Sloeg in onze knieën
Ze waren met drieën
Wij waren toch maar alleen.

H 't Wes in 'në cafej,
't wes toch zoe laf, hej.
In ë dröpkë hô iech kop.
Iech zèg: doestig sjöpkë,
sjejnk ôs ë dröpkë,
Allen brenk ôôs cognac bë dën tob.
H Ma zèë zej: Hânnës,
Hoeber en Wânnës,
klopt dzjéë højn mer op oer kin.
W Zè hôô gin bakskës
en gejn cognacsckës
H nik s nêmej as orangine.

Het was in een café,
't was toch zo benauwd, ach.
In een borrel had ik wel zin.
Ik zeg: lief schaapje,
Schenk ons een borrel,
Breng ons cognac met de ton.
Maar zij zei: Hannes,
Hoeber en Wannes,
Kloppen jullie vandaag maar op jullie kin.
Ze had geen borreltjes
En geen cognacjes,
Niet meer dan orangine (limonade)

Refrain

Hb As véë mer kónë
sjoun vrolej pónë
Da's vör ôôs nie gôuw tē dèk
H Bè wèèd tē ketsë
en feèn tē fletsë
Kréégtë véë ilk ejn op trek
Allen Zèèn is zoe loemp he
Hb Zèèn is zoe kroemp he
Kroemp vâ strank en kroemp vâ bejn
W Zèèn is zoe'n géét hè
Hb Zèèn is zoe lééd hè
as véë bë drèi bëtéén

Als wij maar kunnen
mooie vrouwen kussen
Dat is voor niet gauw te dikwijls.
Met ver te gaan rondhangen
en fijn te vleien
kregen we elk eentje op gang.
De zijne was zo lomp hè
De zijne was zo krom hè
Krom van rug en krom van benen
De zijne is zo'n geit hè
De zijne is zo lelijk hè
als wij met ons drieën tezamen.

Refrain

Biscouplet
H Heuërt dzjéë dèj minsë ?
W Jöë, en iech zin së.
Hb "Bis" rùp jân en ållémân.
H Da kan nie gôën wor.
W 't Kân nie bëstôn wor.
Hb Dzjéë vrogt nie of iech nog kân.
W Zenkt dzjéë mer Hânnës.
H Iech kân nie, Wânnës.
W Vrog hët is ôn Hoeber dàn.
Iech höb men loungë
zoe muj gëzoungë,
en iech jon dempig têvân.

Hoor je die mensen ?
Ja en ik zie ze.
'Bis' roept jan en alleman.
Dat kan niet gaan hoor.
't Kan niet bestaan hoor.
Jullie vragen niet of ik nog kan.
Zing jij maar Hannes
Ik kan niet, Wannes.
Vraag het eens aan Hoeber dan.
Ik heb mijn longen
zo moe gezongen,
en ik word er amechtig van.

Refrain

Wa du dan?

A Héi riet ge Hannes, Hoekel en Wannes
Joenkmans, destig in de plori.

#3 Kat bij de restig, ma noch nout bestig
Setjes zoe veus a'n savori

Vor zoe dry manne joenk aad te wijane
Dat is geen laachmertig

* Ich hos gein krije. W Ja't is te regge
Geene van ons alledrij.

Ref. Muis zoe iet gebeure sek, wa du dan?

A zoe hal moet heire sek, wa du dan?

Want dat rakes weure sek.

Ja dan krentt ne mins hem deh.

Ma wij regge dan tegeneen; ge hoeft niet te proberen } bis
beg te chaggerneere, want dan hett je spek aan oer been }

* As ich va wacht bin, t moug doenkel nacht sijn

H Draag ich rond' bij het gesluit.

W Ich heb' ne gaanstel HB Ich heb' ne verband
Diet da al bij freije laat.

H Ma onderwege goenke wij vege
So een grote driebein.

I St. Slaej in ons knieën, se ware bij drygen

* Uy ware toch mer allein. (Ref.)

* Wes in ne f haffei W t Westoch zoe haf hei!

en drupske has'ich hof

ig: Goestig schup ke, schenkt ons een drupske
brengt ons cognac bij den tob.

* Ma zij sei: Hannes, Hoekel en Wannes

Klopt gij huin mer op oer hin

* Zy has' geen bakhkes of geen cognackes

Niks nemer as orangine.

Mèn dörpkë Tróët

Tekst: Jef Dumers

Melodie: Armand Preudhomme

In de stille Kempen: <https://www.youtube.com/watch?v=1LUHNLPrhC4>

Tróët dât is m'n dörpkë, ondér doezen sjou'n,
en bé âl zen miensë spânt hét hou'g dë krou'n.
iech zeu nie willé wónë in 'n dörp of stât
boe zë zoe mèr léevë as hôô zë gin hât.

Refrain

En wjânt dzj'op 'n ândér bëgrôôs en bëgrins
In Tróët gët da zoe nie, dóë zén zë nog mins (bis)

Tróët da kum vân Vlöörmol, 't wes dóë hejl nie toës
en dë B'rôn vân 't Grûskë wjondë hè dë boës
Jostë bërgëmistrêr vân hét dörpkë Tróët
Da wóó âl iet zèggë 't wès nén hejlë grôëd

Refrain

Tróët dât hét vöjl stróëtē en én grou'té bôën
vân Dôël on dë Pânhùt tot ôn Mómbéeks Jôën
D' Eeuwféés, Léen en Bonstróët, en dë Gûlmérstróët
Sitsiengë, dën Dennendrêf en Sillêstróët

Refrain

Wa ins Papëhej wès da is noë dë Wèèk,
Mè 't zén âämél minsë en 't is miech gélèèk.
Of zé vân dë Wèèk zén of én âânér stróët
Da kân miech nie sjillë 't is toch âämél Tróët.

Refrain

Tróët dât is min dörpkë, iech woe'n dóë toch zoe' gjân
iech kin dóë zoevùl minsë, rurës allëmâân.
Tróët dât is min dörpkë en is't rôrërë kâl:
iech hóóp da iech dóë lâng lééf en dóë ins stervë zâl.

Slotrefrain

Mer wjânt dzjéé dâñ toch ins bëgrôôs of bëgrins,
véég is dóë oer kâs ôën, mer blèf âltèt mins.
bis

Mijn dorpje Vliermaalroot

Troot dat is mijn dorpje, mooiste onder duizend,
En met al zijn mensen spant het hoog de kroon.
Ik zou niet willen wonen in een dorp of stad
Waar ze zomaar leven alsof ze geen hart hebben.

Refrain

En word je ergens anders begromd of beweend,
In Troot gaat dat zo niet, daar zijn ze nog mens.

Troot dat komt van Vliermaal, het was daar helemaal niet thuis
En de Baron van Ridderborn werd hier de baas.
Eerste burgemeester van het dorpje Troot
Dat wilde al wat zeggen: het was een belangrijke graad.

Troot dat heeft veel straten en een Grote Baan,
Van onder aan de Panhut tot aan Mombeeks Joën.
De Eeuwfeestlaan, Leen en Bornstraat, en de
Gulmerstraat
Sitsingen, de Dennendreef en Silliestraat.

Wat eens Papenheide was, dat is nu de Wijk,
Maar 't zijn allemaal mensen en het is mij gelijk.
Of ze van de Wijk zijn of een andere straat,
Dat kan mij niet schelen, 't is toch allemaal Troot.

Troot dat is mijn dorpje, ik woon daar toch zo graag.
Ik ken daar zoveel mensen, zo goed al iedereen.
Troot dat is mijn dorpje en al is het raar gezegd:
Ik hoop dat ik daar lang leef en daar eens sterven zal.

Slotrefrain

Maar word je dan toch eens begromd en beweend,
Veeg daar eens uw kas aan maar blijf altijd mens.

Dit liedje behoort tot het repertoire van Bizou

Heimwéé no Tróët

Tekst: Jef Castermans

Muziek: "Het dorp" van Wim Sonneveld
(La Montagne, Jean Ferrat) <https://www.youtube.com/watch?v=C8Ff5OEUzd8>

'ch Blöör dèk sonnës no dë non
in ènë fotouboek van toe'n
m'n kejngér kiekë bë miech mèt.
Zë vróëgë miech m'n himmén âët
en iech vërtel tot sovës lâët
ë lank vérhoël bë ilk përtrët.
iech hòël wir kriessâp oët bë Kôët
Bè Nollékë ë perk sjöklôët
Póla van Bros snit wier m'n hóër.
Herrémkës mistér gif wir leis,
dë Tróëtsë vroukës don hun beis
dóë jont wir ins ë keind gëbôërë.

Refrain

En wâändël iech nog ins bëtoerë
langs ozzë kerktóón zoe houg,
dan dènk iech wel ins "Kik hum loerë,
Déë hult zèn minsë goe'd in 't oug."

Miek Frenskë höb iech nog gëkâand,
Bè Lis van Sjarël wès iech klânt,
Kiepér Edgaar mokdë mèn sjôôn.
Dë bekkér voer nog rond bë broud,
Zjang oët dë Stéig du 't verkë doud,
Në mins ho toen nie vöjl vândôôn.
Armand dë sméed bëslug os pjâad,
Ö köstüm van Stéevës wès iet jáâd,
Vanhejs dée koem gëzëttë brengë.
Twan Filtsjës dôôsdë in ôs sjuur
op Jongëbôs hô'n zë 'nën duur
Vör op os wil'gë koe të sprejngë.

Dë wèèk, dóë stond toe'n nog gin hôës,
dë kèngér goe'nkë tries no tòës,
Oe'r dâuvë zât dzjë ein bë Nol.
Zjéë wejnkdë ins op dë bëron,
hët kóón da wiegdë innë zon,
En Trien dëj tapt zë nog ins vol.
Dë minsë wèrkden op hët veld,
Wóëre gëlökkig zondér geld,
Zë zoetë nie áltèèd të broenkë.
Dzjë stoe'k ë blùmkë in 'ré mond
dzjë dâsdë wej në joe'ngën hond
dë zon stond bóëvë Tróöt të loenkë.

Dit liedje behoort tot het repertoire van Bizzou

Heimwee naar Vliermaalroot

Ik blader vaak 's zondags na de middag
In een fotoboek van toen,
Mijn kinderen kijken met mij mee.
Ze vragen mij het hemd van het lijf
En ik vertel tot 's avonds laat
Een lang verhaal bij elke foto.
Ik haal weer zoethout uit bij Kaat
Bij Nolleke een reep chocolade,
Paula van Bros snijdt weer mijn haar.
Herremkes meester geeft weer les,
De Trootse vrouwkes doen hun best:
Er wordt weer eens een kind geboren.

Refrain

En wandel ik nog eens af en toe
Langs onze kerktoren zo hoog,
Dan denk ik wel eens: "Kijk hem loeren,
Die houdt zijn mensen goed in het oog."

Miek Franske heb ik nog gekend,
Bij Alice van Charles was ik klant,
Keeper Edgard herstelde mijn schoenen.
De bakker reed nog rond met brood,
Jean uit de steeg die slachtte het varken,
Een mens had toen niet veel nodig.
Armand de smid besloeg het paard,
Een kostuum van Stevens was iets waard,
Vanhees die kwam de krant brengen.
Toon Filtjens dorste in onze schuur
Op Jongebos hadden ze een stier
Om op onze willige koe te springen.

De Wijk, daar stond toen nog geen huis,
De kinderen gingen over braakland naar huis,
Uw duiven zette je in bij Arnold.
Je wuifde eens naar de baron
Het koren wiegde in de zon.
Katrien die tapt ze nog eens vol.
De mensen werkten op het veld,
Waren gelukkig zonder geld
Ze zaten niet altijd e mokken.
Je stak een bloempje in je mond,
Je danste als een jonge hond,
De zon stond boven Troot te lonken.

Dë kapel vân Jôën

Tekst: Jef Dumers

Melodie: "Daar bij die molen", Jan Van Laar

<https://www.youtube.com/watch?v=lKg0upQqY4I>

Wéé kint nie dë këpel ôën Jôöën
Da wes zoe'n hejl âât dejnk
En âllémân dée heur zôg stön
Déé het ùm dek gëkrejnk
Boe is dën teèt dât Ludo zej
Dej blif dóë zoe nie stön
Ât niks gëbeurt stout ich zë ùm
Dân ist têbëë gëdön.

Refrain

Da âât këpellékë, zoe ë sjoen këpellékë
Da is hët leistë, wa nog in Treutsje stöt.
Da âât këpellékë, zoe ë sjoen këpellékë
Da mot dó blèëvë, zolang a Tróët bëstöt.

Nën óëvët kumë zë bëtééën
En gôën môos 't, kôos wa kôos.
Dë kâl dée kum nie goe'd op gank
Opins wes 't opgélös.
lech zörg, zej Stâaf vör 't metsgëdon
Jef vör sjrèènwerkérâj
En âllémân woul doe'n iet don
En âllémân wôs blâj.

Hët werk dât goe'nk në fermë gâng
Dë jeuch wes ók présent
En Trui, dâj* lut op teèt ók zin
Wa z' in hët fleskë hô.
En Lieskë goe'nk mer euvrentwîer
Dân wes 't vùr dit dân dât
En zoevöl deuch hôo zë nog nouit
Bëtééën op 't werk gëhâd

En wèj 't këpellékë vjarig wos
Wos âllémân kontent
Ze hôo gëwerk in ein fêtes
En doe'n kum 't grout mément
Op aach septembér wes dë meis
Gëdön ôet dankbörheit
En nö dë meis wes 't ferm traktôët
En âllémân hô teët.

Wie kent niet de kapel aan Christiaan
Dat was zo een zeer oud ding.
En iedereen die haar zag staan
Die heeft zich vaak boos gemaakt.
Waar is de tijd dat Ludo zei:
Die blijft daar zo niet staan,
Als er niets gebeurt duw ik ze omver
Dan is het ermee gedaan.

Dat oud kapelletje, zo een mooi kapelletje
Dat is het het laatste dat nog in Vliermaalroot staat
Dat oud kapelletje, zo een mooi kapelletje
Dat moet daar blijven, zolang Vliermaalroot bestaat.

Een avond kwamen ze samen,
En slagen moest het, kost wat kost.
De praat die kwam niet goed op gang
Opeens was het opgelost.
Ik zorg, zei Staaf, voor het metselwerk,
Jef voor de schrijnwerkerij.
En iedereen die wou toen iets doen
En iedereen was blij.

Het werk dat ging een ferme gang
De jeugd was ook aanwezig.
En Trui, die liet op tijd ook zien
Wat ze in het flesje had.
En Liske ging maar heen en weer
Dan was 't voor dit, dan dat,
En zoveel deugd hadden zij nog nooit
Samen op het werk gehad.

En toen het kapelletje klaar was,
Was iedereen tevreden.
Ze hadden gewerkt in een (hoge) snelheid
En toen kwam het groot moment.
Op 8 september was de mis
Gedaan uit dankbaarheid,
En na de mis was het ferme receptie
En iedereen had tijd.

Nôwë is hêt jóörlèks nog ën meis
 En dân is hêt novéen
 Sint-Rochus wjont dóë dân vèreerd
 Dör grówt en ók dör klejn
 En Trïenékë dâi bëët vërop
 Hët kliejnkt dóë in hët rond
 En allémân, déë bëët dân nóë
 Ók Pôônâj en zènnën hond.

Nu is het jaarlijks nog een mis,
 En dan is het noveen.
 Sint Rochus wordt daar dan vereerd
 Door groot en ook door klein.
 En Trientje die bid voor
 Dat klinkt daar in het rond
 En iedereen die bidt dan na
 Ook Panis en zijn hond.

*dâj. In het Vliermaalroots en Wintershovens komt een specifieke klank voor die het midden houdt tussen è en â. Ik heb ervoor gekozen om de â te gebruiken, omdat het zo sterk verschilt van de ðèj-klank in Kortessem, Gniigoren en Zammelen.

(naar bij de molens) t' vîldeche van Blermel

Bê Trieren van Tiske, of Pjats muische.
 Het daerp van Poelpij of Lemmeké de Woël
 Bê Orey's Tiske, of Feinen Driske
 Doeuw 't wil ich woene, want Blermels da's m'ntoëk

Ich ken een heil chœn plekste grond
 bow ich geloëre lén
 Doeuw bow m'n ýz're letche stond
 bow ich toch nowt ontwiën
 Ich gonk doëw oek veur 't jost' no chœil
 met ransel of culpin
 Wie dreugte doeuw oos k'munnevoëil
 of ose col-marin

En ieder metske wes 'n pyal
 Erinette, Wilma, Christine
 Te pakken ilk ne vreumde ljal
 Margrit, Lenie, Vestrine
 De jonges trokken oek tropoët
 Want blermel wes te klein
 En ieder vond d'gepaasté broëd
 Mé bouw wes 't hat allein?

No hueure wie bë 'taat gespëus
 Vol jeig, artroos of 't spit
 Dow het eenieder toch sei kroës,
 en oek ze vals gelit
 Wie halle wel van "oze tête,"
 en dreume van oos geugd
 Al zen wie wel oos hoëre kwët
 Oos deirpke blif oos vreugd.

Verscheen ook in het Poortje nr 65

't Liedsjé vân Vlöörmol

Tekst: onbekend (Ghislain Wauters ?)
voorgelezen door Ria Steegmans
Melodie: "Daar bij die molen" Jan Van Laar.
<https://www.youtube.com/watch?v=lKg0upQqY4I>

Refrain

Bé Trin vân Tiskë, of Pjâts sëciskë
Hét dörp vân Pooélpej of Lemmékë dë Wôël
Bé Orey's Liskë, of Hinnën Driskë
Dóë wil iech woe'në,
wânt Vlöörmols da's m'n toël.

lech kén en heil sjoun plekskë grond
Boe' iech gëbôrë ben
Dóë boe' m'n èèzérë bëdsjë stond
Bó iech toch nout ontwèn
lech goenk dóë ók vor 't jos no sjöël
Met rânsel of câlpin.
Véë drugtë dóë os k'munnëvóël
Of ozzë col-marin.

Refrain

En iedér mètskë wes 'n pjâl
Trinet, Wilma, Christin
Zë pakdén ilk nê vrömdë kjál
Mërgrit, Lénie, Nestrin.
De jongës trókkën ók tropaët
Wânt Vlöörmol wes tē klejn
En iedér vond d'gëpâastë brâëd
Me boe'w wes 't hât âllejn ?

Refrain

No heurë véë bë 't âât gëspöjs
Vol jeig, artróos of 't spit
Zoe'w hèt éénieder toch zè kröjs
En ók zè vals gëbiet.
Véë kâllë wel vân " ozzën téëd"
En dröjmë vân os jeugd
Âl zén vë wel os hóórë kwèët
Os dörpkë blif os vreugd.

Refrain

Het liedje van Vliermaal

Bij Trien van Tiske, of Paardenworstje,
Het dorp van Paalpiet of Lambert de Waal,
Bij Liske Orey of Kippen Driske
Daar wil ik wonen,
Want Vliermaals dat is mijn taal.

Ik ken een heel mooi plekje grond
Waar ik geboren ben.
Daar waar mijn ijzeren bedje stond
Waar ik toch nooit ontwen.
Ik ging daar ook voor 't eerst naar school
Met rugzak of schriftje
We droegen daar onze communesluier
Of ons matrozenpakje.

En ieder meisje was een parel
Trinette, Wilma, Christine.
Ze namen elk een buitendorpse kerel
Margriet, Lenie, Nestorine,
De jongen trokken ook erop uit,
Want Vliermaal was te klein
En ieder vond de gepaste bruid.
Maar waar was hun hart (gebleven) ?

Nu horen wij bij 't oud gespuis
Vol jicht, artrose of het spit.
Zo heeft eenieder toch zijn kruis
En ook een vals gebit.
We praten wel van "onze tijd"
En dromen van onze jeugd.
Al zijn we wel onze haren kwijt,
Ons dorpje blijft onze vreugd.

Uit het Poortje nr 74 Dit lied behoort tot het repertoire van Bizoù

Zoe piepë dë joeng

Slotkoor Kotsóvese ka'l
Foto: Jos Smets

Hymne oan Kotsove

tekst: Jef Oris
vertaling: Marleen Oris
muziek: Luc Ponet

The musical score consists of five staves of music in 2/4 time with a key signature of one sharp. The tempo is indicated as $\text{J} = 66$. The lyrics are written below each staff in Dutch Limburgish. Measure 1: "In os Limbûrgs Hâspengouw bë z'n wéé-ë bem en veild gët os hât en ozze trôuw". Measure 2: "no vèef döpkës wel-gë - teld. B'téén gëbrouch tot éé gë-bied sjóndér plak be - stöt dóë nie.". Measure 3: "Langs dë kâlmë Meulëbéek, hatt'lëk volk in ej - gë stréék. Zèt blèj en dâás en". Measure 4: "spreng kom t'bëe en lach en zejng. Kotsóvë dör-rëp vân os hât sjónder dàn dë". Measure 5: "sjónstë stâd. Löt os sô - më vol ver-trou-we öën ën heil sjoun tóukoms bó - wë". Measure 6: "Kotsove drug dë krôun in't â - - - âd Lând vân Loun". Measure 7: (continuation of the melody).

Dit liedje behoort tot het repertoire van Bizoù

Hymne aan Kotsove

In os Limburgs Haspengouw
bé z'n weecë, bem en veild,
gèt os hat en ozze trôuw
no vijf durpkes welgeteld.
B'teen gebrouch tot ee gebied
sjónder plak bestùt doa nie.
Langs de kalme Meulebeek
hatt'lek volk in eige streek.

Refrain

Zet bléi en daa's en spreing
kom t'bèë en lach en zeing.
Kotsove, 't dur-rep van os hat,
sjónder dan de sjónste stad.
Lut os sôme vol vertrôuwe
aan een heil sjoun tóukoms bowe.
Kotsove drug de kroun
in 't a-ad land van Loun.

Veugel fleute 't hogste lied,
euver veilde wijdverspreid
Terf en gaas en soekerbiet,
rike ó's jò'nt óutgezêët
Langs kesteile, beek en bron
wêë buim al inne zon
Appel, kjeus en prôum of peér
't lekker freut gruit hèë dan wir

Refrain

Hymne aan Kortessem

In ons Limburgs Haspengouw
Met zijn weiden, beemd en veld
Gaat ons hart en onze trouw
Naar vijf dorpjes welgeteld.
Bijeen gebracht tot één gemeente
Mooier plek bestaat er niet.
Langs de kalme Molenbeek
Hartelijk volk in eigen streek.

Wees blij en dans en spring
Kom erbij en lach en zing.
Kortessem dorp van ons hart
Mooier dan de mooiste stad.
Laat ons samen vol vertrouwen
Aan een heel mooie toekomst bouwen.
Kortessem draagt de kroon
In het oude land van Loon.

Vogels fluiten het hoogste lied
Over velden wijd verspreid.
Tarwe en gerst en suikerbiet
Rijke oogst wordt uitgezaaid.
Langs kastelen, beek en bron
Waaiten bomen in de zon?
Appel, kers en pruim of peer
Het lekker fruit groeit hier dan weer.

Refrain

* de spelling is van de auteur zelf

De zon sjijnt oek in 't plat

Tekst: Christien Devos
Melodie: Jacques Verburgt (Laat de zon in je hart)
https://www.youtube.com/watch?v=B4puMhCBRQ&list=RDB4puMhCBRQ&start_radio=1

De zon sjijnt oek in 't plat,
't duut zo goewd on oer hat,
verget niej te lejeve,
om elkander te gejeve (2x)

Enne laach, ne merci, e blij geziech,
ne bloan, dieje vlieg noa et liech,
't is mer ordinair, mè tis e meroakel.

E kiend da laach en wienk op oe'ch,
enne met ne velow,
dieje bekан op a grond loe'ch,
't is mer ordinair, mè tis e meroakel.

't Lejeve is zoe rap gedun,
Mok doevur mer op tijd wa fun ..

De zon schijnt ook in het dialect

De zon schijnt ook in het dialect,
Het doet zo goed aan je hart,
Vergeet niet te leven,
Om elkaar te geven.

Een lach, een dankjewel, een blij geziecht,
Een merel die vliegt naar het liecht,
't is maar gewoon, maar 't is een mirakel.

Een kind dat lacht en wuift naar jou,
Iemand op de fiets
Die bijna op de grond lag,
't is maar gewoon, maat 't is een mirakel

't Leven is is zo rap voorbij,
Maak daarom maar op tijd wat fun ...

Haaleloeja

Tekst: Christien Devos
Melodie: Leonard Cohen
<https://www.youtube.com/watch?v=EidJV2mb9h8>

Iech en djië, vieje zin kameroid,
Iech zien oe'ch gjan, in 't goewd en 't kowed,
Iech druug oe'ch ech in men hat !
't mok nie oit wa vieje kalle,
Iech en djië verstun os in alle toale,
Hallelujah in 't plat is ummes oek
HAALEELOEJAA !
HAALEELOEJAA (3x)
HAALEELOEHOEHOEHOEHOEJAA.

Vieje zen hè allemoil beteen,
In't plat of oppe letter, vieje zin mer één,
Vieje danke huin doevur os MARLEEN.
Malkander verstun, doe kuump et op oin,
Ginne ambras mè plezier bei alleman,
Vieje zien malkander gjan, zing
HAALEELOEJAA (5x)

De spelling is van de auteur zelf

Ik en jij, wij zijn kameraad,
Ik zie jou graag, in het goed en het kwaad.
Ik draag jou echt in mijn hart !
Het maakt niet uit wat we spreken,
Ik en jij verstaan mekaar in alle talen,
Alleluja in het dialect is immers ook
Alleluja

We zijn hier allemaal samen,
In het dialect of in het AN, wij zijn maar één.
Wij danken vandaag daarvoor ons Marleen.
Mekaar verstaan, daar komt het op aan,
Geen ruzie maar plezier met iedereen.
Wij zien elkaar graag, zing
Alleluja.

Hage van

Tekst: Christien Devos
Melodie: Miel Cools "Houden van"
<https://www.youtube.com/watch?v=Duo6OEmbZvQ>

Hage van, hage van
tis èch nieks spesjoil
vieje koene et allemoil
mè ginne miens wa zonner kan.
Hage van, hage van ,
't stut nurres inne gediech,
mè et brink zoevuil liech,
en ginne miens wa zonner kan.

Hage van koen dzje nurres nie liéjere,
Romeo en Julia, dei zin allang doud.
Dzje heurt euver 'gjan zien' vanal bewéjere,
vur 'gjan zien' inne buuk zinne letters te grout.
't Het ummes meer bei kaffe te moake,
bei twiej kaa vuut inne weinter in bed,
bei e bietzje blij zin en dan wir druuf,
wei inins iemed zek : "Hè, hatte troef" !

Houden van

Houden van, houden van
't Is echt niets speciaals
We kunnen het allemaal,
Maar geen mens die zonder kan.
Houden van, houden van,
't Het staat nergens gedicht,
Maar het brengt zoveel liecht,
En geen mens die zonder kan.

Houden van kan je nergens leren,
Romeo en Julia die zijn al lang dood.
Je hoort over 'graag zien' vanalles beweren,
Voor 'graag zien' in de boeken zijn de letters te groot.
't Heeft immers met koffie te maken,
Met twee koude voeten in de winter in bed,
Met een beetje blij zijn en dan weer drievig
Tot ineens iemand zegt: "Harten troef"!

De spelling is van de auteur zelf

Kotshove Durp

Tekst: Christien De Vos
Melodie: Jean Ferrat (Mijn dorp, Wim Sonneveld)
<https://www.youtube.com/watch?v=C8Ff5OEUzd8>

Kortessem Dorp

In Kotshove woene huil goei minse
Zje ziet doee bekant nooit iemend grinse
Tes doee euveral eve sjoin.
Zje koent doee vuil met de willow joage
Zje hoef de boan doee mer te vreuge
Vieje liege doee huil kot oin Loun.
E hiemeke is doee een onnerlefke,
Ze kalle nie van madamme ma van e hennig wefke,
Flaa kal , da is doee huil normoil !
Vur dei wa hè wille komé woene,
Zje mot niej kusse mè goewd poene
En e bietzje gewinne oan os toil .

In Kotshove , doee bin iech geboowre,
Iech wies niej wa da bei miech duuj !
Joewe, doee hub iech men hat verloowre
Tuise de verke en de kuij !

Zje mot nog niej in oer hendjes vrijve,
Want ozze pastoowr wol doee niej blijve,
En dei aaner goenke op pensioen !
Ve hubbe now wier truk inne,
Die wiet ocherm niej boe ter mot beginne,
Dieje kuump nog mer een paar meise doen!

In Kortessem wonen zeer goede mensen,
Je ziet er bijna nooit iemand wenken.
't Is daar overaleven mooi.
Je kan daar veel met de fiets rijden,
Je hoeft de weg er maar te vragen.
Wij liggen daar zeer diecht bij Borgloon.
Een hemdje is daar een onderlijfje,
Ze spreken niet van madammes maar van een knap wijfje
Flauwe praat, dat is daar heel normaal !
Voor die die hier willen komen wonen,
Je moet niet kussen maar goed *poenen*
En een beetje gewennen aan onze taal.

In Kortessem, daar ben ik geboren,
Ik wist niet wat dat met me dee !
Ja, daar heb ik mijn hart verlore
Tussen de varkens en de koeien.

Je moet nog niet in je handjes wrijven,
Want onze pastoor wilde daar niet blijven,
En die andere ging met pensioen !
We hebben nu weer opnieuw eentje,
Die weet ocharme niet waar hij moet beginnen,
Die komt alleen nog maar een paar missen opdragen.

* de spelling is die van de auteur zelf

Hey sjoun mètskë

Tekst en muziek: Ivan Heylen

<https://www.youtube.com/watch?v=hn039dbUWuY>

vertaling: Guido Diriks

Hè mooi meisje

Jóérë gélëë wes dóë in Kotsóve
in 't Dörp nè Spar-winkel.
Ma állémân héétté hét dën Top.
En ôen één van de kassa's zoet è frôë mètskë
Déj daach állejn mer ônnë jongës.
En innë joung ôët 't Opejn déë zoe'g 'r doudgjâan.
Ma zë zoe'g 'm nog nie stôn !
Héë hô bëgot è liedsjë gëmok bë hejl sjoun wùëd.
En as tér 's óvës hét dörp ein goe'nk
En héë zoe'g hét lîech nog bjâanë,
Dân stoe'k tér zèn hâan diep in zèn môöëlë
En bè zènë kop è bietsje sjéef
Zoe'nk héë zë liedsjë... vör heur!

Refrain

Hèj sjoun mètskë,
Dzjë wéét da iech oe'ch gjâan zin
Löt nè kéér zin wèj gjâan da dzjéë miech ziet.
Hèj sjoun mètskë
Dzjë wéét da iech oe'ch gjâan zin
Löt nè kéér zin wèj gjâan da dzjéë miech ziet.
En pak miech pak miech pak miech
Pak miech bë ál oe'r kraach.
En pak miech pak miech pak miech
Pak miech bë ál oe'r maach.
Dùt 't dâan, dùt 't dâan, sjoun mètskë.

En zoe' goenkë dë jóëre vörbëë en zë jôondë 18
hör ougë sjóótë vuur.
Ma zë môôs ginnë stillën hébbë,
Zë wou énë wielë.
En hét wes bëgot ginnë stillë,
Want a tér 's óvës hét dörp eingoenk
En héë zoe'g hét lîech nog bjâanë
dân stoe'k tér zèn hâan diep in zèn môöëlë,
En bè zènë kop è bietsje sjéef
Zounk héë zë liedsjë vör heur
vör heur vör heur.

Refrain

Jaren geleden was er in Kortessem
In het Dorp een Sparwinkel.
Maar iedereen noemde het den Top.
En aan één van de kassa's zat een fraai meisje.
De dacht alleen maar aan de jongens.
En een jongen uit het Opeinde die zag haar doodgraag
Maar ze zag hem nog niet staan !
Hij had begot een liedje gemaakt, met heel mooie woorden
En als hij 's avonds het Dorp in ging
En hij zag het licht nog branden,
Dan stak hij zijn handen diep in zijn zakken
En met zijn hoofd een beetje schuin
Zong hij zijn liedje ... voor haar !

Hey mooi meisje
Jre weet dat ik je graag zie;
Lataat eens zien hoe graag dat jij mij ziet.
Hey mooi meisje
Jre weet dat ik je graag zie;
Lataat eens zien hoe graag dat jij mij ziet.
En pak mij (3x)
Pak mij met al je kracht.
En pak mij (3x)
Pak mij met al je kracht.
Doe het dan, doe het dan, mooi meisje.

En zo gingen de jaren voorbij en ze werd 18,
Haar ogen schooten vuur.
Maar ze moest geen stilte hebben.
Ze wou een wilde.
En het begot geen stilte,
Want als hij 's avonds het Dorp inging
En hij zag het licht nog branden
Dan stak hij zijn handen diep in zijn zakken,
En met zijn kop een beetje schuin
Zong hij zijn liedje voor haar
Voor haar, voor haar.

En op ënë sjónë zondôgóëvëd
Kum zë ââtér dë kerk ùm gëwândëld
en héë zoe'g hér en daach:
't Is nôë of nout
Héë hujl ër tégen en zèj:
Mètskë, iech zin oe'ch gjâân,
En iech höb tér ë liedsjé vân gëmôk
Bè hèjl sjoun wùëd:

Refrain

En zë hôô goe'd gëlööstërd
en tèrwèjl zë miech ën dieke poen góëf
sjöddë zë bë hùr kont.

En op een mooie zondagavond
Kwam achter de kerk om gewandeld
En hij zag haar en dacht
't Is nu of nooit.
Hij hield haar tegen en zei:
Meisje, ik zie je graag,
En ik heb er een liedje van gemaakt
Met heel mooie woorden:

En ze had goed geluisterd
En terwijl ze mij een dikke kus gaf
Schudde ze met haar poep.

De zévestén hîemël

Tekst: Jef Oris

Muziek: Friedrich Schröder, Hans Fritz Bechman

“Ich tanze mit dir in den Himmel hinein”

<https://www.youtube.com/watch?v=4AExSHuV8hk>

Toneelgroep Ik Dien, via Flor Libotte

Vë hôënë gëpimpeld en gëzoungë
V' hôënë gëdââsd en ók gësproungë.
Iech wes stikgek vân mén lïfstë gekkin.
Zoe 'n naach mós blèvë doerë,
dë stöp dée vlóog in dë gëboerë
Në zôëtë barông en én zôëte boerin.

Refrain

En zoe dââsdë véë snaachs
dë Klokkenhóóef dóór
In dë zévestén hiemël der lifdë.
Iech wow blèvë stôn,
ma dzjéé zej: kom mer dóór,
da is hèë toch gin plak vör vërlifdë.
Toen hèd dzjéé zoe lief en zoe zut in dée naach
oer kôpké ôën mènë barôngpit gëlaag
En zoe dââsdë véë snaachs
dë Klokkenhóóef dóór,
in dë zévestén hiemël der Lifdë.

Mèn jostë lifdë wes gëbórë
V' hôënën ôs ejwigë trow gëzwóérë.
Ma dëj sjoun liedsjës dëj doerë nie lang,
iedérën dôôg hób iech stôn loerë
tot 's óvës lôët in oer gëboerë.
Ma wéé nie trùk koe'm
da wes mènnën Dzjang.

En nôë kóóm iech nog dèk dë Klokkenhóf dóór
Ja dán denk iech nog trùk ôën os lifdë.
Dzjéé blééf effë stôn ma iech zej: kom mer dóór
da is hèë toch gin plak vör vërlifdë.
In mènnën dróóm héb iech iedérë naach
ôën mènnë grunë barôngpit gëdaach
en zoe dââsdë véë 's naachs
dë Klokkenhóóef dóór,
in dë zévestén hîemël der Lifdë.

De zevende hemel

We hadden gepimpeld en gezongen,
W'hadden gedanst en ook gesprongen.
Ik was stapelgek van mijn liefste gekkin.
Zo een nacht moest blijven duren,
de stof die vloog in de geburen
Een zatte baron en een zatte boerin.

En zo dansten wij 's nachts
De Klokkenhof door *
In de zevende hemel der liefde.
Ik wou blijven staan
maar jij zei: kom hier maar weg,
Dat is hier toch geen plaats voor verliefden.
Toenn heb jij zo lief en zo zoet in die nacht
je hoofdje tegen mijn baronjas gelegd
En zo dansten wij 's nachts
De Klokkenhof door,
In de zevende hemel der Liefde.

Mijn eerste liefde was geboren
W'hadden ons eeuwige trouw gezworen.
Maar die mooie liedjes duren niet lang,
iedere dag heb ik staan loeren
tot 's avonds laat in uw buurt.
Maar wie niet terug kwam
dat was mijn Jan.

En nu kom ik nog dikwijls door de Klokkenhof
ja dan denk ik nog terug aan onze liefde.
Jij bleef toen even staan maar ik zei: kom weg hier
dat is hier toch geen plaats voor verliefden.
Ik mijn droom heb ik iedere nacht
aan mijn groene baronjas gedacht,
en zo dansten wij 's nachts
door de Klokkenhof
in de zevende hemel der Liefde.

* Klokkenhof is een straat in het centrum van Kortessem

Mè lîef is n  n ond  rofficier

Tekst: Jef Oris

Melodie: "Adieu mein kleiner Gardenoffizier" uit de operette

"Das Lied ist aus" van Robert Stolz.

<https://www.youtube.com/watch?v=d4RqTff5riY>

Toneelgroep Ik Dien, via Flor Libotte

't Is zoe n   kl  n  n onderofficier
da's krek n   m  n.
En h   ziet miech zoe versjikk  l  k gj  n.
Da's lief, da's joe'nk en âlt  d vol pl  z  r.
G  l  uf miech z  r
da's nout nie muj da's vuur en vl  m
da's âlt  d ev   charm  nt,
da's nou't nie r  e of nou't nie str  nt.
As iech h  m zin b  n iech zoe bl  j,
wa denk dzj   wel v  n zoe n   kadej.
Iech z  g oe'ch da't    sjar  lk   is.
't Is zoe n   kl  n  n ond  rofficier
Iech zeng vol lof
't Is dynamit as da ontplof.

H  u  jrt z   v  n v  rr  s h  t r  g  ment
dan vult z   h  r toch zo ô  dig,
da is    moment
z   is d  n zoe kontent,
wa's n   mins d  e v  rlief is toch z  l  ig.
Z  e dr  mt hejl naacht   h  dop ocherh  
h  t d  n âllerlej g  daacht  
en z   zuich d  n en z   kermt,
v  r v  n liefd   nie t   v  rsmaacht  .

Refrain: ...

Da's vl  m en vuur
zoe ne kl  n  n ond  rofficier.
Da's vol pl  z  r,
zoe n   kl  n  n ond  rofficier

Mijn lief is een onderofficier

't Is zo een kleine onderofficier
Dat is net een man.
En hij ziet mij zo verschrikkelijk graag.
Dat is lief, dat is jong en altijd vol plezier.
Geloof me hoor
Dat is nooit niet moe dat is vuur en vlam
Dat is altijd even charmant,
Dat is nooit niet ruw of niet niet stout.
Als ik hem zie ben ik zo blij,
Wat denk je wel van zo'n stuk.
Ik zeg dat hetdeugnietje is.
't Is zo een kleine onderofficier,
Ik zing vol lof
't Is dynamiet als dat ontploft.

Hoort ze van verre het regiment
Dan voelt ze zich toch zo raar,
Dat is een moment
Ze is dan zo content,
Wat is een mens die verliefd is toch zalig.
Ze drommt ganse nachten luidop ocharme
Heeft dan allerlei gedachten
En ze zucht en ze kermt
Om van liefde niet de verstikken.

Dat is vlam en vuur
Zo een kleine onderofficier.
Dat is vol plezier,
Zo een kleine onderofficier.

Foto: Wouter Cuyx

Iech hëb tèr twiej

Ik heb er twee

Tekst: Jef Oris
Melodie: "J'ai deux amours" Vincent Scotto
<https://www.youtube.com/watch?v=h6GWWX6MQQ>
Toneelgroep Ik Dien, via Flor Libotte

Iech hëb tèr twiej
't Is Justin en Lowie.
Iech zèg oe'ch krek
vân allébej évë gek.
Bèn iech bë Lowiekë
dan zou' iech bë Stin willë zèn
en bèn iech bë Stin
dân dejnk iech
Boe zou' Lowiekë zèn.
't Is sleech wa iech dóën
iech kân tèr zelf nie ôën dóën.
Iech hëb tèr twiej.

Hët hetsjé vân ë mètskë fëën
Drùg ôët vân liefdëpèèn.
Wèj ë blùmkë stil vërgit
da in dë loemér stit.
As dzjë nôë ën liefdë kiest
en dàn vërliest ... ?
Pak tèr twiej, dàn lop dzjë nou't nie mieës.

Ik heb er twee.
't Is Justin en Lowie.
Ich zeg je precies
Van allebei even gek.
Ben ik bij Lowieke
Dan zou ik bij Stin willen zijn
En ben ik bij Stin
Dan denk ik
Waar zou Lowieke zijn.
't Is slecht wat ik doe
Ik kan er zelf niet aan doen
Ik heb er twee.

Het hartje van een een meisje fijn
Droogt uit van liefdepijn.
Zoals een bloempje stil vergaat
Dat in de schaduw staat.
Als je nu een liefde kiest
En dan verliest ... ?
Neem er twee, dan loop je nooit niet mis.

Piet Bamelis Marleen Oris

Dë Prochë van Mëzeërë.

Tekst: Jan Christiaens, hertaling Jef Oris
melodie: uit de Musical “Parochie van miserie”
naar John Wilms

Ze zegge dèk : doù is plezier in da ketier
't Is de proche van Mezeëre
Mezeëre is os broud
Djeneiver ozzenoud
Doù moette v' o's ni vör geneëre
Ze kalle van vöroutgank
Ma da's outerlijke sijjn
Da kenne véë in os proche van sjagrijn.
Da kenne véë in os proche van sjagrijn

Bè oer kompaas, nein, vör o's gen stiek vörout
Da koenne véë ni goed verdròge
En dan kump doù nog bij
Nen houp dögnieterij
Da véë mer ni te vuil zeune klòge
En kreëg mer koenne leëve
Jao, da's outerlijke sijjn
Da kenne véë in os proche van sjagrijn
Da kenne véë in os proche van sjagrijn.

En vuult de weinter ò's betoere wa te zwouù
Dan knogt den hoenger in os mòge
En pikke véë e broud
Gedreve dör de noud
Dan koenne ve inne bak go'n klòge
Ze kalle van rechvjadigets
Da's outerlijke sijjn
Da kenne véë in os proche van sjagrijn
Da kenne véë in os proche van sjagrijn.

(eigen spelling van de auteur)

De Parochie van Miserie

Ze zeggen dikwijs: daar is plezier in dat kwartier
't Is de parochie van Miserie.
Miserie is ons brood
Jenever onze dood
Daar moeten we ons niet voor schamen.
Ze praten van vooruitgang,
Maar dat is uiterlijke schijn.
Dat kennen wij in onze parochie van chagrijn.
Dat kennen wij in onze parochie van chagrijn.

Met uw medelijden, neen, voor ons geen steek vooruit.
Dat kunnen wij niet goed verdragen.
En dan komt daar nog bij
Een hoop deugnieterij,
Dat wij maar niet te veel zouden klagen.
En maar nauwelijks kunnen leven
Ja dat is uiterlijke schijn.
Dat kennen wij in onze parochie van chagrijn.
Dat kennen wij in onze parochie van chagrijn.

En valt de winter ons soms wat te zwaar,
Dan knaagt de honger in onze magen.
En stelen we een brood,
Gedreven door de nood,
Dan kunnen we in het gevang gaan klagen.
Ze spreken van rechtvaardigheid
Dat is uiterlijke schijn.
Dat kennen wij in onze parochie van chagrijn.
Dat kennen wij in onze parochie van chagrijn.

De liederen uit de “Parochie van Miserie” werden gezongen in de uitvoering door *Ik Dien*.

Plëzîer en grout vërtîer

Tekst: Flor Libotte

Melodie: "Plezier in 't Sint-Andrieskwartier"

uit de musical "De Parochie van Miserie" naar John Wilms

Vân ôn dë Kópérén Tip
tot ondérôën in 't Dôëlejn
dóë kôostë gin vèef hööjs zèn
of dóë wes één bë nén tâp.
Bè Morhaye wes 't hejl feeën,
't wes gòed bè Bénâts tē zèen,
bè Lucienne, bè Dzjùb of Bâb.
Dóë góenkë vée op stâp.

Refrain

Jôë, minsé lief, dzjë moe't és kómë loerë
wânt hèë bë ôôs gëbeurë strâffë toerë
't Is wóér, as 't is vör oe'ch tē âmëzéérë
hèjë tèèd tē kôt.
In Kôtsóvë bëgôt,
koe'né zé't één en 't âandér góed,
hejl góed organizérë.
Jôë dóë is plëzier, dóë is plëzier
dóë is plëzier, jôë dóë is plëzier
en rëk'lëk vlit hët bîer.

't Krioldë, 't hoe'ng dóë vol
vân vóënë en gëdïechskës.
En hondérdoezënd lîechskës
vân gââs en vân pëtrol.
En blùmkës en bëloungskës
bè stèrë móën en zonnë.
Zoe'iet hèjë nouit ners vonnë:
hët dörp houng knâts hejl vol.

Refrain

En of dóë hèë of dóë ne
kloe'tie jont gësjounkë,
ë pientsjë lejg gëdrounkë,
da's mer âl tē wóér.
En of zé kónnë laachtë,
da zout dzjéë welvérwachtë.
Zé vliegë hèë mëkândré
zoe hejl dèk nie in 't hóér.

Plezier en groot vertier

Van aan de Koperen Tip
Tot onderaan in 't Daaleinde
Daar konden geen víjf huizen zijn
Of daar was een met een tap (toog).
Bij Morhaye was het heel fijn,
't was goed bij Benats te zijn,
Bij Lucienne, bij Dzjub of Bab*.
Daar gingen wij op stap.

Ja, mensen lief, je moet een komen kijken
Want hier bij ons gebeuren straffe dingen.
't Is waar, als het is om je te vermaaken
Heb je tijd te kort.
In Kortessem begot,
Kunnen ze 't een en ander goed,
Heel goed organiseren.
Ja daar is plezier (4x)

En rijkelijk vloeit het bier.

't Krioelde, het hing daar vol
Van vlaggen en gedichtjes
En honderduizend lichtjes
Van gas en van petroleum.
En bloempjes e, ballonnetjes
Met sterren, maan en zonnen.
Zoïets heb je nooit ergens gevonden:
Het dorp hing gans helemaal vol.

En of daar hier of daar een
Kloetie** wordt geschenken,
Een pintje leeg gedronken,
Dat is maar al te waar.
En of ze kunnen lachen
Dat zou je verwachten.
Ze vliegen hier mekaar
Zo heel vaak niet in het haar.

* Namen van herbergiers/sters

** kloetie: borrelglas met extra dikke glazen bodem

Kroegenlied 2011

Tekst: Flor Libotte

Melodie: "Plezier in 't Sint-Andrieskwartier"

uit de musical "De Parochie van Miserie" naar John Wilms

Iech Dien* op Kroegëtocht,
da zâl wîer wel ë fis zèn.
Iech bén blèj da iech dóë bëë ben,
bëgot da smôk nö nog.
As vë kómën in dë Welkom
Stôën Ludo en Kris tē sprejngë.
Zé dùn os bétér zejngë,
Vë drejnëkë békân én ton.

Ik Dien op Kroegentocht,
Dat zal weer wel een feest zijn.
Ik ben blij dat ik daar bij ben,
Begot dat smaakt naar nog.
Als we komen in de Welkom
Staan Ludo en Kris te springen
Ze doen ons beter zingen,
We drinken bijna een ton.

Refrain

Jôë, minsë lief, dzjë moë't és kómë loerë
wânt hëë bë ôôs gëbeurë strâffë toerë
't Is wóér, as 't is vör oe'ch tē âmëzéérë
hëjë tèèd tē kôt.
In Kôtsovë bëgôt,
koe'né zë't één en 't âandér góed,
hejl góed organizérë.
Jôë dóë is plëzîer, dóë is plëzîer
Jôë dóë is plëzîer, dóë is plëzîer
en rèk'lëk vlit hët bîer.

Kik Jullékë Boe's dóë stôën,
héë stút op ôôs tē waachtë.
Ma kik hùm toch ins laachtë,
boe zou' da euver góen ?
Da's ech toch gi gëhëäm:
héë het 't tonejl gëvrog,
allè da zèggë zë toch
of zèn hôës 't décor mou'g zèën.

Ja, mensen lief, je moet een komen kijken
Want hier bij ons gebeuren straffe dingen.
't Is waar, als het is om je te vermaken
Heb je tijd te kort.
In Kortessem begot,
Kunnen ze 't een en ander goed,
Heel goed organiseren.
Ja daar is plezier (4x)

En rijkelijk vloeit het bier.

Kijk Julleke Boes daar staan,
Hij staat opons te wachten.
Maar zie hem toch eens lachen,
Waar zou dat over gaan ?
Dat is eht toch geen geheim:
Hij heeft het toneel gevraagd,
Allez, dat zeggen ze toch,
Of zijn huis 't decor mag zijn.

Refrain

In ââd Kotsovën is 't fèën
da koent dzjéé toch wel dejnkë
aa vân drèj mâân moë't drejnëkë:
châmpajn of bier of wèën,
a Lieven âllejn dë bôës wes,
dân kréégtë vë zelfs éëtë.
Os gelök is nie teë méëtë:
da's toch én sjoun zjes.

In Oud Kortessem is het fijn
Dat kan je toch wel denken
Als je van drie man moet drinken:
Champagne of bier of wijn,
Als Lieven alleen de baas zou zijn
Dab kregen we zelfs te eten,
Ons geluk is niet te meten:
Dat is toch een mooi gebaar.

Refrain

ók 't Raedthuijs is tēbèë.
Dē deur vân Jân stöt óepë.
Héë het 'm es niej vêrslóepë.
Mènnë mins wa zèn véë blej.
En aa dzjéë 't nog nie wîes:
zèn zónë zèn nôë steerë:
wa dèj allémôl dèèrë,
en 't lùp toch nout nie mîes.

Ook het Raedthuijs is erbij,
De deur van Jan staat open,
Hij heef zich eesn niet overslapen.
Mijn mens wat zijn wij blij,
En als je het nog niet wist:
Zijn zonen zijn nu sterren:
Wat die allemaal durven,
En het loopt toch nooit niet mis.

* *Ik Dien: naam van het toneelgezelschap van Kortessem*

Flor Libotte
Foto: Jos Smets

Zikkëzikkëzik

Melodie: Tony "Brikske" Kriekels

Tekst: Toon Machiels

Koppèjn, môôgpèjn en hejl fellé kéelpèjn höbbë véë hët hejl jóór rond.

Tândpèjn, óórpèjn of hejl fèllé spierpèjn wéë van ôôs is hèë gë - zond ?

Pil - - lë, zâlfkës, pötjës en mas-sa - zjës hóoplèk is da râp vör - bëë.

Zonder vöjl te klôôgë, zondér vöjl të zôô - - gë vùr të zejnge zèn véë hèë. Véë zèn nie

zik-kë - zik-kë zik-kë zik en höbbë ginnë reumatikkë tikkë tik, as véë gôn

zejnge in os eige tôël in diz - zë sjiékë zôëlë zôëlë zôël. Véë zèn nie

zikkëzikkë zikkë zik en höbbë ginnë reumatikkë tikkë tik, as véë gôn

zengen in os ejgë tôël, in dizzë zôël.

Dit liedje behoort tot het repertoire van Bizoù

Zikkëzikkëzik

Koppèjn, môôgpèjn en hejl fellë këelpèjn
Höbbé véë hét hejl jóór rond
Tândpèjn, óorpèjn of hejl fellë spierpèjn
Wéë van ôos is hèë gézond ?
Pillë, zâlfkës, pötjës en massazjës
Hóoplèk is da râp vörbëe.
Zondér vöjl tē klôögë,
zondér vöjl tē zôögë
Vûr tēzejngë zèn véë hèë.

Véë zèn nie zikkëzikkë zikkë zik
En höbbé ginnë reumatikkë tikkë tik
As véë gôn zejngë in os ejgën tôël
In dizzë sjiekë zôëlë zôëlë zôël,
Véë zèn nie zikkëzikkë zikkë zik
En höbbé ginnë reumatikkë tikkë tik
As véë gôn zejngë in os ejgë tôël
In dizzë zôël.

Klejnkejngér, groutë kejngér, névë, niechtë noenkë
vör heun blèëvë vë gjâân tôës.
Kènnissé gëboerë móëtë kâmerôëdë
neuë véë bë ôos ôn hoës.
Kókë strèèkë klüssë wâssë plâssë
vë höbbé vör niks ginnën téed.
As vë mougë zejngë
stônnë véë tê sprengë
dân is gi ritjë ôos tê wëëd.

Véë zèn nie zikkëzikkë zikkë zik
En höbbé ginnë reumatikkë tikkë tik
as véë goan zeingë in os eigë taol
in ozzë rippë rippëtiesëzoal
Véë zèn nie zikkëzikkë zikkë zik
En höbbé ginnë reumatikkë tikkë tik,
as véë gôn zengë in os ejgë tôël
in ozzë zôël.

Ziekeziekeziek

Koppijn, maagpijn, en heel felle keelpijnen
hebben wij het heel jaar rond
tandpijn oorpijn en heil felle spierpijn
wie van ons is hier gezond
pillen zalfjes potjes en massages
hopelijk is het snel voorbij
zonder veel te klagen
zonder veel te zagen
om te zingen zijn wij hier

Wij zijn niet zieke zieke zieke ziek
en hebben geen reumatische tieke tiek
als wij gaan zingen in onze eigen taal
in deze chique zale zale zaal
wij zijn niet zieke zieke zieke zieke ziek
en hebben geen reumatische tieke tiek
als wij gaan zingen in ons eigen taal
in deze zaal

Kleinkinderen, grote kinderen, neven, nichten, nonkels
Voor hen blijven we graag eens thuis
Kennissen geburen maten kameraden
Ontvangen wij bij ons aan huis
Koken, strijken, klussen wassen plassen
We hebben voor niets nog tijd
Als we mogen eingen
Staan wij te springen
Dan is geen ritje ons te ver

wij zijn niet zieke zieke zieke zieke ziek
en hebben geen reumatische tieke tiek
als wij gaan zingen in onze eigen taal
in deze onze repe repetitiezaal
wij zijn niet zieke zieke zieke zieke zieke ziek
en hebben geen reumatische tieke tiek
als wij gaan zingen in ons eigen taal
in onze zaal

Leu en vâdzig en in niks gin goesting höbbë
euvérkùmp os allémôl.

Zôôg nie, lóp ôën, löt mich toch bêfréjë
vë zèn vântéed zoe sjerp a'n nôl
Kaffej, jogge, en dân wir nê kaffej
krig ôs wel 's ônnë gank
's goensdôs allë vjottejn dôôg
sprengë vée euvér 'n hôôg
dân zengë vée dèk oerë lank.

Véë zèn nie zikkëzikkë zikkë zik
En höbbë ginnë reumatikkë tikkë tik
as véë gôn zengë in os ejgë tôël
in ozzë rippë ripptiesézoôël.

Véë zèn nie zikkëzikkë zikkë zik
En höbbë ginnë reumatikkë tikkë tik
as véë gôn zengë in os ejgë tôël
in ozzë zôël

wèi nén âtergôël
zèt oe'ch mèr dôël
kom iech bêtôël
ë fleskë in os möël
ja zoe ë smôël
véë zèn nie kôël
ë lèef wèj 'n kâthêdrôël
in ozzë zôël.
ók bë 'në Woël
In os ej-gë tôël.

Lui en vadzig en in niets geen zin hebben
overkomt ons allemaal
zaag niet, ga weg, laat me toch met rust
wij zijn soms zo scherp als een naald
koffie joggen en dan nog een koffie
zet ons wel eens op weg
's woensdags om de veertien dagen
springen we over een haag
en zingen we vaak uren lang

Wij zijn niet zieke zieke zieke ziek
en hebben geen reumatische tieke tiek
als wij gaan zingen in onze eigen taal
in deze onze repe repetitiezaal
wij zijn niet zieke zieke zieke ziek
en hebben geen reumatische tieke tiek
als wij gaan zingen in ons eigen taal
in onze zaal

als een nachtegaal
zet je maar neer
kom ik betaal
een flesje in onze zak
ja zo een smal
wij zijn niet kaal/hovaardig
een lijf als een kathedraal
in onze zaal
ook met een Waal
in onze eigen taal

Bizou, Kerstfeest Neos Kortessem 2024

Foto: Jeroen Leys

No dë fitness

Tekst: Toon Machiels 2023
Melodie: "Chevaliers de la table ronde"

Iech mōs vân mènnē spécia - list nö zociet wèj fitness hènnē
goën. Ma iech wies nie wa iech mōs ôën - dón, ziet dzjë miech in zoe'nē fluo stoën. En mèn
brók wès te kot, en mèn sloefe kapot, en zoe zöks - - kës wil iech nie ôën. En mèn
kneujk wóérë stèèjf en gin goesting in 't lèèjf, ma iech môôs, iech bèn mer gë - goën.

Bizou, optreden Kotsovese Ka' 2024
Foto's: Jos Smets

Dit liedje behoort tot het repertoire van Bizou

No dë fitness

Iech môs vân mènnë spécialist
nö zoe-iët wèj fitness hènnë goën.
Ma iech wies nie wa iech môs ôëndón,
ziet dzjë miech in zoe'në fluo stoën.
En mén brók wès té kot,
en mén sloefë kapot,
en zoe zókskës wil iech nie ôën.
en mén kneujk wóérë stéejf
en gin goesting in 't lèejf,
ma iech môôs, iech bén mer gëgoën.

Dë mâns ston dóë vol tatoeagës,
in zwât/wit dë mètstë in kleur.
't Lifstë stoën zë vör innë spiegël:
zin hun ejgë hejl gjâan vânveur.
Billë, bâtsë en bejn
kop en kont, sjóörs en sjejn:
zë zin ech wèj nén dikbil oët.
Ma hun ermkës té kot
en hun bejnkës ochot
bôostën oën hun sportbrûkskë oët.

Tsja dóë wóérë nie vöjl vroleikës
ma zë teldën âmol vör twiej:
décol'tés en zoe strings bë pèpëpë,
wèj da mik iech vérstoën da niej.
Ma zë zèn nie vör spôrt,
wel vör kâllë bëgot
en zë chattën op tillëfon.
âllémân 'tùn gëzin
en dóë is 't vör té dón,
dóëveur blèvë zë ommës goën

Dóë zit iech dâñ tuisë té zwejtë
bë zoe ermkës dùn as né stek.
En m'n bejn zèn âl nie vöjl bétér
'ch haag miech rëèch ma ók dzjus mer krek.
Mènë bòk is nog slâp,
mén forsballë krek pâp,
ook âl is mén höjt békâns móóf.
Dóë's mèr innë content
da is déë strèngë vent:
déén doktóór oët dë jostë stróof.

Naar de fitness

Ik moest van mijn specialist
Naar zoiets als de fitness gaan.
Maar ik wist niet wat ik moest aantrekken,
Zie je mij in zo een fluo staan.
En mij broek was te kort
En mijn gymschoenen stuk
En van die sokjes wil ik niet aan.
En mijn knokken waren stijf
En geen zin in het lijf
Maar ik moest, ik ben maar gegaan.

De mannen staan daar vol tatooages
In zwart/wit, de meeste in kleur.
Het liefste staan ze voor een spiegel
Zien ziechzelf het liefst van voor.
Billen, dijen en benen
Kop en kont schouders en schenen
Ze zien echt uit als een dikbil.
Maar hun armpjes te kort
En hun beentjes ochot
Barsten uit hun sportbroekje.

Tcha, er waren niet veel vrouwen
Maar ze telden allemaal voor twee.
Décolletés en zo strings met pijpen
Hoe dat past ik versta dat niet.
Maar ze zijn niet voor sport
Wel om te praten begot,
En ze chatten op telefoon.
Iedereen heeft hun gezien
En daar is het om te doen
Daarom blijven ze immers gaan.

Daar zit ik dan tussen te zweten
Met zo armpjes dun als een stok.
En mij benen zijn al niet veel beter
Ik hou me recht maar ook juist maar net.
Mijn buik is nog slap,
Mijn biceps net pap,
Ook al is mijn hoofd bijna paars.
Daar is maar één tevreden,
Dat is die strenge vent:
Die dokter uit de eerste strofe.

Dë Tôëlsjóól

Tekst: Toon Machiels

Melodie: "Die Forelle" Franz Schubert

C G7

C D7 G

C C7

F C G7 C

F C G7 C

Dit liedje behoort tot het repertoire van Bézou

De Toëlsjóól

Wéé plát wielt kómē léérē
déé kán bè ôs áltèd térèch
wa dzjéé ók wielt probérē
Dzjé vóërt nog nie zoe slèech
Kotsóvés, Tróëts en Guivés
da git nog rejdlék goed
ma Weintérsóvés kôôs oe'ch
zwejt tróënë en dèk bloed
vân Vlöörmols aa nie op en pâs
krèg dzjé dë mismaoed.

Bëveurbild inné boek
dóe koe' ein sjréjvē daach iech ók.
Ma in Kotsóvē kónë
zé't sjrévē op hunnë bók.
Aa vuil tér hét zén da bujk
wa is dán inné bujk ?
Boe oek got is da déé boum.
Dán hoef dzjé tér gin twiej !
Bók boek bujk boeké beuké
't Is iet hè nondépie.

Wéj d'Engëlsén in Vlöörmol
ôenkóëmē wóérë zé drék toës:
dóe káldë zé vân maais
en höjs da héétté haais
en hôënë zé dóe péejn
Dán zénë zé 'chob paain
en as iet höjn gëdoön moet zén
dán zeggë zé dóe haain
Zoe zie' mèr wéj nén ôôrlog wènt
Zörg da oer toëlë kënt !

Wa zék dzjé as vë stoppë
bè inné Kotsovë kwis
wéét djéé bëveurbild wa né
löjpér of né witboum is ?
Né sleurberg of né kazákë
of pijkës of né méë,
nén hâlkëtie nén hoemplépèér:
aa' zoe nog weudjës hèt
Sjik zé mèr no Jos Punie
Dèë z'in hèt Peujtjé zèt.

De Taalschool

Wie dialect wil komen leren
Kan bij ons altijd terecht.
Wat jij ook wil proberen
Je vaart nog niet zo slecht.
Kortessems, Vliermaalroots, Guigovens,
Dat gaat redelijk goed.
Maar Wintershovens kost je
Zweet tranen en soms bloed.
Van Vliermaals als je niet oplet
Krijg je de mismoed.

Bijvoorbeeld een boek
Daar kan je in schrijven, dacht ik ook.
Maar in Kortessem kunnen
ze het schrijven op hun buik.
Als je er veel hebt zijn dat boeken,
Maar wat is dan één beuk ?
Waar je ook gaat is dat die boom
Dan hoef je er geen twee.
Buik, boek, beuk, boeken, beuken
't Is me wat hè nondépiet.

Toen de Engelsen in Vliermaal
Aankwamen waren ze daar direct thuis.
Daar spraken ze van "maais" (muizen),
En huizen dat heet daar haais.
En hadden ze ergens pijn,
Dan zegden ze 'ik heb paain'.
En als iets vandaag gedaan moest zijn
Dan zegge ze daar haain.
Zo zie je nu hoe dat je een oorlog wint:
Zorg dat je je talen kent.

Wat zeg je als we stoppen
Met een Kortessemkwis.
Weet jij bijvoorbeeld wat een
Lepel of een berk is ?
Een gliibaan of een golf
Of wanten of een knikker ?
Een nietsnut een koprol ?
Als je zo nog woordjes hebt
Stuur ze maar naar Jos Punie
Die ze in het Poortje zet.

Corona en Kwarantijn

Tekst: Toon Machiels 2022

Melodie: "Vier weverkens" Vlaams volkslied

Os matânt Co - ro - na en noenk Kwa - rântèèn, dè _ è
wónen ôs és fa - ra - - dzie - - - é Ze sjikden ö vi - rus in oer nôës en mèèn, da ôs
zoe-iët nog môôs gë - - sjie - - - é Vac - cinkës bë dë mâs twie drëj vier. Zoe nè
lockdown da wes hèjl gi klejn bier, ma gë - lòk- kig stöen vëë hèë wie - - - ier.

Os matânt Coróna en noenk Kwarântèèn
dèj wónen ôs és faradzjieë.
Zé sjikdén ö vierùs in oer nôës en mèèn,
da ôs zoe iet nog môôs gësjieë.

Refrain
Vaccinkës bë dë mâs twiej drëj vier.
Zoe nè lockdown da wes hejl gi klejn bier.
Ma gëlökkig ston vëë hèë wier.

Da ku'm zoe in golvën op ôôs op en ôôf,
vör dë Zorg klatsdë vëë gëlèk zot.
Vëë wóérë lang jóérë nie mej zoe brôof
en van sjrik bléeftë vëë in 't kôt.

Dë ondérhâlvêmejtérmaatschâppëj
dèj höbbë vë nôë wel gëhâd.
Toch kumë tér nog méér klejn kejngérkës bëë
want vë bubbeld' in bëd en bâd.

Dën Diekë Van Dalë kréeg vöjl weuëd têrbëe,
zoenën houp hôô tér in lang nie gëhâd.
Ma vë kónë nie vöjl dón dóóbëe hèë,
want ginéén têrvan wès in 't plât.

Vë mougdë nërs ein zondér mombakkës op,
wëj dèk höbbë vë da nie vërgëttë ?
Van vöjl zie nôë wir zoevöjl van hùnnë kop,
da zë bétér hët trûk opzëttë.

Onze Tante Corona en oom Kwarantijn,
Die wilden ons eens pesten.
Ze stuurden een virus in jouw neus en de mijne,
Dat ons dat nog moest overkomen.

Vaccins in massa, twee, drie, vier.
Zo een lockdown, dat was helemaal geen klein bier.
Maar gelukkig staan we hier weer.

Dat kwam zo in golven op ons op en af,
Voor de Zorg klapten we als gek.
We waren lange jaren niet meer zo braaf
En van schrik bleven we in ons kot.

De anderhalvemetermaatschappij
Die hebben we nu wel gehad.
Toch kwamen er nog meer kleine kindertjes bij,
Want we bubbelden in bed en in bad.

De Dikke Vandale kreeg heel veel woorden erbij,
Zo een hoop had hij al lang niet meer gehad.
Maar we kunnen niet veel doen ermee hier,
Want geen enkel ervan was in het dialect.

We mochten nergens binnen zonder masker op,
Hoe vaak hebben we dat niet vergeten ?
Van veel zie nu weer zoveel van hun kop
Dat ze het beter terug opzetten.

Dit liedje behoort tot het repertoire van Bizzou

Kjeusmis dör dë jóërë

Tekst en muziek: Stafke Fabri, Blenco, Welbers
<https://www.youtube.com/watch?v=9-SoJHg8uqw>
Vertaling: Toon Machiels en Bizou

Kjeusmis bë os groutââs toës
Op innën dóög drei kírrë no dë meis
Kjeusmis bë os groutââs toës
En dân nog bée vë deun goed os beis
Kjeusmis bë os groutââs toës
Tun mougdë nie wa nôë âmol wel môug
Gin kadous lóëgë tê weinkë
Tujn mos allémân nog deinkë
Oan da kinnékë dóë in déë ka stâäl
dóë wès heil nog ginné kâäl toen
Van vloë, kénèen of kâlkoen
Âl drejdë rond da keind en da wes ââl.

Kjeusmis bë os ââs ôën hoës
't Wes vör hét jostën in dë naachmeis zéen.
Kjeusmis bë os ââs oën hoës
Da wès ë stökskë vloë ë glôskë wéen
Kjeusmis bë os ââs ôën hoës
Da wès snoenës âl ôôf en tou 's knëen
't Wes nê kjeusboum en ë stellékë
Bè kèeskës en ë kribbékë
En stillë naach zounig ma jus iet tê houch
Tuisëndoar dan daachtë vée toch
Oën da kinnékë van god nog
Da Maria op dë wéreld hét gëbrouch.

Kjeusmis bë mèn ejgë thoës
Zin of dë kjosmân oën miech hét gëdaach
Kjeusmis bë mèn ejgë thoës
Da zén mèn kejngér op kadoukësjaach
Kjeusmis bë mèn ejgë thoës
Oën bée jeunt al hejl nie mej gëdaach
Wel oën drejnken en oën éëtë
iech zou béétér zeggë vréetë
Rosbief vlôë kâlkoen ka pla en crèm gëlace
As iech kal van dë vërllossér
Vrug m'në zoon is da nê crossér
Ja zoe is da bë kjeusmis höjn dën dôôg
Ja zoe is da bë kjeusmis höjn dën dôôg

Kerstmis door de jaren

Kerstmis bij onze grootouders thuis,
Op één dag drie keer naar naar de kerk.
Kerstmis bij onze grootouders thuis
En dan nog bidden we deden goed ons best.
Kerstmis bij onze grootouders thuis
toen mocht niet wat nu allemaal wel mag.
Geen geschenken lagen te wenken,
toen moest iedereen nog denken
aan dat kindje daar in die koude stal.
Er was helemaal nog geen sprake toen
van taart konijn of kalkoen.
Alles draaide om het kind en dat was alles.

Kerstmis bij onze ouders thuis
't was om ter eerste in de nachtmis zijn.
Kerstmis bij onze ouders thuis
dat was een stukje taart een glaasje wijn.
Kerstmis bij onze ouders thuis
was 's middags al af en toe eens konijn.
Daar stond een kerstboom met een stalletje
met kaarsen en een kribbetje,
en Stille Nacht zong moeder net iets te hoog.
Tussendoor dan dachten wij toch
aan da kindje van god nog,
dat Maria op de wereld heeft gebracht.

Kerstmis bij mijn eigen thuis
zien of de kerstman aan mij heeft gedacht.
Kerstmis bij mijn eigen thuis
da zijn mijn kinderen op geschenkenjacht.
Kerstmis bij mijn eigen thuis
aan bidden wordt al helemaal niet gedacht,
wel aan drinken en aan eten
ik zou beter zeggen vreten:
rosbief taart kalkoen koude schotel en ijsroom.
Als ik spreek van de verlosser
vraagt mijn zoon "is dat een crosser."
Ja zo is dat met kerstmis vandaag de dag.
Ja zo is dat met kerstmis vandaag de dag.

Dit liedje behoort tot het repertoire van Bizou

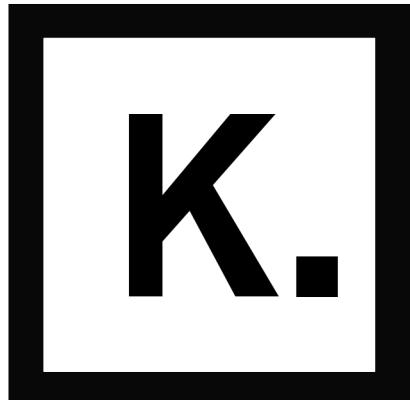
Kotsóvë hèt 't ók. (*fusielied*)

Tekst: Toon Machiels 2023

Melodie: Koningensong Chiro

The musical notation consists of five staves of music in common time (indicated by a '4' in a circle) and treble clef. The lyrics are written below each staff. The lyrics are:

Kot - - so - - - vën en Hâassëlt vërlóof nondëdzjâl, wéë hô
da out gëdaach vân dëj twiej? Vë zèn ës kërjöjs wa da ôos brëngë zâl wânt zë
kèn - - nën ôos dóë nog hèjl niej. Jôë dóë dejn - - kë zë da vëë dëj
boer'kës nog zèn: kot vân stouf en zoe goed diek vân bòk. Dëj vân Hâassëlt dëj dejn - kë vân
véë höb - bë hët. Lööstërt goed wânt vëë höb - - bëen hët ók.

KOTSOVË
HET 'T
ÓK

Dit liedje behoort tot het repertoire van *Bizou*

Kotsóvë hét ‘t ók.

Kotsóvën en Hââssélt gétrowd nondédzjál
wéé hô da out gëdaach vân dëj twiej ?
Vë zén ins kérjöjs wa da ôos brèngë zâl
wânt zé kènnën ôs dóë nog hejl nie.
Joë, dóë dëjnöké zé da véë dëj boerkës nog zén
kot vân stôuf en zoe goed diek vân bôk.
Dëj vân Hââssélt dëj dëjnöké vân véë höbbë hét,
lööstert goed wânt véë höbbën hét ók.

In Hââssélt dóë lééte zé'n stróet op hùn béeék,
Ma déen Déémér dée móuch tér tsjâns zén.
Véë höbbë dë Móómbéék dë Béékbéémdénbéék
En dóë zén tér nog vöjl dëj iech kén:
Dzj’ët dë Meulébéék, Weintérbeék, Sitsingerbéék
en da zit no’ns vol brôësëm en snoek.
Dëj vân Hââssélt dëj dejnké vân “Véë höbbë hét”
Ma in Kotsóvë höbbë vë’t ók.

Dë veurstéjé mókdë vân Hââssélt én stâd
Bè dë fuzë vân vëëftig jóér trùk.
Dëj höbbë v’in Kotsóvë áltèd gëhâd
Mjâtsénóovë Vlöörmol en dë Klik
Hullerdingë en Tróoët Weintérshovë Sjabuis
Eggërtингë, Guigovë ‘t Herbrók.
Dëj vân Hââssélt dëj deinké vân “Véë höbbë hét”
Ma in Kotsóvë höbbë vë’t ók.

Oer geld koent dzjé opdón in wienkëls en zoe
In de Démér- Kapel- Ålbertystróet.
Da willé véë ók ma vë wétë nie boe,
Jus in’t Dörp jöë dóë höbbë zé’t kóëd.
En dán höbbë vë vots os ejgë Winkelstróet
boe dzjé owt ins éë wienkëlké zóog.
Jô in Assélt dèè denké vân “Viejë hebbën èt”
Ma in Kotseuvë hèbbë vie’t óoch.

Kortessem heeft het ook

Kortessem en Hasselt verloofd sapperloot
Wie had dat ooit gedacht van die twee ?
We zijn eens benieuwd wat dat ons brengen zal
Want ze kennen ons daar nog helemaal niet.
Ja daar denke ze dat wij die boerkës nog zijn
Kort van stof en zo goed dik van buik.
Die van Hasselt die denken van “Wij hebben het”
Luister goed want wij hebben ’t ook.

In Hasselt daar legden ze een straat op hun beek
Maar die Demer die mag er nochtans zijn.
Wij hebben de Mombeek en Beekbeemdenbeek
En er zijn er nog veel die ik ken:
Je hebt de Molenbeek, Winterbeek, Sitsingerbeek
En dat zit daarenboven vol brasem en snoek.
Die van Hasselt die denken van “Wij hebben het”
Maar in Kortessem hebben we’t ook

De voorsteden maakten van Hasselt een stad
Bij de fusie van 50 jaar geleden.
Die hebben we in Kortessem altijd gehad
Mersenhoven, Vliermaal en de Kapellekesbaan.
Hullerdingen, en Vliermaarroot, Wintershoven, Schabos
Eggertingen, Guigoven, ‘t Herboek
Die van Hasselt die denken van “Wij hebben het”
Maar in Kortessem hebben we’t ook

Je geld kan je opdoen in winkels en zo
In de Demer- Kapel- Albertstraat.
Dat willen wij ook maar we weten niet waar
Alleen in het Dorp ja daar hebben ze het druk.
En dan hebben we verder onze eigen Winkelstraat
Waar je ooit eens één winkeltjr zag.
Ja in Hasselt die denken van “Wij hebben het”
Maar in Kortessem hebben we ’t ook.

Mâls gruun groës vân thoës

Tekst: Toon Machiels

Vertalingen: Lizette Vanvinckenroye, Ria Steegmans, Albert Meekers, Elly Ketelslegers, Els Thompson

Melodie: Curly Putman (Green green grass of home)

<https://www.youtube.com/watch?v=EmT1ptv3VEc>

Mènnën thoës da's in Kotsóvë
vân m'n gëbôrtë tot op höjn.
Iech gröjdë op hèë bë m'n mama en papa.
'ch Vond mè lief ö dörp
of twiej drëj wèjdér,
Tujn vë trouwdë vierdë dë hèlf
vân 't dörp dë ôlké brôlof bë os mèt.
Gëlökvensé en pónë, hëndjës sjöddë,
sjoun këdôukës
En vë dâastën in hët mâls
gruun grôës vân thoës.

M'n ââs' hôës stöt hèë nog
ma vîrkôuch en heil vîrboud
ma iech zin nog krek dë goei plak
boe z"ët gëstôën.
Zoe stôn hèë nog vöjl aa wóningë,
en ók vöjl sjoun nôuw gëbouwdë
vîrkaveld in hët mâls
gruun grôës vân thoës.

En noë dink iech ènëns oën Gøyvë.
Bè twiej kâstele: roud en wit.
En 'ne Brédëweg...
déë smôël is ma wel hejl lank.
Bè ën bank oën elk kapellekë,
Eén in't dörp, hët ândér vejnd dzjë
èn't veild, âlein èn't mâls
gruun grôës vân thoës.

Dân hèt dzjë Tròöt os grensgëmintë.
Zoe klejn zoe' joenk bë twiej kâstejlë,
en twiej kerkhööf, tsjaa
op éé béén koe'n dzjë nië stön wor.
Boe zèn dej beroe'md' osfëstë blévé ?
Dzang en Trien, of Mon vân Zégërs:
zë vierdën âl op 't mâls
gruun grâës vân thâës.

Mals groen gras van thuis

Mijn thuis is in Kortessem
van mijn geboorte tot op vandaag.
Ik groeide op hier bij mijn mama en papa.
Ik vond mijn lief een dorp
of twee drie verder.
Toen we trouwden vierde de helft
Van 't dorp de ganse bruiloft met ons mee:
Gelukwensen en kussen, handjes schudden,
mooie geschenken
We dansten in het mals
groen gras van thuis.

Mijn ouderlijk huis staat hier nog,
Maar verkocht en gans verbouwd,
Maar ik zie nog exact de goei kamer
waar ze heeft gestaan.
Zo staan hier veel oude woningen
En even veel mooie nieuw gebouwde,
Verkaveld in het mals
groen gras van thuis.

En nu denk ik ineens aan Guigoven:
Met twee kastelen: rood en wit.
En een Bredeweg,
die smal is maar wel zeer lang.
Met een bank aan elk kapelletje:
Eén in 't dorp, het ander vind je
In het veld, alleen, in 't mals
groen gras van thuis.

Dan heb je Vliermaalroot onze grensgemeente.
Zo klein zo jong met twee kastelen
En twee kerkhoven, tsja..
op één been kan je niet staan, nietwaar.
Waar zijn die beroemde oogstfeesten gebleven ?
Jean en Trien, of Mon van Zegers ?
Ze vierden alles op het mals
groen gras van thuis.

Gef ook mer attënsé op Vlöörmol:

‘t Enig dörp bë drâai veurstééjé:

Grimmér- ,Eggér- , jôë,

en dân ók nog Hùllértингën.

Ferm bergop, hèë lujpë zë dë klimmâil

Vlöörmol zieë vân veerës blienkë

En allës lik in ‘t mäls

gruun grâës vân thâës.

En kik noë ins no Wientërsôvë:

Twiej chiquë berg ôën ilkë kânt,

Mjâtsenhovë, jaa

en ók dën hejlén Aa Weiér.

Hèiligë vân euvér doeziend jóërë,

Dessénérë en Sjoenwienkël

innë mits vân ‘t mäls

gruun grâës vân thâës.

Wa daach dzjé dân vân Zâmmëlë ?

Bè meer köp obbë kerk dân trein.

Ën gruun loeng âmaai,

zoe grout veind dzjé zë ech nörgës.

Bergop bergôôf spring mer vân ‘rë vilô,

‘s Zomërs zie’ dë plökkërs kómë

të voet no’t veld dör ‘t mäls

gruun grôës vân thoës.

Hèë wil iech vör áltèd blèvë,

en dën dôôg da’ch sterf stroi dân mer

m’n âssën ôët euvér ‘t mäls

gruun grôös vân thoës.

Schenk ook maar eens wat aandacht aan Vliermaal:

‘t Enige dorp met drie voorsteden:

Grimmer-, Egger-, jaa

en ook Hullertingen.

Ferm bergop, hier liepen ze de klimmijl.

Vliermaal zie je van verre blinken,

Alles ligt in het mäls

groen gras van thuis.

En kijk nu eens naar Wintershoven:

Twee chique bergen aan elke kant:

Mersenhoven jaa

en de heel Oude Weyer.

Heiligen van over duizend jaren.

Dessener en Schoonwinkel

In het midden van het mäls

groen gras van thuis.

Wat dacht je dan van Zammelen ?

Met meer koppen op de kerk dan erin.

Een groene long amaal,

zo groot vind je ze nergens.

Bergop bergaf: spring al maar van je fiets.

‘s Zomers zie je de plukkers komen

Te voet naar ‘t veld door ‘t mäls

groen gras van thuis.

Hier wil ik voor altijd blijven

En de dag dat ik sterf strooi dan maar

Mijn asse uit over het mäls

groen gras van thuis.

Dit liedje behoort tot het repertoire van Bizou

Bè dë hèlf wes iech content.

Onbekende auteurs
vertaling naar het Kortessemse: Toon Machiels

The musical score consists of eight staves of music in common time (indicated by '3' or '4'). The key signature changes from G major (one sharp) to F major (no sharps or flats), then to E major (two sharps), and finally to D major (one sharp). The lyrics are written below each staff, corresponding to the musical notes. The lyrics are in Dutch and describe a person's thoughts about love and contentment.

Hët vujlt vântèed ins veur da iech ö stök höb in mènnë krôög. En
da iech waggëlend en hejl löët m'n eigë nö 't vroukë drôôg. Dan spéélt mèn vrou në
fó - - nògraaf vân as iech 't hoës ejn - wëë. En da dèk oe - rën on ö
stök zondér da iech hùm opdrèë. Vë lóo - të preutëlë os aa blèr en
zejngën os rë - - fren - - kë mer. Och mè lifstë beistë vroukë zoevöjl
kâäl bén iech nie gë-wejnd. En dzjë mouch miech vrëë gë - - - löj - vë bè dë hèlf wes iech con-
tent. Och mè lifstë beistë vrou ke zoevöjl kâäl bén iech nie gewejnd
en dzjë mouch mich vrëë gë - - - löj - vë bè dë hèlf wes iech content

Dit liedje behoort tot het repertoire van Bizou

Bè de hèlf wes iech content

Het vujlt vantèèd 's veur da iech
Ö stök höb in mènn' krôôg
En da iech wagg'lend en hejl lôët
m'n eig' nö't vrouwkë drôôg.
Dan speelt m'n vrouw nê fónógraaf
Van as iech 't hôës ein wëe
En da dèk oerën on ö stök
Zondér da iech hùm opdrèë
Vë lóëtè preut'lén os aa blèèr
En zejngén os rëfrejnke mèr:

Och më lifstë beistë vrouwkë
Zoevujl kâl bén 'ch nie gëwejnd
En dzjéë mouch miech vrè gelójve
Bè dë hèlf wes iech content (bis)

Jef Snul dée ejn vérstopping hôë
kôuch in dën apotejk
ë flëskë Purgos en héë drôunk
hét op en jondë bléjk.
Opins sjóët ér tujn innë loup
héë vujd' 't jont houch téèd
ma vör tér op hét hôskë zóët
wès tér zè pëkskë kwèèt
en héë rujp bë nén hôôdë vlók
én in zèn brók dée Purgos-kók.

Och mëneer dën apotejkér
zoe è récept bén'ch niej gëwejnd
en djéë mouch miech vrèe gélójvë
bè dë hèlf wès iech content (bis)

É mètskë troowdë bë nè jong
Déë wès zoe diek a'n ton
zèn kont da wès iet kolossôël
dzjust wéi ne lóuchbëlloung
Zoe'n diekë mân vérstöt miech goed
da werkt oer zörgë voet
ma op condiesë mits da dzjéë
nie bë hum slóëpë moet
Ma nóë d'n troowdôg kujm dë naach
Tun zounk zè bë nè grujnë laach:

Met de helft was ik tevreden

Het valt soms eens voor dat ik
Een stuk heb in mijn kraag,*
En dat ik waggelend en heel laat
Mezelf naar het vrouwke draag.*
Dan speelt mijn vrouw een fonograaf
Van als ik binnen waai
En dat vaak uren aan een stuk
Zonder dat ik haar opdraai.
We laten zuren ons oude blaar
En zingen ons refreintje maar:

Och mijn liefste beste vrouwke
Zoveel praats ben ik niet gewend
En je mag me vrij geloven
Met de helft met de helft was ik content

Jef Snul die aan verstopping leed
kocht in een apotheek
Een flesje Purgos en hij dronk
Het op en werd bleek.
Opeens zet hij het op een loop:
hij voelt het wordt hoog tijd,
Maar voor hij neerzit op 't gemak
is hij zijn pakske kwijt.
Een hij roept met een luidre vloek,
En in zijn broek die Purgos-koek:

Ach mijnheer de apotheker,
zo 'n recept ben ik niet gewend
En gjí moogt mij vrij geloven
met de helft was ik content.

Een meisje trouwde met een jongen
Die was zo dik als een ton
Zijn achterwerk dat was iets kolosal
Net als een luchtballon
Zo een dikke man versta me goed
Dat werkt uw zorgen weg
Maar op voorwaarde slechts dat je
Niet bij hem slapen moet.
Maar na de trouwdag kwam de nacht
Toen zong ze met een groene lach:

Djazzës djazzës lifstë schattëkë
Zoevöl woér bén'ch nie gëwejnd
En djéé mouch miech vrèë gëlöjvë
Bè dë hèlf wès iech content (bis)

Albert z'n vrouw in 't moedérhôës
Vérwaach nē joengë snôôk
Beér waach pësjënsich ma bë sjrik
Ob'n ôôfloup vannë zôôk
Opins störmp dokter Nolens éin
en rùp "Ma potvérblóón,
Proficiat pa hét zén tér dréj
Twiëj dôuchters én nē zóón"
Beér jondë drék zoe wit a'n bóën
En rujp "iech kan tér nik's on dóén"

Ach mènë beistë dokter Nolens
Zoevojl werk bén'ch nie gewejnd
En dzjéé mouch miech vrèë géluijvë
Bè dë helf wès iech content (bis)

Hét is höjn vör dë jöstë kir
da vë zeingë kómë vör oe'ch
En vör oe'ch is 't dë jöstë kir
Da dzjéé zoë kóorkë zoeg
Ma 't git os goed, vë blèvëzejngë
ën vuyl 't a bietsjë mèt ?
Of lik dzjéé in gëdaachtën al
té slóépen in oer béd ?
Vë zin oe'ch lösstrë ma dóébëe
heure v' oe'ch deinkë tot hèë

Och och Neos blèf merzejngë
véë gévë dovùr ginnë cent
Want dzjéé mouch òs vrèë gëlöjvë
bè dë hèlf zén véë content.
Ma ò's mouch dzjéé wel gëlöjvë
V'zén van os ejgë hejl content
Joa ò's mouch dje ech gëlöjvë
Véë zén zelf wel hejl content

Jezus, jesus liefste schatteke
Zoveel waar ben ik niet gewend
En je mag mij vrij geloven
Met de helft met de helft was ik content

Albert zijn vrouw in het moederhuis
Verwacht een jonge snaak
Bert wacht geduldig maar met schrik
Op de afloop van de zaak
Opeens stormt dokter Nolens binnen
En roept "Maar potverdikke!
Proficiat pa het zijn er drie
Twee dochters een een zoon."
Bert werd onmiddellijk zo wit als een boon
En riep "Ik kan er niets aan doen!"

Ach mijn beste dokter Nolens
Zoveel werk ben ik niet gewend
En je mag me vrij geloven
Met de helft met de helft was ik content.

Het is vandaag voor de eerste keer
Dat we zingen komen voor jullie
En voor jullie is het de eerste keer
Dat je zo een koortje ziet
Maar 't gaat ons goed we blijve zingen
En valt het een beetje mee ?
Of lig je in gedachten al
Te slapen in uw bed ?
We zien u luisteren maar daarbij
Horen we u denken tot hier

Och och Neos blijf maar zingen
Maar wij geven daarvoor geen cent
Want je mag ons vrij geloven
Met de helft zijn wij tevreden
Maar ons mag je wel geloven
Wij zijn van onszelf heel tevreden
Ja ons mag je echt geloven
Wij zijn zelf wel heel tevreden.

“Met helft was ik content” is origineel in het Nederlands.

We hebben het voor Bizou omgezet naar het Kortesems en er de laatste strofe zelf bij geschreven.
In het origineel waren er nog 2 extra strofen, die pasten bij die tijd.

Heer Gutt kwam terug van Engeland
Zijn portefeuille was plat.
Vijf ganse jaren haar die Gutt
Geen intrek meer gehad.
Toen vroeg hij onze portemonnee
En heel de pataklang.
En elk van ons die gaf ocharme
Zijn allerlaatste frank.
Toen Gutt al die miljoenen zag
Toen zong hij met een valse lach:
Ach mijn dierb're dappere Belgen
Zoveel geld dat ben ik niet gewend
En je mag mij vrij geloven
Met de helft was ik content.

In mei van veertig zagen wij
onderweg naar Kerniel.
Adolf Hitler content en blij
in zijn automobiel.
Wij vroegen hem: “Waar gaat gij heen ?”
Hij antwoordde galant:
“Wir fahren schnell ja immer schnell
foraus nach Engeland.”
In vijfenviertig stijf van schrik
Riep hij als hing hij in een riek:
Ai ai ai ai mister Churchill
zoveel klop ben ik niet gewend.
En ge moogt mij vrij geloven,
met de helft was ik content (2x)

Panejlstres

Melodie: volksdeuntjes "En we gaan nog niet naar huis" en "En zolang als de lepel in de rijstpap staat"
Tekst: Toon Machiels

The musical notation consists of six staves of music in common time (indicated by '4') and treble clef. The lyrics are written below each staff, corresponding to the notes. The lyrics are:

En noenk Jef hôë è dôôk zoe grout, zoe wèed en lank bë nik s têrop. En
de stróóm dée wes zoe dier hët kôôs - - tê heum dë kop. Héë
léét pa - - nej - - lë trop, vör stróóm vör nik s dzjë kënt da wel. As
nôë de zon ôët - - kùmp dâñ vitst têr sù - - pér - snel. Wânt dë
wâás moet gë - dôñ, dë dröjg - kâs móñ nog ôñ, dë
boi - - - lér stond nog ôët, dën diep - vries smelt bë - - sjin, fri-
-gó, wet - - - têr - kó - - kér, kâf - - fie - - - zët, kóök - - plôët, strèek-
-ëè - - - zér, 't ôôf - - wâás- en hët sjéér - - ma - - - sjin.

Dit liedje behoort to het repertoire van Bizzou

Panejlstress

En noenk Jef hôë ë dôôk zoe grout,
zoe wèèd en lank bë nijs têrop.
En dë stróóm dé wes zoe dier
hët kôstë heum dë kop.
Héë léét panejlë trop,
vör stróóm vör nijs dzjë kënt da wel.
As nôë de zon ôëtkùmp
dân vitst tér sùpersnel

Refrein

Wânt dë wââs moet gëdôn, dë dröjkâs moet nog ôn,
dë boilér stond nog ôet dën diepvries smelt bësjin
frigó, wettérkókér, kâffiezèt, kóökplôët,
strèèkèezér, ‘t ôôfwââs- en hët sjéermasjin.

Dën aa sjóólmistér Bertrand,
déé hôë een klâs bé jung zoe strânt;
héë kôôs zë nie dë bôës,
ook nie bë hôôdë hând.
Toen Twan zén leis nie kânt;
jondë z'n hât zoe hôôt as stejn.
Ma dë zon dëj broek toen dóór,
héë lut dëj jung âllejn

Refrein

Bè dë vrouw in ‘t moedérhôës,
vérplégstér döë dë wèèsvrow ók,
doktóór kùm zjùs intèds.
In ‘në zuich en in ‘në vlók:
dë klènë loeg op ‘t dòk.
Doktóór kréég bots dë zon tê zin,
héë lüt âl in përdèl
sprounk in zén limousin.

Refrein

‘t Wès wir vöjl tê lang géléeë,
da Joskë en zén vrouw Yvonne
dör werk en vrengérèi,
hët nôôns hôënë gëdôn.
‘t Wès effe goed gëgòn,
zë loege wir ës kot bëtéen,
ma z’is trûk opgéstôñ
omda dë zon wir sjéen.

Refrein

Paneelstress

En nonkel Jef had een dak zo groot,
Zo wijd en lang maar niets erop.
De elektriciteit die was zo duur
Het koste hem de kop.
Hij legde panelen erop,
Voor gratis elektriciteit je kent dat wel.
Als nu de zon uitkomt
Dan spurt hij supersnel

Want de was moet gedaan, de droogkast moet nog aan
De boiler stond nog uit, de diepvries smelt misschien
Frigo, waterkoker, koffiezet, kookplaat,
Strijkijzer, ‘t afwas- en het scheermachine

De oude onderwijzer Fernand,
Die had een klas met kinderen zo stout;
Hij kon ze niet de baas,
Ook niet met harde hand.
Toen Frits zijn les niet kende;
Werd zijn hart zo hard als steen.
Maar de zon die brak toen door,
Hij liet die kinderen alleen.

Met de vrouw in de materniteit,
Verpleegster erbij de vroedvrouw ook,
De dokter kwam net op tijd.
In een zucht en in een vloek
Lag de kleine op het doek.
De dokter kreeg plots de zon te zien,
Hij liet alles in de stek
Sprong in zijn limousine

‘t Was weer veel te lang geleden,
Dat Joske en zijn vrouw Yvonne
Door werk en wringerij,
Het nog eens hadden gedaan.
‘t Was even goed gegaan,
Ze lagen weer eens dicht bij elkaar,
Maar zij is terug opgestaan
Omdat de zon weer scheen.

Dóë is iet bè os hon

Melodie: oud Kortessems sinterklaasliedje

“Met mijter en met tabbaard.”

Tekst: Toon Machiels. 2024.

Wa is dóë veur on't vâl - - - lë, dóë is iet bè os hon, Zë
zén on - éen - - oën mer bë méér kùmp dóë gin ejn mej oën. As
da zoemèr blif dóór - - - gôn, zé joo - - - në nog de bôës: Dzjë
ziet da âl - - - le - kân - - - tê toch vân Knok - kë tot dë Môës.
Ja vol - gës miech dóën zë't es - prees. Da git nog râp - - pér
as éen zees: Lâssies herdërs of boxërs, Bernér - sennës of foxë
Chi - wawa's of la - bra - dors bë hóër of nôks. Dë Groutë Vrej - së-
-lè - - - kë Reu Da's hùnnë bôës en hejl nie leu. Dë
hèt âäl in zén stèr, Ziet âäl, kotbëë of vèèr Héë
is vör âl - - - lë hon dë G V R.

Dit liedje behoort tot het repertoire van Bizou

Dóë is iet bë os hon

Wa is dóë veur on't vâlle, dóë is iet bë os hon
Ze zén onéénoën mer bë méér
kùmp dóë gin ejn mej oën.
As da zoemèr blif dóorgôn, zé joonë nog dë boës:
Dzjé ziet da âllékântë toch van Knokkë tot dë Môës.
Ja volgës miech dóën zë't espreeës
Da git nog râppér as én zeës:
Lassies herdërs of boxërs
Bernërsennës of foxë
Chiwawa's of labradors bë hóér of nôks.
Dë Groutë Vrejsélèké Reu
Da's hùnnë bôës en hejl nie leu
Déë hèt âl in zén stèèr
Ziet âl, kotbèë of vèèr
Héë is vör âllë hon dë GVR.

As dë géluidsmaer knált, dan bejlë zé tégôér:
Da is dë GVR déë kâlt, vör hon is da nie rôér.
Zoe gif déë zén bëvejlë, vân wa zé móte doen
Zoe régëlt déë zén zôökës
En héë heurt da z'um vérstoën.
Dë mins jont stillékës piepzot
Zoe stikallejn thoës in zé kot.
Hon trèkkë hùn boëtén ein
Brengë minsën obbë bejn
Minsë lööstëré al zén zé grout of klejn.
E minsësjoë vroukë kânt
Ginnë mins niemej ma krek nimând
Ma hörrë Woef déë kâant
Nén hond bë ook në mâân,
Noë zin iech zé bëtéén sjoun hând in hând.

Zoe dröjmëntérë kâllë hon bë hùnnë GVR
da höört dzjé oën da "blaf grom grom"
dèk hejl stillékës mer.
Zoe léérë zé vöjl bëè, en lérë zé dë mins
Té lööstëré én brâaf té zén want zé zén iet van zins.
Dzjé höört hét allë dôôgën âl
Dë hon déj môökë vöjl méér kâl.
As 'në beilt bëveurbild hèë
Dân vállë z' um ââmol bëè
Op në wis git da tot pak noë Hongarëë.

Er is iets met onze honden

Wat is er aan het gebeuren, er is iets met onze honden
Ze zijn van langsom maar met meer
Komt daar geen einde meer aan ?
Als dat zomaar blijft doorgaan, ze worden nog de baas:
Je ziet dat overal toch van Knokke tot de Maas.
Ja, volgens mij doe ze het met opzet
Dat gaat nog sneller dan een zeis:
Lassies, herders of boxers
Bernersennes of foxen
Chiwawa of labradors; behaarde of naakte.
De Gore Vreselijke Reu
Dat is hun baas en helemaal niet lui
Die heeft alles in het oog
Ziet alles diechtbij of ver
Hij is voor alle honden de GVR

Als de geluidsmuur knalt, dan blaffen ze allemaal tegelijk
Dat is de GVR die praat, voor honden is dat niet raar.
Zo geeft hij zijn bevelen, van wat ze moeten doen
Zo regelt hij zijn zaken
En hij hoort dat ze hem verstaan.
De mens wordt stilaan stapelgek
Zo gans alleen thuis in zijn kot
De hond trek hen naar buiten
Brengt weer mensen op de been
Mensen zijn gehoorzaam al zijn ze groot of klein
Een mensenschuw vrouwtje kende
Geen mens meer maar echt niemand
Maar haar Woef die vond
Een man met ook een hond
Nu zie ik ze samen mooi hand in hand.

Zo dromend praten honden met hun GVR
Da hoor je aan dat "blaf grom grom"
Vaak heel stiljetjes maar.
Zo leren ze veel bij en leren ze mensen
Te luisteren en braaf te zijn, want ze zijn iets van plan.
Je hoort het alle dagen al
De honden maken veel meer praat
Als er één blaft bijvoorbeeld hier
Dan vallen ze hem allemaal bij
Voor je't weet gaat dat tot pakweg Hongarije

Volodymyr en Vladimir*
dèj hëbbën ilk nén hond of vier.
Dëj hëb'n akkóod gémôk
da vechtē mótt gëstôk
Zë waachtē nôë âllejn op dë houfzôök:

Dë GVR dée gif dë start
da ilkën hond zè bôeskë pak
zoe góen zë no mëkândér tow
môk nê mins wir mins opnow
da git zoe van Kiev vots tot in Moskou.
Jöë, ich wéét 't is mer innén dróóm
ma ich wou toch da tér out ôëtkóóm
da zoe-iet out bëstond
Dâ't áltèd vrejdë jont
da zë nie blèëvë dón wèj kât en hond

Volodymyr en Vladimir
die hebben elk een hond of vier.
Die hebben een akkoord gemaakt:
dat vechten moet gestaakt.
Ze wachten nu alleen op de hoofdzaak:

De GVR die geeft de start
dat elke hond zijn baasje pakt,
zo gaan ze naar elkaar toe
maken een mens weer mens opnieuw
dat gaat van Kiev verder tot in Moskou.
Ja, ik weet 't is maar een droom
maar ik wou toch dt hij ooit uitkwam,
dat zoiets ooit bestond
dat het altijd vrede wordt
dat ze niet blijven doen gelijk kat en hond.

(ik heb ook een versie voorzien voor als mijn wens uitgekomen is)

Zoe kump't da dzjë boe dzjë gôt of stôt
pitjës, zitjës dùkskës veinë gôt
crèm'kës vör gëvlig vel
op vërlof in 't honshôtel
tâlkskës allérlej doen zë op hùnnë brel.

Dë G V R dèe vrug leis' rond
of dë mins nog lööstërt nô dën hond
Zë zénë da's boenk trop!
Da werk nog op en top
As véë ö kakskë dón rôôpë zè hët op.

Zo komt het dat je waar je gaat of staat
jasjes, zitjes, doekjes vinden gaat
crèmetjes voor gevoelig vel
op vakantie in het een hondenhotel
talkjes allerlei doen ze op hun poep.

De G V R die vroeg laatst rond
of de mens nog gehoorzaamt aan de hond
Ze zegden dat is boenk erop
dat werkt nog op en top
als wij een kakske doen rapen zij het op

* Volodymyr Zelenski en Vladimir Putin, presidenten van resp. Oekraïne en Rusland.

Bizou, openluchtoptreden Reprise, Hoeselt, 2023

Foto: Reprise (Erfgoed Haspengouw)

Klejnkengërgëlök

Tekst: Toon Machiels

Melodie: het Loze Vissertje

Ich höb è hennig kleinzeun-kë van vèjf joér heil a - - dret. Ma
euë dèë vi - low jôô - gë kôos héb - bë véë wa gë-kët en bè dën
ottow álkantë hen - në en ilkën dôôg mer ál-lës op-röj - më z'n verf z'n
blokkë of z'n kléér en sjóolgërie-ief iech kân hët nie mè opnöj - më Iech jâan zoe
muj vân zoe tê crossë en da heil_labeur 'chWow da térf vèjf joér â - dër weur

Dit lied behoort tot het repertoire van Bizoù

Kleinkengërgëlök

Iech höb ë hennig klejnzeunkë
vân vèjf jóér hejl adret.
Ma euë dée vilow jôögë koos
höbbé véë wa gëkeët.
En bë dën ottou âlkantë hènnë.
En ilkën dôôg mèr allës oprójmë:
z'n verf z'n blokkën of zén kléér en sjóolgërief,
iech kân hët niemej opnöjmë.
Ich jâ'n zoe müj vân zoe té crossën en da hejl labeur.
'ch Wou da té vèif jóér âdér weur

Iech höb ë ferm klejndôuchterkë
vân tein joér ën vëdèt.
Ma zoe jaloersë vriendinnékës
kontendrèjërs wèj het.
En nô dë sjool gôën da dùt zë noj,
zë wielt nie léëzé zë kint gin breukë,
wel ponykamp, ballet en ók nog turnleisë,
ma zekér nie in dë keukë.
Iech ben dus reidélèk wa mâlcontent vân heur.
'ch Wou da zë vèif jóér âdér weur.

Ich höb no'n twiddë kleindouchter
vân vèèftejn zoe'n kadet.
Dëj krùp nimèj op oerë sjout
zë git dèk in 't vérzet.
En klerë koupé da'n hejl bësjèèr zùr.
Wa'n kleur vân lipstick ? Kik mèr op Tik Tok.
Jôë zoe bakveissé doë moet dzjé oe'ch ôën gëwènnë,
wânt dzjé zèët gôuw dën aa zok.
Da flàddërt mer zoe ein en dèkkér ôët dë deur.
'ch Wou dât zë vèif jóér âdér weur.

Dân lup dòë nog zoe'në lempës
vân twïentig zoe ën ket.
Drèj rëi-exôômës moos téér dón
vör da téér ottou rëdt.
En zou téér blokkë of op câfei gôn ?
Of naachtë chattën op Instagram of X ?
In dë vakânsës zou téér móte gôën wèrkë,
ma doëvân zin iech toch nog nikks.
Zè lifkë jôë zèn' téëd git hejlegåns no heur.
'ch Wou da téér vèèftejn jôérre joengér weur.

Kleinkindergeluk

Ik heb een flink kleinzoontje
Van vijf jaar zeer bijdehand.
Maar eer die fietsen kon
Hebben wij wat afgerend.
En met de auto overal heen.
En elke dag maar alees opruimen:
zijn verf, zijn blokken of zijn klederen en schoolgerief,
ik kan het niet meer opnoemen.
Ik word zo moe van zo te crossen en dat hele werk.
Ik wou dat hij vijf jaar ouder was.

Ik heb een een ferm kleindochtertje
van tien jaar, een vedette.
Maar zo jaloerse vriendinnetjes:
kontendraaiers (onbetrouwbaar) gelijk zijzelf.
En naar de school gaan, dat doet ze tegen haar zin,
ze wil niet lezen, ze kent geen breuken,
wel ponykamp, ballet en ook nog gymlessen,
maar zeker niet in de keuken.
Ik ben dus redelijk wat ontevreden over haar.
Ik wou dat ze vijf jaar ouder was.

Ik heb nog een tweede kleindochter
van vijftien, zo 'n kadet.
Dat kruipt niet meer op uw schoot,
ze gaat al eens in het verzet.
En kleren kopen dat is een heel gedoe hoor.
Welke kleur van lipstick ? Kijk maar op Tik Tok.
Ja, zo bakvissen daar moet je je aan aanpassen
want je bent gauw de ouwe sok.
Dat fladdert maar zo in en vaker uit de deur.
Ik wou dat ze vijf jaar ouder was.

Dan loopt daar nog zo'n lummel
van twintig zo een ket.
Drie rij-examens moest hij doen
voor dat hij auto reed.
En zou hij blokken of op café gaan ?
Of nachten chatten op Instagram of X ?
In de vakantie zou hij moeten gaan werken,
maar daarvan zie ik toch nog niets.
Zijn liefje ja, zijn tijd gaat helemaal naar haar.
Ik wou dat hij vijftien jaren jonger was.

Véë zèn bè Neos

Tekst: Toon Machiels

Muziek: volksmuziek “Ô grand Saint Nicolas”

Zèt dzjéë gë - pen- sionéérd of toch zoe olk - en - treint, kom
dân bè Ne - os kîe - - - kë wa dzjé dóë zoe veind. Dóë
is't âl - tèèd plë - zânt en wéë dzjé nie - - mej kânt, déë
zîe dóë nôns op - nou en da dùt zoe goed wânt: Véë zèn vân
Ne - - os non - dë - - - piej, en zon - - dér oech kó - në véë niej. Véë
zèn vör Jâan en âl - - - lë - - - mân ... of toch bë - - kân.

Dit liedje behoort tot het repertoire van Bizoù

Neos Kortessem, Aken 2024

Véë zèn bè Neos

Zèt dzjéë gëpensionéerd of toch zoe ôlkentreint.
Kom dân bè Neos kiekë wa dzjé dòë zoe veind.
Dóë is 't altèd plëzânt
en wéé dzjé niemej kânt,
déé zie dân no'ns opnow en da dut zoe goed wânt:

Refrain

Véë zèn bè Neos nondëpiej
en zonder oe'ch kónë véë niej.
Véë zèn vör jâan en âllémâan
of toch békâan.

Hét dzjéë ë now gëdaach vân wa véë kuistë dón
Dân is 't bëstuur zoe blèj: Nadia gif oe'ch 'n pón.
Véë dón dân bè oe'ch mèt,
dzjé komp in dë gazèt;
os Hilda zörg dóëveur wânt dëj wéét wèj da gët.

Ref.

Dùs vör 'n ópéra of vör e goe'd concèr
of wielt dzjé wândélë bè Miet of bè Albert,
en léért dzjé gjâan iet bëë
dan komp dzje mèr no hèë
want wa dzjé ook gjâan hèt; véë gévén het nén drëë

Ref.

De fèstë van bè Neos zèn wérëldbékând,
en rejzé bè de bùs dùn vë dör hejl hët lând.
Véë hagë van natuur
en doen ók óën cùltuur.
Aa mörgë toerës zèet dejnk dan mer óën os zuur.

Ref

Wij zijn bij Neos

Ben je gepensioneerd of toch zo ongeveer.
Kom dan bij Neos kijken wat je daar zo vindt.
Daar is 't altijd plezant
En iemand die je niet meer kende,
Die zie je dan eens opnieuw en dat doet zo goed want

Wij zijn bij Neos nondëpie
En zonder jou kunnen wij niet.
Wij zijn voor jan en alleman
of toch bijna.

Heb jij een nieuw idee van wat wij kunnen doen
dan is 't bestuur zo blij: Nadia geeft je een kus.
Wij doen dan met je mee,
en je komt in de krant;
ons Hilda zorgt daarvoor want zij weet hoe dat gaat.

Dus voor een opera of een goed concert
of wil je wandelen met Miet of met Albert,
en leer je graag iets bij
dan kom je maar tot hier
want wat je ook graag hebt, we geven er een draai aan.

De feesten van bij Neos zijn wereldberoemd,
en reizen met de bus doen we door het ganse land.
We houden van natuur
en doen ook aan cultuur.
Als je morgen thuis zit denk dan maar aan ons hoor.

* Neos is het Netwerk van Ondernemende Senioren. Bizzou is een koor van Neosleden van Kortessem.
Bizzou treedt ook op op aanvraag: neosbizzou@gmail.com.

Inhoudstafel

Voorwoord	3	Zikkézikkézik	80
Spelling	4	No dë fitnes	84
Ten geleide	5	Dë Tôëlsjóól	86
De kow op zoldér	6	Corona en Kwarantijn	88
‘t Muis âltèd doenkël zèn	10	Kjeusmis dör dë jóëre	89
Fred De Bruyne	13	Kotsóvë hèt ‘t ók	90
Hoe’pérdepoe’p	13	Mâls gruun grôës vân thoës	92
Dzjemmich, dzjemmich, dzjemmich	14	Bè dë hèlf wes iech content	94
Dë smoe’këlers	16	Panejlstress	98
Iech bén facteur	18	Dóë is iet bë os hon	100
Kom mèt dë lâppën op	22	Klejnkgengërgëlök	104
Mètské dò’s gi krôëd veur	24	Véë zèn bë Neos	106
Vâstélóëvéd	27		
Wat zo’n arme kloet voor een meisje doet	28		
Antwoord op “Wat zo een arme kloet”	30		
De pèep on Mâttë	32		
Ma da’s lang vörbëë	35		
Hejlë	36		
Hét leistë nows in ‘t kot	37		
Twiej goe’i	39		
Ma z’n vrâw kóóm trùk	42		
Dë Wittë	44		
Guigoven	46		
Mètskës zèn dóë toch genoe’g	48		
Min kloempë	52		
Oerelânk	54		
Wa duu dâñ	57		
Mèn dörpkë Tróët	60		
Heimwee no Tróët	61		
Dë kapel vân Jôëñ	62		
Hét liedsje vân Vlöörmol	64		
Hymne oan Kotsove	66		
De zon sijnt oek in ‘t plat	68		
Haleluja	68		
Hage van	69		
Kotsove durp	70		
Hey sjoun mètskë	71		
Dë zévestën hîemël	73		
Mè lief is nen ondërofficier	74		
Iech hëb tér twiej	75		
De proche van mezéere	76		
Plëzîer en grout vërtîer	77		
Kroegenlied	78		